

ΔΥΝΑΜΙΚΟ

JUDO-KARATE

ΕΙΔΙΚΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΓΚΥΡΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ — Νο 8 — ΙΟΥΝΙΟΣ 1978 — ΔΡΧ. 40

τζούντο
καράτε
τάε-κβόν-ντό
αϊκίντο
ζίου-ζίτσου
κούνγκ-φού

Καταγγελία εναντίον
El Khoury και «Γίν-Γιάνγκ»

8

βιβλία

Σας δίνουμε πιά κάτω ένα πίνακα τών βιβλίων πού διαθέτουμε. 'Ο κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί νά τά προμηθευτεί από τά γραφεία μας στίς αντίστοιχες τιμές ή ταχυδρομικώς, στέλνοντας μέ ταχυδρομική έπιταγή τήν αξία του βιβλίου πού θέλει σύν 20 δρχ. γιά έξοδα αποστολής. 'Η έπιταγή πρέπει νά άπευθύνεται πρός «Ε. Περσίδη, Ρεθύμνου 8, 'Αθήνα 147», νά έχει καθαρογραμμένη τήν άκριβή διεύθυνση του άποστολέα καθώς και τόν τίτλο του βιβλίου πού θέλει.

Έλληνικά

- 1) «Μικρή Έγκυκλοπαίδεια του Judo» (Ν. Νέζη): σχήμα 17 X 24 εκ., σελίδες 190, δρχ. 250. Περιέχει τήν ιστορία του Judo, τούς σκοπούς του, γυμναστική, κανονισμούς άγώνων, λεξικό ιαπωνικών όρων, τεχνικές άνατροπών-ρίψεων και τεχνικές άκίνητοποιήσεων-στραγγαλισμών-έξαρθρώσεων.
- 2) «Ζωτικό Καράτε» (μετάφραση του Vital Karate του Μ. Oyama): σχήμα 15 X 21 εκ., σελίδες 128, δρχ. 160. Περιέχει άσκήσεις γυμναστικής, βασικές τεχνικές και εφαρμογές τους σέ περισσότερες από 400 φωτογραφίες.

Άγγλικά

JUDO

- 1) «Judo in Action, Throwing Techniques» (Κ. Kudo, 9 dan): σχήμα 15 X 21 εκ., σελίδες 128, δρχ. 280. Περιέχει τίς βασικές άρχές του Judo, πτώσεις, γυμναστική, τεχνικές άνατροπών και ρίψεων μέ έπεξηγήσεις, εφαρμογές και περισσότερες από 500 φωτογραφίες.
- 2) «Judo in Action, Grappling Techniques» (Κ. Kudo, 9 dan): σχήμα 15 X 21 εκ., σελίδες 128, δρχ. 280. Περιέχει άσκήσεις γυμναστικής έδάφους, τεχνικές άκίνητοποιήσεων-στραγγαλισμών-έξαρθρώσεων και συνδυασμούς τους μέ έπεξηγήσεις και εφαρμογές σέ περισσότερες από 500 φωτογραφίες.

KARATE

- 1) «BEST KARATE, 1 Comprehensive» (Μ. Nakayama, 9 dan): σχήμα 15 X 22 εκ. σελίδες 144, δρχ. 330. Περιέχει άσκήσεις γυμναστικής, τίς βασικές τεχνικές και συνδυασμούς τους, διάφορα kata και τεχνικές άγώνων.
- 2) «BASIC KARATE FOR WOMEN» (J. Sugano, 7 dan): σχήμα 18 X 24, σελίδες 120, πανόδετο, δρχ. 430. Περιέχει καταπληκτικές άσκήσεις γυμναστικής γιά γυναίκες, βασικές δυναμικές τεχνικές του karate και πρακτικές περιπτώσεις αυτοάμυνας γιά γυναίκες σέ περισσότερες από 400 φωτογραφίες.

Διάφορα

- 1) «Practical YOGA» (Μ. Oki): σχήμα 18 X 24, σελίδες 80 δρχ. 230. Περιέχει πρακτικό σύστημα άσκήσεων Yoga μέ έπεξηγήσεις και περισσότερες από 200 φωτογραφίες.
- 2) «MASSAGE: The Oriental Method» (Κ. Serizawa): σχήμα 18 X 24, σελίδες 80, δρχ. 330. Περιέχει πρακτική μέθοδο μασσάζ γιά υγεία και ευεξία μέ έπεξηγήσεις και περισσότερες από 200 φωτογραφίες.

'Αρτινός Γεράσιμος: Μαθηματικός, 2 dan στο judo από το Kodokan, 1 dan στο Shorinji-Kempo (κάτοικος Τόκυο).

Βλάτσας Γιώργος: 'Ιατρός, 1 dan στο judo, προπονητής στην ΧΑΝ Θεσσαλονίκης.

Βούρβουλης Άρης: Οικονομολόγος, 1 dan στο judo.

Βουτσαράς Βασίλης: 'Επιχειρηματίας, καφέ ζώνη στο judo, προπονητής του τμήματος judo του 'Ομίλου 'Αντισφαιρίσεως.

Ευαγγέλου Αίσα: Καφέ ζώνη στο karate από την JKA.

Hanson-Lowe John: Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, 4 dan στο judo (73 ετών), συγγραφέας, αρθρογράφος, εκδότης (κάτοικος Τόκυο).

Κατσιάρης Δημοσθένης: Μαθηματικός, ιδρυτής του τμήματος judo της ΧΑΝ Θεσσαλονίκης και προπονητής της ομάδας αγώνων του ίδιου συλλόγου.

Κοντοζής Μάριος: Φοιτητής 'Εγκληματολογίας, 1 dan στο karate από την JKA.

Κουτσούκης Πάρις: Ψυχολόγος, καφέ ζώνη στο judo (κάτοικος Strasbourg, Γαλλία).

Κωστοπούλου Νίκα: 'Αεροσυνοδός, καφέ ζώνη στο karate από την JKA.

Μουρουδέλη Ρούλα: Φοιτήτρια 'Αρχιτεκτονικής Ε. Μ. Πολυτεχνείου, καφέ ζώνη στο karate από την JKA.

Οοtake Tetsuo: Οικονομολόγος, 3 dan στο karate από την JKA, εκπαιδευτής του τμήματος karate του Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

Παναλιώσκος Γιάννης: 'Αστυνομικός, 1 dan στο karate από την JKA.

Παπαγεωργακόπουλος Θάνος: Δικηγόρος, 1 dan στο Wado-Ryu karate από την AJKF, 2 dan στο Hakko-Ryu ju-jitsu, εκπαιδευτής ΑΚΔΑ, 'Αθηναϊκής Λέσχης, Deree College και Λιμενικού Σώματος.

Παπαϊωάννου Θεόδωρος: Σπουδαστής Μηχ/γος- 'Ηλ/γος Ε. Μ. Πολυτεχνείου, 1 dan στο karate από την JKA.

Πιντέρης Γιώργος: Ψυχολόγος, 2 dan στο Wado-Ryu karate από την AJKF.

Πολίτης Κώστας: Ναυπηγός, 1 dan στο Aikido από την IAF.

Ραφαήλης Νίκος: Σπουδαστής Μηχ/γος- 'Ηλ/γος Ε. Μ. Πολυτεχνείου, 1 dan στο karate από την JKA.

Ροντογιάννης Γιώργος: 'Ιατρός των Σπόρ, διπλωματούχος της Σχολής 'Εξειδικεύσεως στην 'Ιατρική των Σπόρ του Πανεπιστημίου της Ρώμης.

Σανιώτης Γιώργος: Καθηγητής Σωματικής 'Αγωγής, 2 dan στο karate από την JKA.

Tansley Arthur: 'Επαγγελματίας φωτογράφος, 3 dan στο judo από το Kodokan, κάτοικος Tokyo).

ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE

ΕΓΚΥΡΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

'Ιδρυτής — 'Ιδιοκτήτης — 'Εκδότης: Θύμιος Κ. Περισίδης

Γραφεία: Ρεθύμνου 8 — 'Αθήνα 147

Γραμματεία: 'Ιωάννα Θ. Κοκόση, τηλ. 8216-509

ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

'Επεξεργασία κειμένων: Κοσμάς Περισίδης

'Επιμέλεια εκδόσεως: Θύμιος Περισίδης

Μεταφράσεις: Σόφη 'Αγγέλη
Γιάννης Ματσόπουλος
'Ελενα Ματσούκα

Μακέττες: Σίσσυ Πετρίδου

Φωτοστοιχειοθεσία: Γ. Λεοντακιανάκος & Υίοι

Διορθώσεις: Κοσμάς Περισίδης

Φωτογραφίες: Χρήστος 'Αντωνιάδης & ΣΙΑ Ε.Ε.

'Εκτύπωση: Σ. Λεούσης — Δ. & Γ. Μαστρογιάννης Ο.Ε.

Βιβλιοδεσία: Χ. Χρονόπουλος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

'Ελλάδα, Κύπρος 250 δρχ.
Ευρώπη (αεροπορικῶ) 350 δρχ.
'Αμερική, 'Ιαπωνία (αεροπορικῶς) 400 δρχ.
Αυστραλία (αεροπορικῶς) 550 δρχ.
'Επιταγὲς πρὸς «Ε. Περισίδη, Ρεθύμνου 8, 'Αθήνα 147» γιὰ ἐξάμηνη συνδρομὴ στοῦ περιοδικοῦ «ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE».

ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Παρακαλῶ, θὰ ἤθελα νὰ παίρνω ἀπὸ τὸν μῆνα (ἔτος) καὶ γιὰ ἕξι μῆνες τὸ περιοδικὸ «ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE» στὴ διεύθυνση

ΟΝΟΜΑ _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _____

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ _____

'Επίσης θὰ ἤθελα νὰ μοῦ στείλετε τὰ τεύχη ὑπ' ἀριθμ. _____ . Μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ στέλνω τὸ ποσό τῶν 250 δρχ. γιὰ τὴν ἐξάμηνη συνδρομὴ μου σὺν _____ X 40 = _____ δρχ. γιὰ τὰ προηγούμενα τεύχη πού ζητῶ.

Φίλοι ἀναγνώστες:

■ Χρησιμοποιοῦμε τὸ μικρὸ αὐτὸ χῶρο γιὰ νὰ σὰς γνωστοποιοῦμε τὶς προθέσεις μας, τὸ πρόγραμμά μας, τὶς θέσεις μας στὰ διάφορα καυτὰ θέματα, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ σὰς παρουσιάσομε τὶς... δικαιολογίες μας γιὰ τὶς ἀστοχίες καὶ τὶς ἀσυνεπείες μας.

Παρ' ὅλες ὅμως τὶς τελευταῖες, πού μπορεῖ νὰ συμβαίνουν πότε-πότε, θέλομε νὰ εἴσατε βέβαιοι ὅτι κάθε μας προσπάθεια ἔχει ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴ σωστὴ καὶ ὑπεύθυνη παρουσίαση τῶν ἀθλημάτων πού σὰς ἀρέσουν καὶ τῶν πολεμικῶν τεχνῶν.

Μὲ αὐτὴ μας τὴν ἀτράνταχτη πεποίθηση σὰς δίνουμε στὴ σελίδα 30 τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς μικρῆς ἐρευνας γιὰ κάποιον μὲ πολλὰ ντάν πού ἔχει ἐμφανιστεῖ τελευταῖα στὸν τόπο μας. Τὸν λένε El Khougy καὶ ἔβγαλε ἕνα περιοδικὸ στοῦ ὁποῖο παρουσιάζει συνεργάτες τοῦ μὲ πλαστὰ διπλώματα.

■ Γιὰ μιὰ δευτέρη φορὰ θέλομε νὰ σὰς ζητήσομε συγγνώμη γιὰ τὴν ἀπουσία τῶν μαθημάτων καράτε καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ τεύχος μας. Σ' αὐτὸ τὸ θέμα ὅμως θὰ σὰς ἀποζημιώσομε καὶ μὲ τὸ παραπάνω ἀπὸ τὸ ἐπόμενο τεύχος μας.

Πραγματικά, ὅπως μὲ τὸ τζουντο ἔτσι καὶ μὲ τὸ καράτε, μόλις ἐξασφαλίσουμε τὰ ἀποκλειστικὰ δικαιώματα γιὰ τὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα τῆς πιὸ σύγχρονης, τῆς πιὸ ἐνημερωμένης, τῆς πιὸ ἐπιστημονικὰ δοσμένης σειρᾶς βιβλίων καράτε. Πρόκειται γιὰ τὴ σειρὰ «Best Karate» ἀπὸ τὸν Masatoshi Nakayama πού ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν διεθνή ἐκδοτικὴ 'Εταιρεία KO-DANSHA INTERNATIONAL, ἔχει προγραμματιστεῖ νὰ περιλάβει ὀκτῶ βιβλία καὶ ἔχουν ἐκδοθεῖ στὴν 'Ιαπωνία (γιαπωνέζικα καὶ ἀγγλικά) τὰ δύο πρῶτα.

Τὸ περιεχόμενο τῶν βιβλίων αὐτῶν θὰ παρουσιάσομε ἀπὸ τὸ περιοδικὸ μας σὲ μορφή μαθημάτων, κατάλληλα προσαρμοσμένων γιὰ τὴν ἐλληνικὴ πραγματικότητα, ἱκανοποιώντας ἔτσι ἀκόμα καὶ τοὺς πιὸ ἀπαιτητικούς ἀναγνώστες μας.

'Απὸ τὸ ἐπόμενο, λοιπόν, τεύχος μας θὰ βρεῖτε στὸ «J-K» μαθήματα καράτε δοσμένα ἀπὸ τὸν Masatoshi Nakayama shihan, ἀρχηγὸ τῆς JAPAN KARATE ASSOCIATION, καὶ ἀπὸ κορυφαίους ἐκπαιδευτὲς καὶ πρωταθλητὲς κόσμου.

■ Δὲν ξεχνᾶμε ἐπίσης καὶ τὰ μαθήματα Tae-kwon-do πού ἔχομε ὑποσχεθεῖ. 'Η πληθώρα ὕλης ἀναγκαστικά θὰ μεγαλώσει τὸ περιοδικὸ μας καὶ θὰ τὰ περιλάβουμε κι αὐτά.

Θύμιος Περισίδης

Τὸ περιοδικὸ «ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE» δέχεται εὐχαρίστως ἄρθρα σχετικὰ μὲ τὸ ἀντικείμενό του γιὰ δημοσίευση ἀπὸ κάθε ἀναγνώστη του.

Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα δὲν ἐκφράζουν ἀπαραίτητα τὶς ἀπόψεις τοῦ ἐκδότη.

'Απαγορεύεται ρητῶς ἡ κατά ὁποιοδήποτε τρόπο ἀναπαραγωγὴ ἄρθρου ἢ φωτογραφίας, ἀν δὲν προηγηθεῖ ἐγγραφὴ ἀδείας τοῦ ἐκδότη.

ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE

Tatsuo Suzuki,
8 ντάν στο Wado-Ryu,
σὲ τεχνικὴ αὐτοάμυνας.

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΤΖΟΥΝΤΟ

Judo: μάθημα 6, ἀπὸ τοὺς Γ. 'Αρτινὸ καὶ Θ. Περισίδη . .	8
'Εμβάθυνση στὶς βασικὲς ἀρχές τοῦ judo, ἀπὸ τὸν Dr. J. B. Hanson-Lowe	22
Judo γιὰ παιδιά, ἀπὸ τὴν 'Ιωάννα Κοκόση	24
Σεμινάρια διαίτησις στοῦ judo	26
Judo στὴν Κύπρο, ἀπὸ τὸν Φ. Χρίστου	43

KARATE

Μιά θαυμάσια ἐπίδειξη καράτε, ἀπὸ τὸν Θ. Περισίδη . . .	28
---	----

ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

Aikido: ἱστορία καὶ τέχνη, ἀπὸ τὸν Κ. Πολίτη	38
Ju-jitsu: ἱστορικὸ-σκέψεις-σχόλια, ἀπὸ τὸν Θ. Παπαγεωργακόπουλο	37
Μπρὺς Λή: ὁ θρύλος	40

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ — ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Συζήτηση μὲ τὸν Τακαχίρο Τανάκα, ἀπὸ τὸν Μάριο Κοντοζῆ 18	
Margot Sathaye: ἡ πρώτη μὴ γιαπωνέζα μὲ 5 ντάν ἀπὸ τὸ KODOKAN, ἀπὸ τὸν Γ. 'Αρτινὸ	20
'Απὸ τὸ ἡμερολόγιο ἐνὸς karateka, ἀπὸ τὸν Μάριο Κοντοζῆ 34	

ΔΙΑΦΟΡΑ

Jigoro Kano: ὁ ἱδρυτὴς τοῦ judo, ἀπὸ τὴν Σ. 'Αγγέλη . .	6
Kagamibiraki: ἡ γιορτὴ ἐνάρξεως τῆς ἀθλητικῆς περιόδου, ἀπὸ τὸν Γ. 'Αρτινὸ	14
Καταγγελία ἐναντίον El Khougy καὶ «Γίν-Γιάνγκ, ἀπὸ τὸν Θ. Περισίδη	30

Από την Σόφη Αγγέλη.

Jigoro Kano:

ο ιδρυτής του judo

ANAMNΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΑΝΓΚΟ

Συνέχεια από τό προηγούμενο.

Ένας Ρώσος με τό όνομα Α. Όσιτσένικοβ έπισκέφθηκε τήν Ίαπωνία τό 1911 και εκπαιδεύτηκε έξι χρόνια στό Κόντοκαν. Πρίν έπιστρέψει στή χώρα του τό 1917, πήρε τό δεύτερο ντάν. Όχι μόνο δίδαξε τεχνικές του τζούντο στόν Έρυθρό Στρατό και τή μυστική άστυνομία αλλά συνετέλεσε στή δημιουργία ένός παρεμφερούς του τζούντο άθλήματος, του σάμπο, στό τέλος τής δεκαετίας του 1930.

Η προοπτική του Γιοσιτσούνγκο Γιαμασίτα για διοργάνωση μιās διεθνούς συνσπλήσεως ζίου-ζίτσου τό 1893, έκανε τόν Κάνο νά σκεφτεί νά διοργανώσει κάτι για τό τζούντο. Άλλά πρώτα έπρεπε νά τό δώσει έξω από τήν Ίαπωνία. Ό Νάνγκο θυμάται τίσ λέξεις του Κάνο "ή Ίαπωνία είναι μιá μικρή, όρεινή χώρα με μεγάλο πληθυσμό και με λίγους πόρους και έτσι έμεϊς οί Γιαπωνέζοι πρέπει νά αναπτύξουμε όλες μας τίσ ικανότητες. Πρέπει ό ένας νά στηρίζει τόν άλλο και νά κάνουμε τήν καλύτερη χρήση ένέργειας για νά κρατήσουμε τήν Ίαπωνία ανεξάρτητη". Στά λόγια αυτά βρίσκονται δύο άρχές-κλειδιά του τζούντο "καλύτερη χρήση ένέργειας - άμοιβαία εύημερία".

Έκτός από τό συνδεσμό του με τό Γκακουσουίν και τή Διδασκαλική Έκπαιδευτική Σχολή του Τόκιο (άργότερα γνωστό σαν Έκπαιδευτικό Κολλέγιο του Τόκιο), ό Κάνο ήταν υπεύθυνος για τήν ίδρυση του Κομπούν Γκακουέν, ένος ειδικού σχολείου για Κινέζους μαθητές.

Λίγο πρίν τό Ρώσο-Ίαπωνικό πόλεμο του 1904-5, ό Αύτοκράτορας τής Κίνας προσκάλεσε τόν Κάνο νά έπισκεφτεί τήν χώρα του με σκοπό νά θέσει τίσ βάσεις για τήν εκπαίδευση των Κινέζων στήν Ίαπωνία. Ό Κάνο μελέτησε τήν κατάσταση, επικοινωνώντας με τούς Κινέζους έπίσημους στή γραπτή γλώσσα κόντς που χρησιμοποιείται και από τά δύο έθνη (παρ'όλο ότι ή προφορική γλώσσα είναι έντελώς διαφορετική).

Ό Νάνγκο, άνηψός του σιχάν (ή μητέρα του Νάνγκο ήταν ή μεγαλύτερη άδελφή του Κάνο) διδάχτηκε τζούντο από τόν Ζ. Κάνο. Σπούδασε τζούντο όκτώ χρόνια και έφτασε φηλά. Θυμάται ακόμη τά ραντόρι με τό θεϊό του. Τά τελευταία χρόνια ύποστήριξε οικονομικά τό Κόντοκαν και συνέχισε τό στενό συνδεσμό του με τόν Κάνο μέχρι τό θανάτο του.

Οί άναμνήσεις του Νάνγκο περιγράφουν τόν δάσκαλο σαν ένα ειλικρινή, εύγενή άνθρωπο που δεν έπινε πολύ και δεν ήταν ειδικά χιουμορίστας όταν βρίσκοταν μαζί. Ήταν άυστηρός και σοβαρός όταν συναναστρεφόταν με παιδιά, θυμάται ό Νάνγκο, και προσπαθούσε νά είναι άπόλυτα άμερόληπτος.

Ό Κοούντο θυμάται ότι δεν ήταν όξόθυμος αλλά ύπομονετικός* άκουγε τίσ έρωτήσεις των μαθητών του χωρίς ποτέ νά τούς διακόπτει, και τούς άπαντούσε με τό δικό του τρόπο σκέψης που βασιζόταν στήν λογική έπιχειρηματολογία.

Σύμφωνα με τόν Κοούντο, ό Κάνο εξέφραζε άφοβα αυτό που νόμιζε σωστό. Ήταν ύπερβολικά γενναϊόδωρος και δεν μπορούσε νά πειράξει κανένα - ούτε μιγία. Ό γιατρός Μοροχάσι θεωρούσε τόν Κάνο σαν ένα άτομο με πολύπλευρη προσωπικότητα. "Δέν μιλούσε πολύ. Μία φορά έπισκέφτηκε ένα νοσηλεύμένο φίλο και πέρασε όλη τήν ήμερα μαζί του χωρίς νά πει κουβέντα".

Θυμάται κι άλλα ή γιατρός Μοροχάσι. "Συνήθιζε κάθε πρωί νά παίρνει όμπρέλλα μαζί του γιατί δεν του άρεσε νά προβληματίζεται με τό εάν θά βρέξει ή όχι".

"Έτρωγε κάθε μέρα τό ίδιο φαγητό γιατί δεν του άρεσε νά σκοτίζεται με άσήμαντα πράγματα όπως τό τί θά φάει".

"Και ήταν φορές που ήταν τόσο φτωχός που όταν είχε νά δεχτεί έπίσημους προσκεκλημένους στό σπίτι του, έπρεπε πρώτα νά πάει στό ένεχυροδανειστήριο και νά πάρει από εκεί τό έπίσημο κιμονό του".

Τά τελευταία χρόνια του ό Ζ. Κάνο προβληματιζόταν για τήν εκπαιδευτική και πνευματική όψη του τζούντο όπου τό σύστημά του έφτασε σε ένα επίπεδο διανοητικής και ήθικής μορφώσεως σαν μιá άθλητική δραστηριότητα και μιá μέθοδος πάλης. Πράγματι, θεωρούσε τό τζούντο ένα άθλημα με τρεις σκοπούς: τή σωματική εξάσκηση, τήν αγωνιστικότητα και τή διανοητική

JIRO NANGO, δεύτερος πρόεδρος του KODOKAN.

καλλιέργεια. Και ό τελευταίος σκοπός ήταν: "Η άτομική τελειοποίηση με στόχο νά χρησιμοποιηθεί για τό καλό του συνόλου".

Ό Κάνο δίδασκε κατά μέχρι τά γεράματα του παρυσιαζοντας καμμιά φορά τίσ άσκήσεις με τούς βοηθούς του. Η μέθοδος του διδασκαλίας τζούντο διέφερε άνάλογα με τήν ηλικία και τήν εμπειρία του μαθητή. Παρ'όλο που σταμάτησε νωρίς τό ραντόρι, συνέχισε τά κάτα. Η γνώμη του ήταν πως οί μαθητές του έπρεπε νά αγωνίζονται σε έλεύθερο άγώνα άφού πρώτα άφομίωναν τά κάτα.

Κάποτε, σε ένα άθλητικό διαγωνισμό πρότειναν στόν Κάνο νά χωρίσει τούς τζουντόκα σε ομάδες άνάλογα με τό βάρος τους. Ό Κάνο άπάντησε: "Ένας μικρόσωμος άνθρωπος μπορεί εύκολα νά ρίξει ένα μεγαλόσωμο, αλλά εάν οί μικρόσωμοι θέλουν νά γίνει χωρισμός σε ομάδες, είμαι πρόθυμος νά τό δεχτώ".

ΑΝΤΙΘΕΤΟΣ ΣΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

Ό Κάνο ήταν αντίθετος στίς κρατικές έπιχορηγήσεις αλλά σκεφτόταν ότι εάν τό Κόντοκαν τίσ άπερριπτε, θά γινόταν αίτία νά μη δίνονται και σε άλλα ιδρύματα. Για νά μη ζημιώσει, λοιπόν, τούς άλλους, δέχτηκε νά πάρει μιá έπιχορήγηση παρ'όλο που ήταν μικρή. Ό Σιχάν είχε ανάγκη χρημάτων και ζήτησε οικονομική βοήθεια από τήν οικογένεια Κάνο στήν Νάντα.

Τό Κόντοκαν, άφού έγκαταστάθηκε στό Σουίντομπάσι γιόρτασε τό 1934 τά 50 χρόνια του με μιá έντυπωσική γιορτή με τήν παρουσία του πρίγκηπα και έκλεκτών προσκεκλημένων από όλη τήν Ίαπωνία. Ό Κάνο απέδωσε χρηματικά όδρα στους άποβιώσαντες δασκάλους (τά όποια πήραν οί οικογενειές τους) και απέδωσε εύγνωμοσύνη για όσα είχαν κάνει γι'αυτόν.

Σάν μέλος τής Διεθνούς Όλυμπιακής Έπιτροπής Ό Κάνο παρακολούθησε κάθε Όλυμπιάδα από τήν 5η του 1912 στή Στοκχόλμη μέχρι τό 1936 στό Βερολίνο, περιλαμβανομένης και τής 10ης Όλυμπιάδας του 1932 στό Λος Άντζελες. Ό Κοούντο τόν ρώτησε αν τό τζούντο έπρεπε νά περιληφτεί στό πρόγραμμα των Όλυμπιακών Αγώνων και ό Σιχάν άπάντησε: "Αν ή Δ.Ο.Ε. (Διεθνής Όλυμπιακή Έπιτροπή) τό ζητήσει, ή Ίαπωνία

RISEI KANO, γιός του JIGORO KANO και σημερινός πρόεδρος του Ίνστιτούτου Τζούντο KODOKAN.

θά τό δεχτεί". Τό 1913 ό Ζ. Κάνο συνοδευόμενος από τόν Τακασάκι και τόν Σ. Κοτάνι σημερινό γραμματέα του τμήματος διεθνών σχέσεων του Κόντοκαν, πήγε στή Γενεύη νά προτείνει τό Τόκιο σαν τόν τόπο τής Όλυμπιάδας του 1940.

Τό 1935 ό Κάνο τιμήθηκε με τό βραβείο Άσάχι για τήν έξαιρετική συμβολή του στους χώρους τής τέχνης, έπιστήμης και άθλητισμού. Τρία χρόνια άργότερα στή σύσκεψη τής Δ.Ο.Ε. στό Κάιρο πέτυχε νά γίνουν οί Όλυμπιακοί Αγώνες του 1940 στό Τόκιο και νά εισαχθεί τό τζούντο στό πρόγραμμά τους.

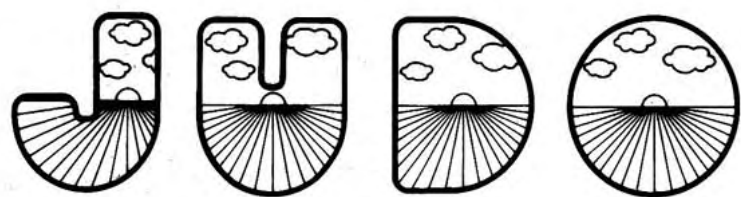
Αυτό ήταν από τίσ μεγαλύτερες έπιτυχίες του Κάνο, παρ'όλο που ό 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος προκάλεσε τήν άναβολή του. Στήν έπιστροφή από τή βαρυσήμαντη συνδιάσκεψη, πάνω στο πλοίο SS MIKAWA MARU στίς 4 Μαΐου 1938, ό Ζίγκορο Κάνο πέθανε από πνευμονία. Ήταν 78 χρονών.

Ένα άλλο όνειρο, ή Διεθνής Όμοσπονδία τζούντο - που σχεδίαζε ό Κάνο από τό 1933 - έγινε πραγματικότητα τό 1952.

Σήμερα, περισσότερα από 10 έκατομμύρια άτομα άσκούνται στο τζούντο σε περισσότερες από 60 χώρες. Τόν Οκτώβριο του 1969 χιλιάδες όπαδοί του τζούντο παρακολούθησαν τό 6ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα τζούντο στήν Πόλη του Μεξικού - ζωηρή άπόδειξη των προφητικών λόγων του Ζίγκορο Κάνο: "Όταν θά πεθάνω, τό Κόντοκαν τζούντο δεν θά πεθάνει μαζί μου γιατί τά πάτρα μπορούν νά διδαχτούν και νά διαδοθούν άρκει νά τηρηθούν οί δύο βασικές άρχές του τζούντο: καλύτερη χρήση ένέργειας και άμοιβαία εύημερία". -

Τ Ε Λ Ο Σ

Στό έπόμενο: Η ιστορία του Φουνακόσι Γκιτσίν, ιδρυτή του καράτε, όπως διδάσκεται σήμερα από τήν JAPAN KARATE ASSOCIATION.

Άπό τούς Γεράσιμο Άρτινό καί Θύμιο Περισίδη

μάθημα 6

Φίλοι μας αναγνώστες:

Ή ύλη γιά τήν παρουσίαση τής σειράς αὐτῆς τῶν μαθημάτων ἀντλήθηκε μέ τίς προσωπικές μας γνώσεις καί τήν προσωπική μας ἐμπειρία ἀπό περισσότερα τῶν δεκαπέντε ἔγκυρα, διεθνή ξενόγλωσσα συγγράμματα μέ θέμα τό judo καί ἐνισχύθηκε ἀπό μοναδικές ἐπεξηγήσεις καί διευκρινήσεις σέ εἰδικά σημεῖα ἀπό μεγάλους ἐκπαιδευτές κατευθείαν μέσα ἀπό τό Kodokan.

Ή βασική βιβλιογραφία εἶναι ἡ ἐξῆς:

- 1) Illustrated Kodokan Judo (Kodokan, 1955)
- 2) The Secrets of Judo (J. Watanabe, L. Avakian, 1960)
- 3) Judo by Kodokan (1961)
- 4) Judo in Action (Kazuzo Kudo)
 - α) Throwing Techniques (1966)
 - β) Grappling Techniques (1967)
- 5) Vital Judo
 - α) Throwing Techniques (I. Okano - T. Sato, 1973)
 - β) Grappling Techniques (I. Okano, 1976)

Γιά πρώτη φορά στήν Ἑλλάδα δημοσιεύεται σέ περιοδικό τό πιό καλογραμμένο βιβλίο judo στόν κόσμο: τό «Judo in Action» τοῦ Kazuzo Kudo, 9 dan, πού ἡ ἐκδοτική ἐταιρεία Japan Publications Trading Co. (© γιά ὄλο τόν κόσμο) μᾶς ἔκανε τήν τιμή νά μᾶς παραχωρήσει τά ἀποκλειστικά δικαιώματα γιά τήν ἐλληνική γλώσσα. Τό βιβλίο αὐτό, πού ἀποτελεῖ (σέ δύο τόμους) ἐκλαϊκευμένη ἐκδοση τοῦ «Dynamic Judo» (1967) ἀπό τόν ἴδιο συγγραφέα καί τούς ἴδιους ἐκδότες, ἔχει μεταφραστῆ σέ περισσότερες ἀπό δέκα γλώσσες καί ἡ ἀγγλική του ἐκδοση ἔχει τυπωθεῖ περισσότερο ἀπό ἑντεκα φορές. Τή μετάφραση στήν ἐλληνική μέ τίτλο «Τό τζούντο στήν πράξη» θά κάνει ὁ Θύμιος Περισίδης (© γιά τήν ἐλληνική γλώσσα), καφέ ζώνη στό judo, καί τήν ἐπιβλεψη τῆς μεταφράσεως ὁ Γεράσιμος Άρτινός, 2 dan ἀπό τό Kodokan. Τό περιεχόμενο τοῦ βιβλίου αὐτοῦ θά ἀποτελέσει τή βάση τῶν μαθημάτων judo πού σᾶς δίνουμε ἀπό αὐτή τή θέση.

Τό τζούντο στήν πράξη - Τό τζούντο στήν πράξη

Τό βιβλίο γράφτηκε ἀπό τόν
Kazuzo Kudo, 9 dan.

Τίς τεχνικές δείχνουν οἱ
Tetsuya Sato, 6 dan,
καί Tsuyoshi Sato, 5 dan.

Kazuzo Kudo

ΤΟ ΤΖΟΥΝΤΟ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

Α' ΜΕΡΟΣ — ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΡΙΨΕΩΝ

περιεχόμενα

1 ■ βασικές ἀρχές

- ☛ Οἱ τεχνικές ρίψεων
- ☛ Οἱ στάσεις
- Τό πιάσιμο μέ τόν ἀντίπαλο
- Ἡ διεύθυνση τοῦ βλέμματος
- Οἱ μετακινήσεις τοῦ σώματος
- Ἡ χρήση τῆς δυνάμεως
- Τό «σπάσιμο» τῆς ἰσορροπίας τοῦ ἀντίπαλου
- Προετοιμασία καί ἐπίθεση
- Οἱ πτώσεις
- Ἡ προπόνηση στίς ρίψεις

2 ■ τεχνικές χεριῶν

- ☛ ΤΑΙ-ΟΤΟΣΗ (τάϊ-οτόσι = ἀνατροπή τοῦ σώματος)
- ☛ ΣΕΟΙ-ΝΑΓΚΕ (σεοί-νάγκε = ρίψη ἀπό τήν πλάτη)
- ☛ ΙΠΠΟΝ-ΣΕΟΙ-ΝΑΓΚΕ (ἱππόν-σεοί-νάγκε = ρίψη ἀπό τήν πλάτη μέ ἓνα χέρι)
- ΚΑΤΑ-ΓΚΟΥΡΟΥΜΑ (κάτα-γκουρούμα = γύρισμα μέ τούς ἄμους)
- ΟΥΚΙ-ΟΤΟΣΗ (οὔκι-οτόσι = ρίψη κύματος)
- ΣΟΥΜΙ-ΟΤΟΣΗ (σοῦμι-οτόσι = γωνιακή ἀνατροπή)
- ΣΟΥΚΟΥΙ-ΝΑΓΚΕ (σουκούι-νάγκε = ρίψη σάν «φτυάρισμα»)
- ΣΟΤΟ-ΜΑΚΙΚΟΜΙ (ρίψη μέ ἐξωτερικό τύλιγμα τοῦ χεριοῦ)

3 ■ τεχνικές γοφοῦ

- ΗΑΡΑΙ-ΓΟΣΗΙ (χαράϊ-γκόσι = σάρωμα μέ τό γοφό)
- ΟΥΚΙ-ΓΟΣΗΙ (οὔκι-γκόσι = ρίψη μέ ἀνύψωση γοφοῦ)
- ΤΣΟΥΡΙ-ΚΟΜΙ-ΓΟΣΗΙ (τσούρι-κόμι-γκόσι = ρίψη γοφοῦ μέ σήκωμα καί τράβηγμα)
- ΗΑΝΕ-ΓΟΣΗΙ (χάνε-γκόσι = ρίψη μέ ἐκτίναξη γοφοῦ)
- ΟΥΧΙΜΑΤΑ (οὔτσιματα = ρίψη μέ τό μηρό)
- ΟΓΟΣΗΙ (όγκόσι = κύλισμα στό γοφό)
- ΚΟΣΗΙ-ΓΟΥΡΟΥΜΑ (κόσι-γκουρούμα = γύρισμα στό γοφό)
- ΟΥΣΗΙΡΟ-ΓΟΣΗΙ (οὔσιρο-γκόσι = ρίψη πρὸς τά πίσω)
- ΟΥΤΣΟΥΡΙ-ΓΟΣΗΙ (οὔτσουρι-γκόσι = ρίψη μέ μετατόπιση γοφοῦ)
- ΤΣΟΥΡΙ-ΓΟΣΗΙ (τσούρι-γκόσι = ρίψη μέ ἀνασηκωμένο γοφό)

4 ■ τεχνικές ποδιῶν

- ΟΥΧΙ-ΓΑΡΙ (οὔτσι-γκάρι = μεγάλο ἐσωτερικό πιάσιμο ποδιοῦ)
- ΟΣΟΤΟ-ΓΑΡΙ (ὄσοτο-γκάρι = μεγάλο ἐξωτερικό πιάσιμο ποδιοῦ)
- ΣΑΣΑΕ-ΤΣΟΥΡΙ-ΚΟΜΙ-ΑΣΗΙ (σασάε-τσούρι-κόμι-άσι = ρίψη μέ σήκωμα-τράβηγμα καί φραγμό ποδιοῦ)
- ΗΑΡΑΙ-ΤΣΟΥΡΙ-ΚΟΜΙ-ΑΣΗΙ (χαράϊ-τσούρι-κόμι-άσι = ρίψη μέ σήκωμα-τράβηγμα καί σάρωμα ποδιοῦ)
- ΟΚΟΥΡΙ-ΑΣΗΙ-ΒΑΡΑΙ (όκούρι-άσι-μπαράϊ = σάρωμα ποδιοῦ)
- ΔΕΑΣΗΙ-ΒΑΡΑΙ (ντεάσι-μπαράϊ = σάρωμα τοῦ μπροστινοῦ ποδιοῦ)
- ΚΟΥΧΙ-ΓΑΡΙ (κοούτσι-γκάρι = μικρό ἐσωτερικό πιάσιμο ποδιοῦ)
- ΚΟΣΟΤΟ-ΓΑΡΙ (κοσότο-γκάρι = μικρό ἐξωτερικό πιάσιμο ποδιοῦ)
- ΚΟΣΟΤΟ-ΓΑΚΕ (κοσότο-γκάκε = μικρό ἐξωτερικό φράγμα ποδιοῦ)
- ΗΙΖΑ-ΓΟΥΡΟΥΜΑ (χίζα-γκουρούμα = τροχός στό γόνατο)
- ΑΣΗΙ-ΓΟΥΡΟΥΜΑ (άσι-γκουρούμα = τροχός στή γάμπα)
- ΟΣΟΤΟ-ΓΟΥΡΟΥΜΑ (ὄσοτο-γκουρούμα = μεγάλο ἐξωτερικό γύρισμα)

5 ■ τεχνικές ἀπό ὕπτια θέση

- ΤΟΜΟΕ-ΝΑΓΚΕ (τομόε-νάγκε = κυκλική ρίψη)
- ΟΥΡΑ-ΝΑΓΚΕ (οὔρα-νάγκε = ρίψη πρὸς τά πίσω)
- ΣΟΥΜΙ-ΓΑΕΣΗΙ (σοῦμι γκαέσι = διαγώνια ρίψη)
- ΟΥΚΙ-ΒΑΖΑ (οὔκι-βάζα = ἀνατροπή κύματος)
- ΟΥΚΙ-ΓΑΚΕ (οὔκι-γκάκε = ρίψη μέ ἀγκίστρωση ποδιοῦ ἀπό πλάγια)
- ΟΥΚΙ-ΓΟΥΡΟΥΜΑ (οὔκι-γκουρούμα = τροχός στά πλάγια)
- ΟΥΚΙ-ΟΤΟΣΗΙ (οὔκι-οτόσι = ρίψη στά πλάγια)
- ΤΑΝΙ-ΟΤΟΣΗΙ (τάνι-οτόσι = κατακόρυφη ἀνατροπή)

Σημείωση: Γιά νά ὑπάρχει νοηματική συνέχεια ἀλλά καί πρακτικό ἐνδιαφέρον θά σᾶς δίνουμε συγχρόνως κατάλληλα διαλεγμένα τμήματα ἀπό περισσότερα τοῦ ἐνός κεφάλαια. Σέ προηγούμενα τεύχη δημοσιεύσαμε τίς παραγράφους καί τίς τεχνικές πού δέν ἔχουν τελεία ἀριστερά τους.

1 ■ βασικές αρχές

Τό πιάσιμο με τόν αντίπαλο

Είναι πολύ βασικό νά έχω τήν εύχέρεια νά προσαρμόζω τή θέση μου γενικά, ανάλογα με τόν τρόπο πού στέκομαι και με τή στάση του αντίπαλου μου. Θά πρέπει μάλιστα νά έχω μιά τέτοια στάση σέ σχέση με τόν αντίπαλό μου ώστε νά μου παρέχει τά πλεονεκτήματα μιᾶς δυνατῆς ἀμυνας και μιᾶς γρήγορης ἐπιθέσεως. Οἱ βασικοί τρόποι πού πιανόμαστε με τόν αντίπαλο εἶναι:

- α. Τό πιάσιμο στή φυσική στάση.
- β. Τό πιάσιμο στήν ἀμυντική στάση.

Τό πιάσιμο στή φυσική στάση

Στή δεξιά φυσική στάση (γιά τήν ἀριστερή εἶναι ἀκριβῶς τό ἀντίθετο) στέκομαι με μέτωπο πρὸς τόν αντίπαλο, παίρνω στό δεξί μου χέρι τό ἀριστερό του πέτο και στό ἀριστερό μου χέρι τό δεξί του μανίκι (ἐξωτερικά, στή μέση).

Στή βασική φυσική στάση πιάνω ἀπό τά δύο ἐσωτερικά ἢ ἐξωτερικά τῶν μανικίων του ἢ και τά δύο πέτα του. Τό πιάσιμο στή βασική φυσική στάση εἶναι πιό σπάνιο.

Στό πιάσιμο ἀπό ὁποιοδήποτε σημεῖο τῆς φόρμας τοῦ ἀντίπαλου θά πρέπει νά θυμᾶμαι πὸς πρέπει νά σφίγω κολητά τό μικρό δάχτυλο με τόν παράμεσο και τόν μέσο. "Ἄν, λοιπόν, γιά μιά στιγμή ἀρπάξω ἀπό κάπου τό ροῦχο τοῦ ἀντίπαλου, θά πρέπει νά σφίξω μαζί με τό μικρό δάχτυλο, τόν παράμεσο και τόν μέσο. Ἄμεσως μετά θά προσθέσω και τόν δείκτη, ἐνῶ τόν ἀντίχειρα θά τόν ἀφήσω χαλαρό πάνω στό ροῦχο, γιατί ἂν τόν σφίξω και αὐτόν, τότε ἐπιβραδύνω τῆς κινήσεις τῶν ποδιῶν μου.

Τό πιάσιμο στήν ἀμυντική στάση

Τελευταία, οἱ τρόποι αὐτοῦ πιασίματος δέν χρησιμοποιοῦνται στό randori (ραντόρι = ἐλεύθερο παιχνίδι) και στοὺς ἀγῶνες. Χρησιμοποιοῦνται ὅμως στά kata (κάτα = τυπικές σειρές τεχνικῶν), ἐπειδή ἀποτελοῦν μέρος τῆς ἐξηγήσεως τῶν τεχνικῶν ρίψεων, και γι' αὐτό θά ποῦμε μερικά λόγια. Θά μιλήσουμε γιά τήν δεξιά στάση γνωρίζοντας πὸς ἡ ἀριστερή εἶναι ἀκριβῶς τό ἀντίθετο.

Περνῶ τό δεξί μου χέρι κάτω ἀπό τήν ἀριστερή του μασχάλη και ἀκουμπῶ τήν παλάμη μου στήν πλάτη του χωρίς ὅμως νά πιάσω τή φόρμα του. Με τό ἀριστερό μου χέρι πιάνω τό ἐξωτερικό πάνω μέρος τοῦ δεξιοῦ μανικιοῦ του και συγκρατῶ τό δεξί του βραχίονα με τόν ἀριστερό μου ἀγκώνα. Εἶναι βασικό νά κρατῶ τό σαγόνι μου τραγημένο μέσα (και ὄχι πεταγμένο μπροστά). Ἄν πιαστοῦμε με τόν ἀντίπαλό μου στή δεξιά ἀμυντική στάση μπορούμε νά χρησιμοποιήσουμε τά χέρια ὅπως και στή βασική φυσική στάση. Ὅποιαδήποτε χρήση, ὅμως, τῶν χεριῶν και ἂν διαλέξουμε στήν ἀμυντική στάση, δέν πρέπει νά ἀνοίγω τούς βραχίονες ἀλλά νά τούς κρατῶ πολύ κοντά στό σῶμα.

Κανόνες γιά τό πιάσιμο με τόν αντίπαλο

1. Ὅταν πιανόμαστε με τόν ἀντίπαλο, στεκόμαστε στή φυσική στάση. Ἄν ἐκεῖνος ἔχει τή δεξιά στάση τότε στέκομαι κι ἐγώ στή δεξιά. Ἄν προτιμᾶει τήν ἀριστερή, τότε στέκομαι κι ἐγώ στήν ἀριστερή. Ἡ εύχέρεια νά χρησιμοποιοῦμε και τῆς δύο στάσεις εἶναι μιά ἰκανότητα πού ἀποκτάται δύσκολα και θά πρέπει νά δουλέψουμε σκληρά γι' αὐτό στήν καθημερινή μας προπόνηση.
2. Δέν τετῶνω σφιχτά τά χέρια μου, ἀλλά κρατῶ τόν ἀντίπαλο ὅσο τό δυνατόν πιό χαλαρά και εὐλύγιστα. Αὐτό δέν εἶναι μόνο ἀδύνατο γιά τούς ἀρχάριους, ἀλλά τό καταφέρνουν με δυσκολία ἄκόμα και αὐτοῖ πού ἔχουν κάνει μιά ὑπολογισμὴ πρόοδο στό τζοούντο. Ἡ ἀλήθεια

πιάσιμο με τόν ἀντίπαλο στή δεξιά φυσική στάση

πιάσιμο με τόν ἀντίπαλο στή δεξιά ἀμυντική στάση

1 ■ βασικές αρχές

εἶναι πὸς ἂν σπρώχνουμε και τραβᾶμε ἀπερίσκεπτα στή διάρκεια τῆς προπονήσεως, θά ἀντιληφθοῦμε σιγά-σιγά τή φύση τῶν τεχνικῶν και τήν κατάλληλη χρήση τῶν χεριῶν. Ὅταν συμβεῖ αὐτό, τότε εἴμαστε σέ θέση νά σφίγγουμε ἢ νά χαλαρώνουμε ὅποτε πρέπει. Μιά σπουδαία, λοιπόν, λεπτομέρεια πού πρέπει νά θυμόμαστε εἶναι πὸς, ἐφαρμόζοντας τῆς τεχνικές τοῦ τζοούντο καθώς κινούμαστε με τόν ἀντίπαλο πρὸς τά ἐμπρός ἢ πίσω, δεξιά ἢ ἀριστερά, θά πρέπει νά ἔχουμε χαλαρά και εὐέλικτα τά χέρια.

3. Ἄλλάζω τόν τρόπο πού πιανόμαι με τόν ἀντίπαλο, ὅταν τοῦ ἐφαρμόζω διαφορετικές τεχνικές. Ἡ παρατήρηση ἔχει ὀδηγήσει στό συμπέρασμα πὸς στά τελευταία χρόνια πολλοί ἀθλητές καταλήγουν στό νά χρησιμοποιοῦν ὀρισμένο πιάσιμο στόν ἀντίπαλο γιά ὀρισμένες τεχνικές εἴτε προπονοῦνται εἴτε παίζουν σέ ἀγῶνα. Ἡ ἀποψη αὐτή ὅμως δέν εἶναι σωστή, ἂν θέλουμε νά κατανοήσουμε τήν ποικιλία και τήν προσαρμοστικότητα τῶν τεχνικῶν. Μόνο ὅταν ἀλλάζει κανεῖς τόν τρόπο πού πιανέται με τόν ἀντίπαλο, τή θέση του και τῆς τεχνικές πού χρησιμοποιεῖ, ἀρχίζει νά καταλαβαίνει κάτι ἀπό τήν πραγματική ἐννοια τοῦ τζοούντο.

Πρέπει νά ἀποφεύγουμε τῆς κακῆς συνήθειες.

Στό Kodokan ἔχουμε ἀρκετούς νέους ἀθλητές πού ἔχουν ἀποκτήσει τήν κακή συνήθεια νά ἐφαρμόζουν τεχνικές περισσότερο πιάνοντας τό κολλάρο (πλαῖ και πίσω ἀπό τό λαιμό) τοῦ ἀντιπάλου τους παρά πιάνοντας τό μανίκι του, πού εἶναι και ὁ κλασσικός τρόπος. Εἶναι σίγουρο πὸς κάποτε οἱ ἀθλητές αὐτοῖ θά τραυματίσουν τά χέρια τους, ὅταν χτυπήσουν τό τατάμι.

Εἶναι στοιχειώδες τό νά φροντίσει ὁ κάθε ἐκπαιδευτής νά καταλάβουν οἱ μαθητές του πὸς ὅταν κρατᾶμε ἀπό τό κολλάρο τόν ἀντίπαλό μας και ἔχουμε σκοπό νά ἐφαρμόσουμε μιά τεχνική εἶναι προτιμότερο νά γλυστρήσουμε τό χέρι μας στό μανίκι του, πρὶν ἐφαρμόσουμε τήν τεχνική ἢ και τήν ἴδια στιγμή, και νά ἐπιτεθοῦμε τραβώντας ἀπό ἐκεῖ.

Ἡ διεύθυνση τοῦ βλέμματος

Ποῦ θά πρέπει νά κοιτάζω ὅταν πιανόμαι με τόν ἀντίπαλο; Νά μιά δύσκολη ἐρώτηση. Γενικά ἂν εἶμαι ἀρχάριος, δέν κινδυνεύω ἂν κατευθύνω τό βλέμμα μου στό λαιμό ἢ στό στήθος τοῦ ἀντιπάλου μου. Ὅπως ὅποτε, δέν πρέπει νά τόν κοιτάζω κατευθείαν στό μάτια. Βαθμιαία ὅμως, ἡ συνεχῆς ἐκπαίδευση θά μου ἐξασφαλίσει τήν ἀπαραίτητη ψυχολογική χαλάρωση και θά φτάσω στό στάδιο, πού θά μπορῶ νά κοιτάζω ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ σώματος του ἀκολουθώντας τῆς κινήσεις του ἀνάλογα.

Ἐπάρχει ἓνα σχετικό ρητό πού λέει ὅτι, ὅταν δέν πιανόμαι με τόν ἀντίπαλό μου θά πρέπει νά τόν βλέπω ὅπως ἓνα μεγάλο δέντρο σέ μακρινή ἀπόσταση, ἀλλά στήν κοντινή ἀπόσταση, πού μποροῦν νά ἐφαρμοστοῦν οἱ τεχνικές τοῦ τζοούντο και τόν κρατῶ ἀπό τό μανίκι ἢ τό χέρι, τά λόγια αὐτά δέν ἔχουν ἐφαρμογή. Ὅταν παίζω τζοούντο πρέπει νά εἶμαι σέ θέση νά προβλέπω και νά διαβάζω τῆς κινήσεις τοῦ ἀντιπάλου μου, τῆς ἐνέργειές του, τῆς παραλλαγῆς τεχνικῶν πού θά χρησιμοποιήσει ἢ και τῆς προθέσεις του ἄκόμα, χρησιμοποιώντας τό δέριμα μου, τή σάρκα και τά ὀστά μου, τῆς αἰσθήσεως μου και τή γενική ἀτμόσφαιρα τοῦ ἀγῶνα. Θά πρέπει νά εἶμαι σέ θέση νά διακρίνω ὅλα αὐτά με τά μάτια τῆς ψυχῆς. Ὅταν εἴμαστε ἀρχάριοι, τό «αἰσθητήριο τῆς ὀράσεως» εἶναι ἐντοπισμένο, ἀλλά καθώς προοδεύουμε στό τζοούντο ἀπλώνεται σέ ὅλο τό σῶμα και συνεργάζεται μ' αὐτό.

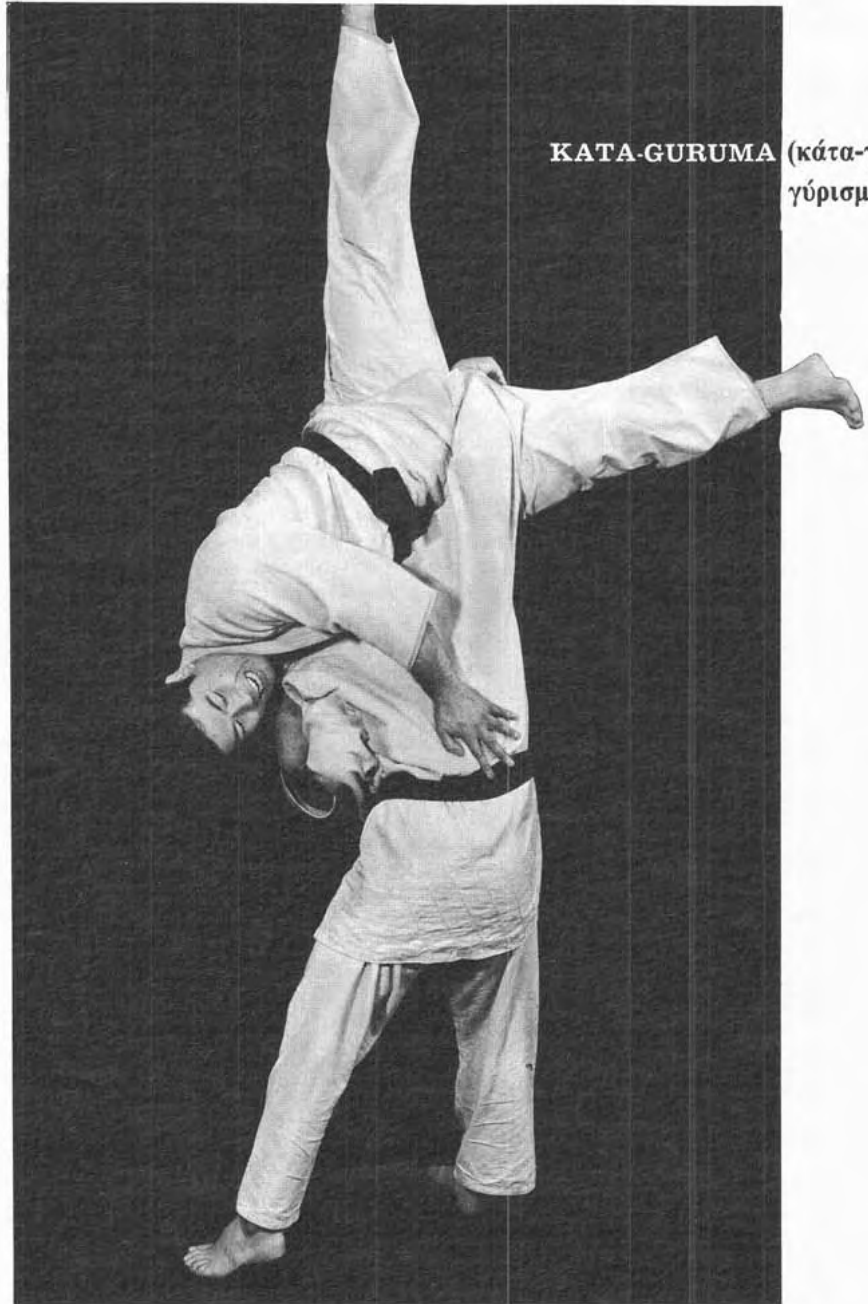

πιάσιμο με τόν ἀντίπαλο στήν ἀριστερή φυσική στάση

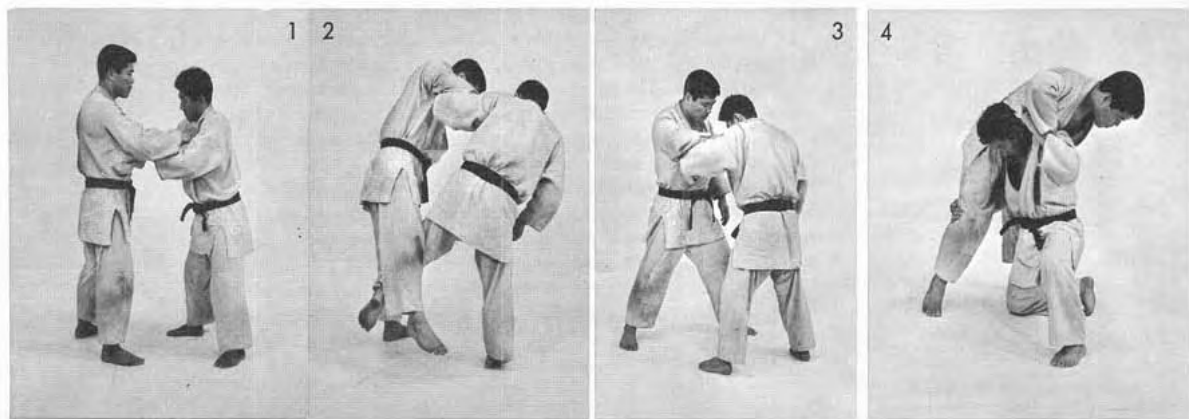

πιάσιμο με τόν ἀντίπαλο στήν ἀριστερή ἀμυντική στάση

2 ■ τεχνικές χεριών

ΚΑΤΑ-GURUMA (κάτα-γκουρούμα = γύρισμα με τούς ώμους)

2 ■ τεχνικές χεριών

Κύρια σημεία

Μετά από πολλή και σκληρή μελέτη ο Jigoro Kano δημιούργησε την τεχνική αυτή ενώ ήταν ακόμα νεαρός και σπούδαζε στη Γυμναστική 'Ακαδημία Tenshin Shinyo. Μαζί του σπούδαζε και κάποιος Fukushima, ο οποίος εκτός από αρκετά προχωρημένος σπουδαστής ήταν και ένας μεγάλος αθλητής και καλογυμνασμένος άντρας. Μία πηγή δυστυχίας για τον Kano εκείνη την εποχή ήταν το ότι, όσο σκληρά κι' αν προσπαθούσε, δεν μπορούσε να νικήσει αυτόν τον Fukushima. Δούλευε μέρα και νύχτα μελετώντας βιβλία για πάλη και για σουμό και τελικά κατέληξε στην επινόηση του kata-guruma που του έδωσε το αποτέλεσμα που ήθελε: να σηκώσει και να χτυπήσει δυνατά τον Fukushima στο τατάμι.

Στό kata-guruma, μπαίνω κάτω από τον αντίπαλο, τον φορτώνω στους ώμους, στέκομαι μιά στιγμή και τον πετώ μπροστά.

Προετοιμασία

1. 'Εγώ και ο αντίπαλός μου είμαστε πιασμένοι στη δεξιά φυσική στάση. (Φ 1) Πιάνω γερά με τό άριστο μου χέρι τό επάνω εσωτερικό μέρος του δεξιού του μανικιού.
2. 'Αφήνω τό δεξί μου χέρι και άπομακρύνομαι λίγο. (Φ 2)
3. Πιάνω εσωτερικά τό δεξί του πόδι με τό δικό μου άριστο. (Φ 2)
4. Θά αντίδράσει σ' αυτό ξεφεύγοντας και τραβώντας τό δεξί του πόδι ελαφρά πίσω.
5. Μόλις κάνει αυτό, τον αναγκάζω νά χάσει την ισορροπία του τραβώντας τον απότομα με τό άριστο μου χέρι προς τά εμπρός δεξιά του. (Φ 3)
6. Γονατίζω με τό δεξί μου πόδι ανάμεσα στά δύο του πόδια. (Φ 4)
7. 'Αρπάζω τό πίσω μέρος του δεξιού μηρού του με τό δεξί μου χέρι από μέσα. (Φ 4)
8. Τόν φορτώνω στους ώμους μου με τρόπο ώστε οί γοφοί και οί βουβώνες του νά έρθουν κάπου ανάμεσα στον δεξί μου ώμο και στό λαιμό μου. Τραβάω κάτω και μέσα (πρός τό σώμα μου) με τό άριστο μου χέρι. (Φ 4)

'Η επίθεση

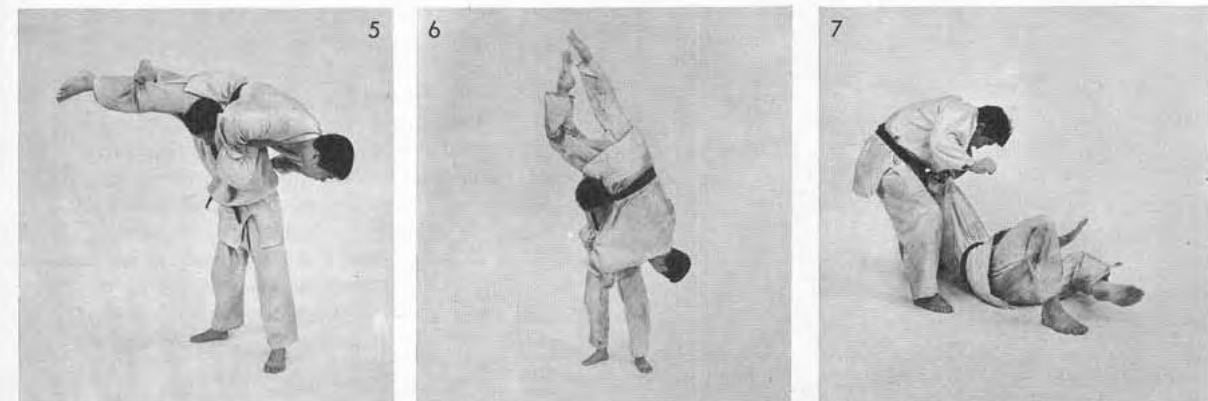
1. Διατηρώ τό τράβηγμα με τό άριστο χέρι.
2. Σηκώνομαι έχοντας τον στους ώμους. (Φ 5)
3. Τόν ρίχνω μπροστά άριστερά μου. (Φ 6-7)

Σημεία-κλειδιά

1. 'Αν προσπαθήσω νά σηκώσω τον αντίπαλό μου με τό δεξί μου χέρι και τούς ώμους μόνο, χωρίς νά χρησιμοποιήσω τό τράβηγμα του άριστερου χεριού, θά είναι πολύ βαρύς για μένα.
2. Δέν πρέπει νά σκύβω μπροστά. Είναι καλύτερα νά έχω την αίσθηση ότι τό σώμα μου πάει νά λυγίσει προς τά πίσω. (Φ 8)

8

Συνέχεια στό έκόμενο

Kagamibiraki:

ή γιορτή έναρξεως

της αθλητικής περιόδου

Κάθε χρόνο, τον 'Ιανουάριο, σε όλα τα ντότζο της 'Ιαπωνίας γίνεται η γιορτή του Κάγκαμι-μπιράκι ή "γιορτή έναρξεως της νέας ετήσιας αθλητικής περιόδου". Από αυτές τις σελίδες παρουσιάζουμε την φετεινή ('Ιανουάριος '78) γιορτή που έγινε στο BUDOKAN του Τόκιο.

Συνέχεια από το προηγούμενο.

KENDO

Σημαίνει "ο δρόμος του σπαθιού". Αναπτύχθηκε πολύ τον 16ο αιώνα, περίοδο εμφυλίων πολέμων στην 'Ιαπωνία. Οι σμουράϊ φορούσαν πάντοτε 2 σπαθιά, ένα κοντό και ένα μακρύ, τα οποία χειριζόντουσαν μετά από πολύχρονη και πολύωρη καθημερινή εκπαίδευση με καταπληκτική δεξιότητα. Ένας σμουράϊ εκπαιδευμένος στο KENDO μπορούσε να αντιμετωπίσει 15-20 συνηθισμένους σπαθοφόρους που δεν ήξεραν την τέχνη.

Σήμερα το KENDO είναι ένα από τα πιο δημοφιλή σπόρ στην 'Ιαπωνία, πολύ πιο δημοφιλές από το τζοϋντο και το καράτε. Χαρακτηριστικό της διαδόσεως του είναι, ότι δεν υπάρχει δημοτικό σχολείο, γυμνάσιο ή Πανεπιστήμιο, αστυνομικό τμήμα κλπ. χωρίς τουλάχιστον ένα KENDO-CLUB. Ο αριθμός των παιδιών σχολικής ηλικίας που ασχολούνται με το KENDO ανέρχεται σε εκατομμύρια. Φυσικά στην 'Ελλάδα και στα περισσότερα κράτη της Ευρώπης (εκτός Γαλλίας) είναι σχεδόν άγνωστο.

Στιγμιότυπο από την εκπαίδευση του Έλληνα Μάριου Κοντοζή στο Iai-do. [Από το αρχείο του «J-K».]

Τα βασικά σημεία στην εκπαίδευσή τους είναι ότι οι άθληταί φορούν μάσκες, θώρακες και χοντρά μακρὰ γάντια. Τα "σπαθιά" αποτελούνται από 4 ραβδιά "BAMBOO" ενωμένα μαζί, μήκους 1.20 μέτρα περίπου. Στους αγώνες κερδίζει αυτός που θα "πιάσει" πρώτος χτύπημα στο κεφάλι, λαιμό, κορμό ή χέρια του αντίπαλου. Στις επιδείξεις δεξιότητες σπαθιού "IAI" χρησιμοποιείται αληθινό σπαθί. Εκείνο που κάνει εντύπωση στις επιδείξεις αυτές είναι η άπιστευτη ταχύτητα και απόλυτη ακρίβεια των κινήσεων.

Ο μοναδικός Έλληνας που ασχολείται με το "IAI" είναι ο γνωστός καρατέκα της J.K.A. Μάριος Κοντοζής που το σπουδάζει επίμελως στο Τόκιο με σκοπό να το διδάξει στην 'Ελλάδα.

SUMO

Στις φωτογραφίες βλέπουμε μικρά αγοράκια και κοριτσάκια να παίζουν σούμο. Το σούμο είναι το πραγματικά έθνικό σπόρ της 'Ιαπωνίας. Οι σμουράϊ του δεκάτου αιώνα το χρησιμοποιούσαν στους μεταξύ τους αγώνες.

Στή φεουδαρχική Ιαπωνία ήταν ένα από τα πιο αγαπημένα θεάματα των φεουδαρχών.

Σήμερα κάθε δύο μήνες γίνονται στην Ιαπωνία τα δεκαπενθήμερα τουρνουά στις μεγαλύτερες πόλεις, και επί 15 ημέρες οι Γιαπωνέζοι μένουν καρφωμένοι στις τηλεοράσεις τους για το θέαμα. Όνόματα YOKOZUNA (γιοκοζούνα = πρωταθλητών), όπως WAZIMA (Βαζίμα), KITANOUMI (Κιτανούμι) κλπ. είναι πασίγνωστα σε όλη την Ιαπωνία.

Στό σούμο ή τυπικότητα και η εύγενεια διατηρούνται με μεγάλη προσοχή. Οι αγώνες γίνονται σε ένα κύκλο διαμέτρου 4,5 μέτρων, αφού προηγηθούν όλες οι τυπικότητες, χτυπήματα χεριών μεταξύ τους, το γνωστό "SHIKO" δηλ. ίσορροπία στο ένα πόδι σήκωμα του άλλου στο ύψος του ώμου και δυνατό πάτημα στο έδαφος, ρίξιμο αλατιού για να ξεευμενίσουν τα πνεύματα κλπ.

Ο κύκλος μέσα στον οποίο γίνονται οι αγώνες συμβολίζει το "άπειρο", κάτι που δεν έχει αρχή ούτε τέλος, ένα κόσμο χωρίς σύνορα που αποκαλύπτει μυριάδες τεχνικών συνδυασμών στις ανθρώπινες συγκρούσεις.

Οι βασικές τεχνικές του σούμο είναι περίπου 40, αλλά οι διαφοροποιήσεις και συνδυασμοί αυτών άμετρητες. Όταν ένας αντίπαλος σπρωχτεί έξω από τον κύκλο ή αγγίξει μέσα στον κύκλο το έδαφος με γόνατο, χέρι ή οποιοδήποτε άλλο μέρος του σώματος εκτός από τις πατούσες του, θεωρείται νικημένος.

Τό σούμο είναι αληθινά ένα από τα πιο ανδροπρεπή αθλήματα και στο μέλλον θα δώσουμε πιο λεπτομερή περιγραφή του για τους αναγνώστες μας.

NAGINATA

Είναι μία μέθοδος μάχης με ένα μακρύ κοντάρι που στο ένα άκρο έχει λόγχη και κοφτερή αιχμή σαν σπαθί. Το μήκος του είναι περίπου 2 μέτρα. Η Ναγκινάτα χρησιμοποιείται συνήθως από τις γυναίκες και άρχισε γύρω στον 9ο αιώνα. Με την πάροδο των χρόνων η Ναγκινάτα έγινε κάτι σαν μέθοδος "SELF-DEFENSE" για τις γυναίκες.

Από τον 17ο αιώνα οι νέες κοπέλλες των οικογενειών των σαμουράι εξασκούσαν σ'αυτή την πολεμική τέχνη.

Κατά την διάρκεια της ανάπτυξης της πολλές σχολές δημιουργήθηκαν κάθε μία με τους δικούς της τύπους εξασκήσεως και τεχνικές.

Σήμερα στην Ιαπωνία υπάρχουν 2 μεγάλες σχολές ή "TENDO-RYU" που χρησιμοποιεί δρεπάνι, άλυσίδα και σπαθιά μαζί με το κλασσικό λογχόσπαθο, και η "JIKISHIN-KAGE-RYU" που χρησιμοποιεί μόνο το λογχόσπαθο.

Τό ξύλινο κοντάρι είναι φτιαγμένο από ξύλο δρυός και στην προπόνηση βάζουν αιχμή από BAMBOO.

Τά σημεία επιθέσεως είναι: Κεφάλι, λαιμός, στομάχι, καρποί, και γόνατα.

Θεωρείται γυναικείο άθλημα και πολλές γιαπωνέζες επιδίδονται σ' αυτό.

Ένας από τους λιγοστούς ξένους που την σπούδασαν είναι και ο διάσημος συγγραφέας βιβλίων πολεμικών τεχνών DONN DRAEGER που έκανε και επίδειξη δεξιοτεχνίας μέσα στο BUDOKAN κατά την διάρκεια του Κάγκαμι-μπιράκι '76.

JUDO

Για τό τζούντο δεν θα πούμε πολλά. Οι αναγνώστες μας τό γνωρίζουν (πάνω-κάτω) και από την Ελλάδα.

Στις φωτογραφίες βλέπετε τον πρωταθλητή Ιαπωνίας YAMASHITA ο οποίος αντιμετώπισε στη σειρά 4 πολύ γερούς αντιπάλους που τους συνέτριψε διαδοχικά χωρίς ούτε να ιδρώσει.

Στό τέλος της επίδειξης βγαίνουν οι Σαμουράι, αντιπρόσωποι όλων των βαθμών της στρατιωτικής ιεραρχίας με τις πραγματικές στολές τους και πλήρη όπλισμό και παρουσιάζουν μία αναπαράσταση της πραγματικής τελετής του Κάγκαμι-μπιράκι όπως γινόταν μερικούς αιώνες πριν.

Μετά τό τέλος της τελετής επάκολουθεϊ πάρτυ επάνω στα τατάμι του BUDOKAN με "σάκε" (γιαπωνέζικο κρασί από ρύζι) και OSHITUKO με ZONI.

Άξίζει τον κόπο να έρθει κανείς για διακοπές στο Τόκιο τον Ιανουάριο να παρακολουθήσει τέτοιου είδους επίδειξεις.

Γεράσιμος Άρτινός

Από τόν Μάριο Κοντοζή

συζήτηση μέ τόν Τακαχίρο Τανάκα

Ο Τανάκα σενσέϊ, 6 ντάν σήμερα από τήν JAPAN KARATE ASSOCIATION, είναι ο άνθρωπος στον οποίο έχουν στρέψει τα μάτια τους οι καρατέκα και οι φίλαθλοι του καράτε απ'όλο τον κόσμο. Είναι 37 ετών και παραμένει για όλο τον κόσμο ο ανίκητος Τανάκα σενσέϊ. Τόν θαυμάζει όλος ο κόσμος του καράτε για τόν άερα, τήν ταχύτητα και τή σκληρότητα που τόν διακρίνει.

Μόλις τελείωσαν οι εξετάσεις για ντάν στο κεντρικό ντότζο της J.K.A. και τόν βρήκα να κάθεται στο γραφείο του. Φοβήθηκα να τόν πλησιάσω. Φαινόταν σκυθρωπός, άγριος, αρκετά μεγαλόσωμος για Ιάπωνες. Τό μουστάκι που έχει τόν κάνει περισσότερο άγριο.

"Ετσι και τόν δω ότι άγριεύει, σκέφτηκα, θά εξαφανιστώ. Πήρα μία βαθιά ανάσα, όπλισθηκα με τό λίγο θάρρος μου και με άδωο και γλυκό ύφος τόν πλησίασα.

— Τανάκα σενσέϊ, λέω, είμαι Έλληνας και συνεργάτης ενός περιοδικού της πατρίδας μου. Θά ήθελα να σας κάνω μερικές ερωτήσεις, επιτρέπεται;

Τά είπα όλα μαζεμένα και γρήγορα, νοιώθοντας συγχρόνως να κοκκινίζω. Άργά σήκωσε τό κεφάλι του και με κοίταξε στην αρχή, με τό άνεφραστο πρόσωπό του. Αμέσως μετά όμως ένα πλατύ χαμόγελο, μούδωσε περισσότερο θάρρος. Οι πρώτες λέξεις του ήταν:

— Ένας Έλληνας στην J.K.A.;

Μέ βλέπει καλύτερα γιατί φορούσα τό γκι μου και από πάνω τή φόρμα. Χαμογελάει πιο πλατιά και μου δείχνει τό χέρι του. Συγχρόνως μου δείχνει να καθήσω κοντά του. Κάθομαι παίρνοντας τόν στυλό και τό μπλόκ άδέξια στά χέρια μου. Έκείνος πάντα χαμογελαστός μου λέει:

— Δέν είσαι δημοσιογράφος;

— Όχι τού άπαντώ, άπλός συνεργάτης τού Έλληνικού περιοδικού "ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE". Είμαι όμως αρκετά χρόνια άθλητής τού καράτε και μέλος της J.K.A.

— Σέ άκούω, μου λέει, σβήνοντας άπτομα τό χαμόγελό του.

Τί να πώ; Δέν είναι κανένας ήθοποιός. Πρωταθλητής κόσμου είναι. Άρχίζω με 5-6 ερωτήσεις μαζί. Δέν μου άπαντάει. Μου χαμογελάει ξανά και μου δείχνει ένα σωρό γράμματα που έχει μπροστά του. Πρέπει να είναι τουλάχιστον ένατό. Πρόλαβα και διέκρινα σε μερικά ότι ήταν γι'αυτόν από διάφορες χώρες τού κόσμου.

— Πρέπει να άπαντήσω σ'όλους αυτούς, έσένα μωρό να σε βρω και να μιλήσουμε πολύ εύκολα, μά σ'αυτούς (στά γράμματα) πρέπει να άπαντήσω σύντομα. Μά θά μου επιτρέψεις πρώτα μία ερώτηση.

Γιά μία στιγμή τάχασα, έπειτα τού είπα "μάλιστα".

— Έλληνες ποτέ δέν έρχονται έδω. Έσύ πώς ήρθες από τόσο μακριά;

(Ο σενσέϊ ήρθε στην Ιαπωνία στις αρχές τού Ιανουαρίου από τή Δανία και δέν με είχε δεί ποτέ, γιατί προπονεΐται μόνον με τούς δασκάλους.)

Τού έξηγήσα, πώς ήρθα με λίγα λόγια και πώς ή άγάπη μου και τό συναίσθημα να ζήσω από κοντά τά BU-DO με έκαναν να πάρω τήν άπόφαση να κάνω ένα τόσο μακρινό ταξίδι. Τού είπα επίσης ότι πριν 8 με 9 χρόνια πέρασε άλλος Έλληνας καρατέκα από τήν J.K.A., ο Γιάννης Βερώνης, ο όποιος τότε πήρε τό Ιο ντάν, και όταν ήρθε στην Ελλάδα έγινε μαθητής του. Κατόπιν άρχισα βροχή τίς ερωτήσεις.

ΕΡΩΤ. Σενσέϊ, πόσες φορές έχετε βγει πρωταθλητής;

ΑΠΑΝΤ. Τέσσερεις φορές. Μία φορά τό 1974 και μία τό 1975 πρωταθλητής όλης της Ιαπωνίας. Οι άγώνες γίνανε στό Τόκιο. Επίσης τό 1975 στό LOS ANGELES, βγήκα πρωταθλητής κόσμου για πρώτη φορά και τό 1977 για δεύτερη φορά πρωταθλητής κόσμου στους διεθνείς τού Τόκιο.

ΕΡΩΤ. Πόσο χρονών είστε;

ΑΠΑΝΤ. Είμαι 37 χρονών.

ΕΡΩΤ. Πόσο καιρό πιστεύετε ότι θά προπονεΐτε τόσο έντατικά;

ΑΠΑΝΤ. Υπολογίζω μέχρι τά 45, μετά θά ήθελα να ξεκουραστώ λίγο. (Μέχρι τά 45 θά συμμετέχει ενεργά.)

ΕΡΩΤ. Πού γεννηθήκατε;

ΑΠΑΝΤ. Στο Τόκιο.

ΕΡΩΤ. Γιατί διαλέξατε τή Δανία για να διδάξετε; Υπήρχαν τόσα μεγάλα κράτη που θά πλήρωναν πολλά για να σας έχουν καθηγητή.

ΑΠΑΝΤ. Τή διάλεξα έντελώς τυχαία. Ήρθε και με βρήκε κάποιος άθλητής από τή Δανία πριν 3 χρόνια, μου ζήτησε να διδάξω και έγώ τό άποφάσισα σύντομα.

ΕΡΩΤ. Σενσέϊ, τί έχετε να πητε για τίς σημερινές εξετάσεις, γιατί τόσο μικρός αριθμός επιτυχόντων;

ΑΠΑΝΤ. Γιατί οι άλλοι δέν έπρεπε να περάσουν. Πρόσεξε. Κατά τά τελευταία 3 χρόνια, τά άλλα στυλ καράτε άρχισαν να μοιράζουν εύκολα μαύρες ζώνες και ντάν. Η J.K.A. θεώρησε καλό να γίνει πιο άυστηρή. Θέλουμε να έχουμε μαύρες ζώνες, όχι ότι δέν θέλουμε. Είναι πολύ καλό να υπάρχουν σε κάθε ντότζο μαύρες ζώνες. Αυτό θά σημαίνει ότι τό επίπεδο τού άθλητού τού ντότζο είναι ύψηλό. Μά όχι και για έμπορικούς λόγους να δίνουμε μαύρες ζώνες. Η J.K.A. δέν ύπηρεξε και ούτε θά γίνει έμπορική έπιχείρηση. Πηγαίνοντας στη Δανία να διδάξω βρήκα μία κατασταση, θάλεγα άσχημη. Υπήρχαν μόνο δύο στυλ καράτε, τό SHOTOKAN J.K.A. και τό KYOKUSHIN-KAI τού OYAMA. Ο OYAMA έχει σαν αρχή στο σύστημά του, κάθε άθλητής που προπονεΐται καθημερινά επί ένα χρόνο να παίρνει μαύρη ζώνη. Αυτό τό είδαν οι άθλητές τού SHOTOKAN και ζητούσαν και αυτοί μαύρες ζώνες. Άφού τούς προπόνησα πάνω από ένα χρόνο, έκανα εξετάσεις για ντάν. Πήραν πολύ λίγοι. Τούς είπα τότε πως για να πάρουν ντάν δέν άρκεΐ

να έχουν μυϊκή δύναμη. Οι γνώσεις με τήν συνεχή προπόνηση και ο καιρός φέρνουν τόν καρατέκα ύποψήφιο της μαύρης ζώνης.

ΕΡΩΤ. Πόσος καιρός νομίζετε ότι χρειάζεται για τό πρώτο ντάν;

ΑΠΑΝΤ. (Χαμογελάει και κοντοστέκεται.) Δέν μωρό, ούτε έγώ ούτε κανείς να καθορίσει τόν καιρό, πάντως έδω στο J.K.A. τουλάχιστον τέσσερα χρόνια προπονεΐται καλά ο άθλητής για τό Ιο ντάν. Υπάρχουν μερικοί που τό πέρνουν γρηγορότερα. Αυτό έξαρτάται από τήν έπίδοση τού άθλητή. Έσύ άπ'ότι είδα στα χαρτιά σου προπονεΐσαι έπτά χρόνια, ίσως είσαι σωστός, μά όχι έντελώς για να πάρεις από μās τό Ιο ντάν τώρα. Ξαναπροσάθησε. Στο έπόμενο τρίμηνο μπορείς, έφ'όσον θέλεις, να μάθεις πολλά και να διορθώσεις τά λάθη σου.

Τόν εύχαριστώ για τήν συμβουλή του.

ΕΡΩΤ. Σενσέϊ, θά θέλατε, μία άλλη φορά να μάς δίνετε τίς χρήσιμες συμβουλές σας για τούς Έλληνες καρατέκα;

ΑΠΑΝΤ. Πολύ εύχαρίστως.

— Σενσέϊ Τανάκα θά ήθελα να σας εύχαριστήσω για τά χρήσιμα πράγματα που μου είπατε, και να σας εύχηθώ... τί να σας εύχηθώ; Εΐσατε στην κορυφή, εύχομαι ότι επιθυμείτε. Σας εύχαριστώ που μάς επιτρέψατε να σας φωτογραφίσουμε. Θά ήθελα μία τελευταία ερώτηση. Χαμογελάει, Οκέϊ, λέει, τελευταία".

ΕΡΩΤ. Έχετε να πείτε ή να δώσετε κάποια συγκεκριμένη συμβουλή στους Έλληνες καρατέκα;

ΑΠΑΝΤ. Δέν ξερω σε τί επίπεδο βρίσκονται οι Έλληνες καρατέκα. Μά έχω να πω ότι τό καράτε είναι προπόνηση, προπόνηση και τίποτε άλλο. Επίσης καλή όργάνωση. Όταν υπάρχουν αυτά στην πατρίδα σου, πιστεύω ότι οι Έλληνες καρατέκα θά προχωρούν σωστά. Τους εύχομαι καλή τύχη.

Μάριος Κοντοζής

Margot Sathaye: ή πρώτη μή γιαπωνέζα μέ 5 ντάν από τό Kodokan

Γεννήθηκε στό Λονδίνο τό 1941 και ήταν τό μοναδικό παιδί τής οίκογενείας της. Η οίκογενειακή της ζωή δέν ήταν καθόλου εύχαιρη γιατί οι γονείς της βρισκόταν σε διάσταση και είχαν πάντα πολλές προστριβές μεταξύ τους. Απεναντίας στό JUDO CLUB εύρισκε τήν ήσυχία της και τήν φιλική ατμόσφαιρα πού τόσο της έλειπε από τό σπίτι. Αρχισε JUDO στό 14 σε ένα μικρό ντότζο του CROYDON, ενός προαστίου στό νότιο του Λονδίνου. Χρειάστηκε περίπου δύο χρόνια για να πάρει τή πρώτη της μαύρη ζώνη κάνοντας JUDO 3 φορές τήν εβδομάδα. Αργότερα πήγαινε άλλες δύο φορές τήν εβδομάδα στό φημισμένο CLUB του Λονδίνου BUDO-KWAI για συμπληρωματική εκπαίδευση. Σε ηλικία 20 ετών περίπου, δηλαδή μέσα σε 6 χρόνια από τότε πού πρωτάρχισε τζούντο πήρε τό τρίτο ντάν και άρχισε να διδάσκει τζούντο επαγγελματικά. Δίδασκε κυρίως σε λέσχες πανεπιστημίων και γυμνασίων (σε μαθητές και μαθήτριες). Επίσης στή ναυτική ακαδημία πού είχε μαθητές άγρια 13-18 ετών και πού καμιά φορά τό μάθημα τελείωνε με πυγμαχικό άγώνα μεταξύ αúτης και κανενός "σκληρού" μαθητή.

Στήν Άγγλία οι άγώνες τζούντο μεταξύ γυναικών άρχισαν έπίσημα τό 1965-66. Αλλά ή MARGOT είχε αποκτήσει μεγάλη αγωνιστική πείρα από φιλικούς άγώνες με γυναίκες από άλλες σχολές και γυναίκες τμήματα τζούντο από εύρωπαϊκά κράτη πού επισκέπτονταν συχνά τήν Άγγλία. Κέρδιζε όλους τους άγώνες και ήταν ή άρχηγός τής Άγγλικής γυναικείας ομάδας του τζούντο.

Στήν Ιαπωνία ήρθε για πρώτη φορά τό 1968 και έμεινε στό KODOKAN σπουδάζοντας τζούντο για 3 χρόνια. Στά 1970 πήρε τό 4ο ντάν από τό KODOKAN.

Κατά τήν διάρκεια τής παραμονής της στήν Ιαπωνία έχασε τό αγωνιστικό της πνεύμα γιατί στό τζούντο των γυναικών στό KODOKAN δίνεται μεγάλη έμφαση στό KATA και στήν καλή τεχνική ενώ οι άγώνες εκείνη τήν εποχή ήταν κάτι τό ασυνήθιστο για γυναίκες.

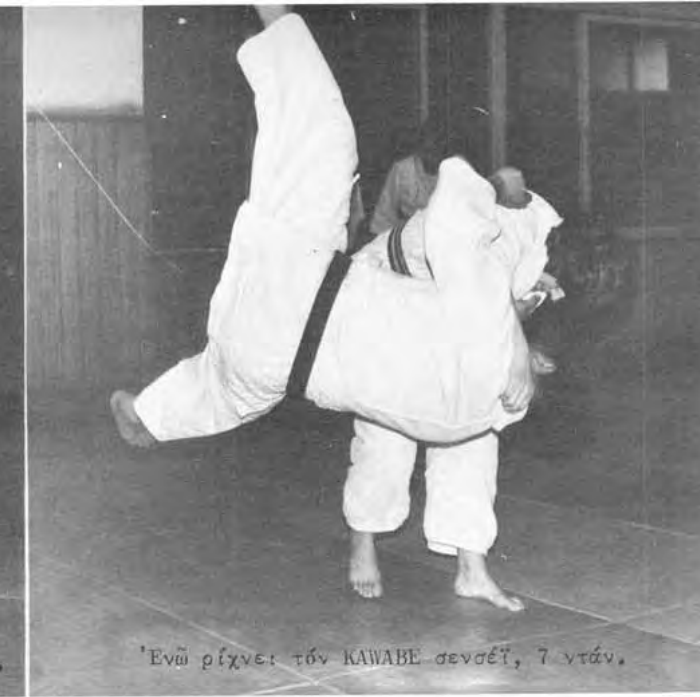
Σήμερα φυσικά ή νοοτροπία των γιαπωνέζων γυναικών του τζούντο έχει αλλάξει, κάτω από τήν επίδραση των εύρωπαϊκών γυναικείων ομάδων JUDO, κυρίως Γερμανίας, Ολλανδίας, Έλβετίας, πού έρχονται στό KODOKAN περισσότερο για άγώνα παρά για οτιδήποτε άλλο.

Μετά τήν Ιαπωνία πήγε στις Ήνωμένες Πολιτείες τον Νοέμβριο του 1971, όπου δίδαξε σε μία λέσχη στή MINNESOTA και σε άλλη στό Πανεπιστήμιο του MICHIGAN.

Επέστρεψε στήν Άγγλία για ένα μικρό χρονικό διάστημα και ξαναπήγε στις Ήνωμένες Πολιτείες για

Ενώ ρίχνεται από τήν KITAOKA MITSIO σενσέϊ, 5 ντάν.

Ενώ ρίχνει τόν KAWABE σενσέϊ, 7 ντάν.

άλλα δύο χρόνια. Δίδαξε τζούντο στό CLUBS των Πανεπιστημίων WISCONSIN και MARQUETTE. Επίσης σε CLUBS άλλων πόλεων όπως INDIANA, OHIO, LOS ANGELES και WASHINGTON. Στό CAMP-OLUMPOUS πού είχε προσκληθεί για 2 εβδομάδες μαζί με τόν παγκόσμιο πρωταθλητή ANTON GEESINK, παρακολούθησε καθημερινώς τά μαθήματά του προς τους άλλους καθηγητές, κερδίζοντας μία πολύ καλή έμπειρία.

Στήν Ιαπωνία ξαναγύρισε τό 1975 για δεύτερη φορά και άρχισε τήν προετοιμασία της για τό 5ο ντάν. Έδωσε και πέρασε τις εξετάσεις της στις 16 Φεβρουα-

ριου του 1978 για να γίνει ή πρώτη μή γιαπωνέζα γυναίκα του κόσμου κάτοχος ενός τόσο ύψηλου βαθμού και μάλιστα από τό KODOKAN. Έξεταστές της ήταν οι κυρίες NORITOMI σενσέϊ, 6 ντάν, NIBOSHI σενσέϊ, 6 ντάν και οι δάσκαλοι OSAWA σενσέϊ, 8 ντάν και OIMATSU σενσέϊ, 8 ντάν. Τό κατά στό όποιο εξέτάστηκε ήταν τό KOSHIKI-NO-KATA πού περιέχει τους καλούς τύπους τεχνικών και θεωρείται ένα από τά δυσκολότερα κατά. Ο τίτλος τής εκθέσεως πού τής έβαλαν ήταν "Πώς θα έπρεπε μία γυναίκα JUDOKA να σκέπτεται και να συμπεριφέρεται στήν καθημερινή της ζωή και τί σχέσεις θα έπρεπε να έχει τό τζούντο με τή ζωή της".

Η MARGOT σκοπεύει να μείνει για πολλά χρόνια στήν Ιαπωνία. Κάνει κάθε μέρα τζούντο στό KODOKAN και δύο φορές τήν εβδομάδα πηγαίνει στό WASEDA και κάνει με τους φοιτητές του πανεπιστημίου. Επίσης κάνει άλαφρά προπόνηση με βάρη υπό τήν επίβλεψη του KOJIMA σενσέϊ, 7 ντάν, πού είναι ένας από τους μάλιστα (ειδικευμένους εκπαιδευτές) τής NE-WAZA (δηλ. των τεχνικών εδάφους) και γυμνάζεται μαζί του, όπως βλέπουμε στις φωτογραφίες.

Δέν ενδιαφέρεται για τό 6ο ντάν γιατί από τή μία μεριά οι φιλοδοξίες της έχουν ικανοποιηθεί και από τήν άλλη τά 6 ντάν και άνω δέν έχουν νόημα σαν αξία στις τεχνικές του τζούντο, αλλά απονέμονται σε ανθρώπους πού έχουν ύπηρετήσει τό τζούντο για μακρύ χρονικό διάστημα.

Πολύ συχνά έρχονται φωτορεπόρτερς και άθλητικογράφοι στό KODOKAN για να τήν φωτογραφίσουν ενώ κάνει τζούντο ή για να τής πάρουν συνέντευξη για τά διάφορα άθλητικά περιοδικά. Έλπίζουμε στό μέλλον να τήν παρουσιάσουμε από τις σελίδες του περιοδικού "J-K" σε μία σειρά μαθημάτων τζούντο για τις έλληνίδες άθλήτριες του τζούντο.

Γεράσιμος Άρτινός

Σε τεχνικές εδάφους με τήν Χαβανέζα JEAN, 2 ντάν.

ἐμβάθυνση στὶς βασικὲς ἀρχές τοῦ judo

Ἀπὸ τὸν Dr. John B. Hanson-Lowe
4 ντάν στό τζοῦντο ἀπὸ τὸ Kodokan

Μετάφραση: Γεράσιμος Ἀρτινός
Φωτογραφίες: Arthur Tansley
Τὸ copyright διατηρεῖται ἀπὸ τὸν ἀρθρογράφο

Συνέχεια 2η:

Τώρα κοιτάξτε τὴν Φωτ. 4, στὴν ὁποία ὁ MATSUMURA σενσέϊ ἔχει πάρει τὴν ἀμυντικὴ ὄρθια στάση, γνωστὴ ὡς JIGO-HONTAI (ζίγκο-χοντάϊ). Συγκρίνετε αὐτὴ τὴν στάση μὲ τὴν SHIZEN-HONTAI (σίζεν-χοντάϊ). Ἡ πιὸ χτυπητὴ διαφορὰ εἶναι ὅτι, σ'αὐτὴ τὴ δευτέρη στάση τὸ κέντρο βάρους τοῦ ἔχει χαμηλώσει σημαντικὰ, τὰ γόνατα εἶναι λυγισμένα, τὰ πέλματα εἶναι ἀκόμα περισσότερο ἀνοικτὰ καὶ οἱ διευθύνσεις τους εἶναι πρὸς τὰ ἔξω σὲ γωνία 90° περίπου. Τὰ χέρια ἀκουμπᾶνε ἐλαφρὰ στοὺς μηρούς, τὸ κεφάλι καὶ ὁ κορμὸς εἶναι ὄρθια τὰ μάτια κοιτάζουν κατεύθυναν μπροστὰ. Τὸ σῶμα εἶναι τεντωμένο.

Αὐτὴ ἡ οὐσιαστικὰ ἀμυντικὴ στάση παίρνεται συνήθως γιὰ μικρὸ χρονικὸ διάστημα. Εἶναι μιὰ σταθερὴ στάση, ἀλλὰ δέν εἶναι τόσο εὐκόλο νὰ μετακινήθεῖς διατηρώντας αὐτὴ τὴν στάση, ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν SHIZENTAI, καὶ ἀκόμα εἶναι πολὺ κουραστικὸ νὰ ἐπιμένεις σὲ αὐτὴ τὴν στάση. Ἡ μοναδικὴ διεύθυνση στὴν ὁποία εἶναι δυνατόν νὰ μετακινήθεῖς πραγματικὰ γρήγορα καὶ μὲ δύναμη εἶναι κατὰ μῆκος μιᾶς γραμμῆς πού ἔχει τὴν διεύθυνση τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου πέλματος, δηλαδή πλαγίως.

β) Τὸ βάδισμα μπροστὰ.

Πρὶν ἐπιχειρήσετε νὰ κάνετε ἕνα βῆμα μπροστὰ στό τζοῦντο σκεφτῆτε γιὰ μιὰ στιγμὴ ὅταν βαδίζετε κανονικὰ στό δρόμο ἰδιαίτερα ὅταν βαδίζετε μᾶλλον γρήγορα. Τὸ σῶμα σας γέρνει μπροστὰ στὴν κατεύθυνση τῆς κινήσεως καὶ σὲ κάθε βῆμα, τὸ κέντρο βάρους τοῦ σώματός σας ἔρχεται περίπου πάνω ἀπὸ τὸ προχωρημένο πόδι. Ὄταν τὸ ἄλλο πόδι κινεῖται μπροστὰ τὸ σῶμα μετακινεῖται ἔτσι ὥστε τὸ κέντρο βάρους τώρα νὰ ἔρθει πάνω ἀπὸ τὸ ἄλλο πέλμα. Ἔτσι ὑπάρχει μιὰ συνεχῆς μετατόπιση τοῦ βάρους ἀπὸ τὸ ἕνα πόδι στό ἄλλο, ἢ βαρυδο-

Φωτ. 4: Ὁ Μatsuμούρα σενσέϊ σὲ στάση ζίγκο-χοντάϊ.

Φωτ. 5: Ὁ Μatsuμούρα σενσέϊ σὲ στάση δεξιὰ σίζεν-τάϊ.

γραμμὴ ταλαντεύεται ἐναλλακτικὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ σὲ μιὰ πρὸς τὰ μπροστὰ κίνηση καὶ εἶναι σὲ μιὰ θέση μόνον γιὰ ἕνα κλάσμα τοῦ δευτερολέπτου σὲ κάθε βῆμα, ὅπου ἀκόμα καὶ σὲ αὐτὸ τὸ κλάσμα τὸ σῶμα δέν εἶναι σταθερὰ ἰσορροπημένο. Ἐάν ἕνα τέτοιο στυλ κινήσεως ἦταν νὰ ἐφαρμοστεῖ στό τζοῦντο, θὰ ὀδηγοῦσε στό νὰ ρίχνεται κανεὶς πολὺ εὐκόλο ἀπὸ ἕναν ἀντίπαλο γιατί δέν θὰ ἦταν ποτέ σὲ σταθερὴ θέση. Γιὰ νὰ διατηρηθεῖ σταθερότητα, ἢ βαρυδογραμμὴ πρέπει σὲ ὅλες τὶς στιγμὲς νὰ συναντᾶται τὸ τατάμι στό μέσο μεταξύ τῶν πελμάτων. Πῶς μπορεῖ μιὰ τέτοια κίνηση νὰ ἐπιτευχθεῖ; Τὸ μυστικὸ εἶναι νὰ προχωρεῖς τὸ γοφὸ σύγχρονα μὲ τὸ πόδι μὲ τέτοιο τρόπο ὥστε νὰ ἐπιτρέπεις στὴ βαρυδογραμμὴ νὰ κρέμεται πάντοτε στὴ μεσαία τῆς θέσης. Δηλαδή κάνοντας τὸ κέντρο βάρους νὰ κινεῖται ἀπαλὰ στὴ διεύθυνση τοῦ κινούμενου ποδιοῦ μὲ τὴν ἴδια ταχύτητα πού ἔχει ὁ γοφός. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο μπορεῖ νὰ κινήθεῖ κανεὶς μὲ ἕνα πολὺ καλὰ ἰσορροπημένο στυλ ἀπὸ τὴν SHIZEN-HONTAI στὴ δεξιὰ SHIZENTAI, κινώντας τὸ δεξιὸ του πόδι, ἢ στὴν ἀριστερὴ SHIZENTAI κινώντας τὸ ἀριστερὸ του πόδι. Σὲ κάθε περίπτωση ἡ ἀπόσταση μεταξύ τῶν πελμάτων εἶναι περίπου ἡ ἴδια μὲ τὴν τῆς SHIZEN-HONTAI Φωτ. 5

Τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ JIGOTAI ἀμυντικὰ βήματα μπροστὰ γίνονται μὲ παρόμοιο τρόπο Φωτ. 6.

γ) Οἱ μετακινήσεις πάνω στό τατάμι.

Εἶναι σπουδαῖο νὰ συνηθίσει κανεὶς νὰ "γλυστράει" πάνω στό τατάμι πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, μπρὸς, πίσω, πλάγια, μὲ εὐθεῖς καὶ μὲ κυκλικὲς κινήσεις,

Φωτ. 6: Ὁ Μatsuμούρα σενσέϊ σὲ δεξιὰ ζίγκο-τάϊ.

διατηρώντας πάντοτε τὴν SHIZENTAI, μὲ τὴν βαρυδογραμμὴ σὲ μιὰ μέση θέση, μὲ τὸ σῶμα ὄρθιο τοὺς ὤμους χαλαροὺς, τὶς φτέρνες μόλις πού ν'ἀγγίζουν τὸ τατάμι, καὶ χωρὶς ἀνεβοκατέβασμα τοῦ κορμιοῦ ἐπάνω καὶ κάτω. Δέν εἶναι κακὴ ἰδέα νὰ μετακινεῖται κανεὶς μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο μὲ ἕνα βιβλίο στό κεφάλι γιὰ νὰ συνηθίσει. Ἄν ἡ κίνηση εἶναι ἐσφαλμένη τὸ βιβλίο θὰ πέσει κάτω.

Ἀσφαλῶς στό RANDORI (ραντόρι) δὲ μετακινεῖται κανεὶς συνεχῶς μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς ἰκανὸς νὰ ἐπανέρχεται σ'αὐτὴ τὴν ὄρθια, φυσικὴ σταθερὴ θέση σὲ ὁποιαδήποτε στιγμὴ, μὲ τὴν προὔπθεση, φυσικὰ, ὅτι ἕνας δυνατὸς ἀντίπαλος δέν τὸν ἀναγκάζει μὲ δύναμη νὰ τὴν χαλάσει.

Αὐτὸς ὁ τρόπος κινήσεως εἶναι ἀπόλυτα βασικῆς σημασίας. Μπορεῖ κανεὶς νὰ μετακινήθεῖ μὲ μεγάλη ταχύτητα πρὸς ὁποιαδήποτε κατεύθυνση, αἰσθάνεται πανεύκολος νὰ ἐπιτεθεῖ καὶ σὲ μιὰ πολὺ δυνατὴ καὶ σταθερὴ στάση καὶ θὰ πρέπει νὰ εἶναι πραγματικὰ δεξιότη- νης ὁ ἀντίπαλός του στό τζοῦντο γιὰ νὰ τὸν ρίξει.

Μιλᾶω, φυσικὰ γιὰ πραγματικὸ τζοῦντο καὶ ὄχι γιὰ ἐφαρμογὴ κτηνώδους δυνάμεως. Ὄταν τέτοιου εἴδους μετακίνηση συνδυαστεῖ μὲ τάϊ-σαμπάκι, ὅπως θὰ δοῦμε ἀργότερα, εἶναι κανεὶς ἔτοιμος καὶ γιὰ ἄμυνα καὶ γιὰ επίθεση.

Συνέχεια στό ἐπόμενο

Από την Ίωάννα Κοκόση

judo γιά παιδιά

Στις 13 'Απριλίου έγιναν στη σχολή BUDOKAN άγώνες μεταξύ παιδιών ηλικίας από 6 μέχρι 15 χρονών.

Ήταν ένα θαυμάσιο θέαμα σε ένα πολιτισμένο περιβάλλον που τό παρακολούθησαν οί γονεΐς και συνοδοί των παιδιών καθώς και άρκετοί μεγαλύτεροι άθλητές και φίλαθλοι.

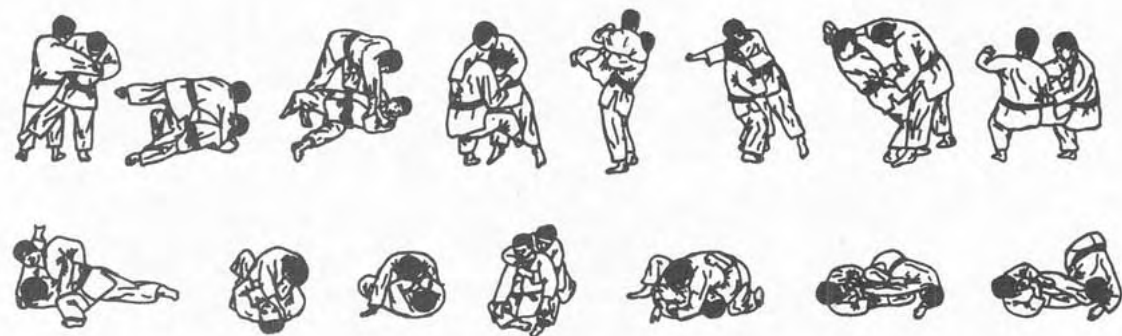
Οί μικροί και οί μικρές έντυπωσίασαν μέ τή μαχητικότητα, τήν άντοχή και τήν τεχνική τους. Κάπου άναμεσα τους είναι που κρύβονται μελλοντικοί πρωταθλητές.

Στις φωτογραφίες μας φαίνονται:
'Επάνω: Τό πλήθος των μικρών άθλητών και άνάμεσα τους ο κ. 'Αναγνωστάκης (δεύτερος από δεξιά) Γενικός Γραμματέας του ΣΕΓΑΣ, ο κ. Βερώνης (τέταρτος από δεξιά) ιδιοκτήτης τής σχολής και ο κ. Βούρβουλης (δεύτερος από άριστερά), ή "φυχή" τής σχολής.
Δεξιά: Νίκες και μετάλλια, μιά άφετηρία για μελλοντικές μεγαλύτερες έπιτυχίες.
Κάτω: 'Αριστερά, μιά πολύ καλή τεχνική από μικρό άθλητή. Μέση, οί μικρές άθλήτριες δέν ύστέρησαν άλλά μερικές φορές κέρδισαν κιόλας. Δεξιά, οί άδελφοί Βακατάση (Γιάννης και Τάκης) σε μιά φάση από τό σκληρό τους άγώνα.

σεμινάρια διαιτησίας στό judo

Άπό τόν Νίκο Χεκίμογλου

Μέσα στό πλαίσιο τής προσπάθειας του ΣΕΓΑΣ νά δοθεῖ ἰσχυρή ώθηση στόν ἐξάπλωση τοῦ ἀθλήματος τοῦ τζούντο στό χώρα μας, διοργανώθηκαν τόν τελευταῖο καιρό δύο σεμινάρια διαιτησίας, ἓνα στό Θεσσαλονίκη καί ἓνα στόν Ἀθήνα.

Τό σεμινάριο διαιτησίας πού ὁργανώθηκε στόν Ἀθήνα, ἔγινε στό γυμναστήριο τζούντο τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως καί τό παρακολούθησαν παλιοί καί νέοι τζουντόκα.

Δίδαξε ὁ κ. Λαυρέντι Βασιλέσκου, 4 ντάν στό τζούντο ἀπό τήν Ρουμανική Ὁμοσπονδία Τζούντο, ὁ ὁποῖος ἔχει καί δίπλωμα διεθνούς διαιτητή. Ἡ διδασκαλία περιλάμβανε ἀρχικά θεωρητική ἀνάλυση τῶν διεθνῶν κανονισμῶν ἀγώνων τοῦ τζούντο καί στό συνέχεια πρακτική ἐφαρμογή σέ διαιτησία πραγματικῶν ἀγώνων.

Στήν ἐκμάθηση τῶν διεθνῶν κανονισμῶν τοῦ ἀθλήματος εἶναι ἀπαραίτητο νά δοθεῖ μεγάλη προσοχή ἀπό κάθε ἀθλητή, γιατί μιά μικρή λεπτομέρεια πολλές φορές στερεῖ μιά νίκη ἢ ἔχει συνέπεια μιά ἧττα.

Στίς φωτογραφίες μας φαίνονται.

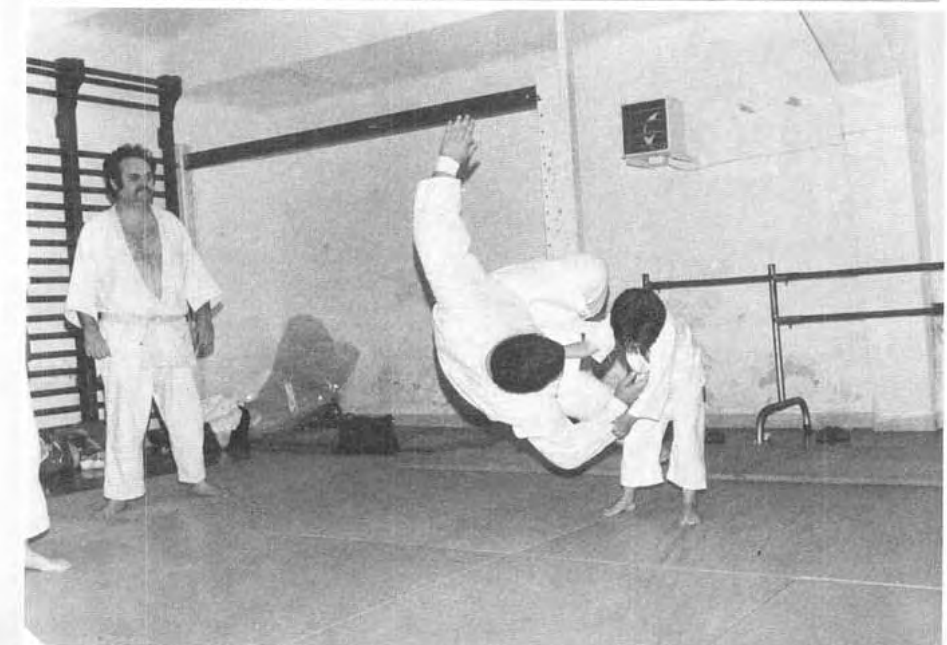
1.- Ἀπό ἀριστερά οἱ κ.κ. Βασιλέσκου, 4 ντάν ἀπό τήν Ρουμανική Ὁμοσπονδία καί διεθνῆς διαιτητής, Καράγιωργας, 2 ντάν ἀπό τό KODOKAN καί ἰδρυτής τοῦ τμήματος τζούντο τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως, καί Βουτσαρᾶς, προπονητής τοῦ τμήματος.

2.- Οἱ παλιοί καί νέοι ἀθλητές πού παρακολούθησαν τό σεμινάριο.

3.- Πρακτική ἐφαρμογή τῶν κανόνων διαιτησίας ἀπό τόν Βαγγέλη Μαγουλά.

4.- Σέ κάποιο διάλειμμα ὁ μικρός πού βλέπετε "ἔπαιξε" μέ 120 κιλά.

Νίκος Χεκίμογλου

μιά θαυμάσια επίδειξη καράτε

Άπό τόν Θύμιο Περισίδη

Στίς 29 Ἀπριλίου ἔγινε στή Σιβιτανίδειο Σχολή μιά ἐντυπωσιακή ἐπίδειξη καράτε ἀπό ἀθλητές-σπουδαστές τοῦ Ε.Μ.Πολυτεχνείου καί ἀπό ἀθλητές τῆς σχολῆς καράτε τοῦ Τετσούο Ὀοτάκε, 3 ντάν.

Τήν ὥραία αὐτή ἐπίδειξη τήν ὀργάνωσαν οἱ κ.κ. Ν. Ραφτάκης καί Θ. Παπαϊωάννου, πού ἔχουν ἀπό 1 ντάν στό καράτε ἀπό τήν JAPAN KARATE ASSOCIATION, καί ὁ κ. Ἄρης Κραβαρίτης, καφέ ζώνη.

Μιά μελετημένη περιληπτική ἀφήγηση τῆς ἱστορίας τοῦ καράτε ἔδωσε τή θέση τῆς στήν ἐπεξηγήση καί παρουσίαση τῶν βασικῶν τεχνικῶν τοῦ καράτε. Ἀκολούθησαν πιά σύνθετες τεχνικές καί στή συνέχεια παρουσιάστηκαν κάτα καί μετά συναρπαστικές φάσεις ἀγώνων.

Ἦταν πραγματικά μιά ὀργανομένη ἐπίδειξη γεμάτη ἀπό τή ζωντάνια τοῦ κάθε ἀθλητῆ. Ἔβαζε στό νόημα τόν ἄνθρωπο πού ἔβλεπε καράτε γιά πρώτη φορά στή ζωή του καί συγχρόνως κράταγε τό ἐνδιαφέρον καί τοῦ ἀπαιτητικοῦ θεατῆ.

Ἰδιαίτερο χρῶμα στήν ὄλη ἐπίδειξη ἔδωσε ἡ παρουσία τοῦ ἰάπωνα Τετσούο Ὀοτάκε, πού παρουσίασε ἕνα δύσκολο κάτα.

Φωτογραφίες

Ἄριστερά:
Θ. Παπαϊωάννου καί Ν. Ραφτάκης σέ ἐκτέλεση βασικῶν τεχνικῶν.

Ἐπάνω:
Ἡ ὁμάδα τῶν ἐπιδειξέων.

Κάτω:
Στιγμιότυπα ἀπό τεχνικές καί κάτα.

Ἡ ὄλη ἐπίδειξη ἔκανε τόση ἐντύπωση σέ παρευρισκόμενους καθηγητές τῆς σχολῆς, ὥστε διατυπώθηκε ἡ σκέψη νά δημιουργηθεῖ μόνιμο τμήμα καράτε στή σχολή. Κάτι τέτοιο θά ἦταν πολύ ὠραῖο καί ἡ Σιβιτανίδειο θά ἦταν ἡ δεύτερη σχολή (τό Πολυτεχνεῖο εἶναι ἡ πρώτη) πού θά εἶχε ἕνα τόσο μοντέρνο ἀθλητικό τμήμα. (Ἄς μὴν ξεχνᾶμε πῶς στήν Ἰαπωνία κάθε πανεπιστήμιο ἔχει καί τμήμα καράτε.)

Συγχαρητήρια λοιπόν σέ ὄλους τοὺς καρατέκα αὐτῆς τῆς ἐπιδειξέως καί εὐχόμαστε νά ἀποκτήσουν οἱ σπουδαστές τῆς Σιβιτανίδειοῦ δικό τους τμήμα καράτε.

Θύμιος Περισίδης

Καταγγελία έναντίον El Khoury καί «Γίν-Γιάνγκ»

Από τον Θύμιο Περισίδη

Μετά από την καταγγελία του επίσημου ανταποκριτή μας στο Τόκιο κ. Γεράσιμου Αρτινού προς το KODOKAN καί το KYOKUSHINKAI KARATE (MAS. OYAMA) σχετικά με την εμφάνιση πλαστογραφημένων διπλωμάτων για τον Μάστερ πρίγκιπα BEHROOZ NEJAD, "δεύτερο αντιπρόεδρο της διεθνούς οργανώσεως Μαυροζώνηδων (IBBA)", που δημοσιεύτηκαν από το μηνιαίο περιοδικό "Γίν Γιάνγκ", τεύχος Ιο -15/4/78- σελ. 26, το οποίο συντάσσεται από την Διεθνή Ομοσπονδία Κατόχων μαύρης Ζώνης (IBBA), με υπεύθυνο εκδότη την Φ. Γιώτη καί ΣΙΑ Ο.Ε.", το Ίνστιτούτο KODOKAN καί το Αρχηγείο του KYOKUSHINKAI μās εστειλαν να δημοσιεύσουμε τις σχετικές επίσημες δηλώσεις τους, τις οποίες βλέπετε πιά κάτω σε φωτογραφία καί σε μετάφραση.

KODOKAN
JUDO INSTITUTE

BUNKYO-KU, TOKYO,
JAPAN.

PRESIDENT:
RISEI KANO

April 27, 1978

To Whom It May Concern:

Having received by Mr. G. Artinos - Official correspondent in Tokyo, of the Greek magazine "Dynamiko Judo-Karate" - a denouncement of the forged Kodokan diploma, which appeared in the first issue, 15 April, page 26, of the Greek magazine "Yin-Yang", the Kodokan judo institute declares the following:

- a) The inspection of the above said diploma, as it appears in the magazine, shows that the name of the bearer, written in Japanese, is William Backhus, who was awarded the 3rd dan grade by the Kodokan in July 19, 1962. However, in the lower part of the certificate which is translated into English, the name of the bearer has been changed, by forgery, to Behrooz Dehzadi-Nejad and the dan grade from 3rd dan to 6th dan.
- b) On the basis of our investigation of the Kodokan files we conclude that no person named Behrooz Dehzad-Nejad holds the 6th dan grade in judo from our institute. Consequently, we declare that the above said diploma, bearing the signature of the Kodokan president Risei Kano, is not a true Kodokan degree but has been forged.

The above declaration will be given to the Greek Embassy in Tokyo for official translation in Greek.

Ichiro ABE
Chief:
International Division
KODOKAN JUDO INSTITUTE

Μετάφραση της Δηλώσεως
του KODOKAN:

Προς κάθε ενδιαφερόμενο:

Έχοντας παραλάβει από τον κ. Γ. Αρτινό - επίσημο ανταποκριτή στο Τόκιο του ελληνικού περιοδικού "ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE" - μία καταγγελία σχετικά με ένα πλαστό δίπλωμα του KODOKAN που εμφανίστηκε στην πρώτη έκδοση, 15 Απριλίου, σελίδα 26, του ελληνικού περιοδικού "Γίν-Γιάνγκ", το Ίνστιτούτο KODOKAN δηλώνει τα παρακάτω:

α) Η επιθεώρηση του παραπάνω διπλώματος όπως εμφανίζεται στο περιοδικό δείχνει πως το όνομα του κτήτορος που είναι γραμμένο στα γαλλικά, είναι WILLIAM BACKHUS, ο οποίος τιμήθηκε με το τρίτο ντάν από το KODOKAN στις 19 Ιουλίου του 1962. Παρ'όλα αυτά στο κάτω μέρος του διπλώματος, όπου μεταφράζεται το επάνω κείμενο στην αγγλική γλώσσα, το όνομα του κτήτορος έχει αλλάξει, με πλαστογραφία, στο BEHROOZ-DEHZADI-NEJAD καί ο βαθμός από 3 ντάν έχει γίνει 6 ντάν.

β) Με βάση τις έρευνές μας στους φακέλους του KODOKAN δηλώνουμε πως κανένα άτομο με το όνομα BEHROOZ-DEHZADI-NEJAD δεν κατέχει το έκτο ντάν στο τζούντο από το Ίνστιτούτο μας. Επιπρόσθετα, δηλώνουμε ότι το παραπάνω δίπλωμα, που φέρει την υπογραφή του RISEI KANO, προέδρου του KODOKAN, δεν πιστοποιεί πραγματικό βαθμό από το KODOKAN αλλά έχει πλαστογραφηθεί.

Η παρούσα δήλωση θα δοθεί στην Ελληνική Πρεσβεία στο Τόκιο για επίσημη μετάφραση στα ελληνικά.

27 Απριλίου 1978

ICHIRO ABE
Διεθυντής του Τμήματος
Διεθνών Σχέσεων
του Ίνστιτούτου KODOKAN

財団法人 極真會館

KYOKUSHINKAI-KAN

Director Mas. Oyama

INTERNATIONAL KARATE LEAGUE HEADQUARTERS

國際空手道連盟總本部

No. 3-9, 3-chome, Nishi-Ikebukuro,

Toshima-ku, Tokyo, Japan

TELEPHONE: 984-7421/4

Μετάφραση της Δηλώσεως
του Αρχηγείου του KYOKUSHINKAI:

Προς κάθε ενδιαφερόμενο:

Με το παρόν δηλώνουμε επίσημα ότι ο κ. BEHROOZ-BEHZADI-NEJAD, ο οποίος ισχυρίζεται πως κατέχει το 6ο ντάν στο KYOKUSHIN-KARATE, είναι εντελώς άγνωστος σε μās καί δεν είναι ούτε μέλος, ούτε κάτοχος μαύρης ζώνης από τον Διεθνή Οργανισμό Καράτε KYOKUSHINKAIKAN.

Επί πλέον το δίπλωμα που χρησιμοποιείται από τον κ. BEHROOZ για πιστοποίηση του 6ου ντάν στο KYOKUSHIN δεν βγήκε από τον Οργανισμό μας καί δεν έχει καμία απόλυτως όμοιότητα με τα διπλώματα που δίνουμε για ντάν.

20 Απριλίου 1978

MAS. OYAMA
Διεθυντής του
Διεθνούς Οργανισμού
Καράτε
KYOKUSHINKAIKAN

KOINH ANAKOINΩΣΗ
ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟ

Με άφορμή τη διογκωμένη προσπάθεια παραπληθήσεως καί εξαπατήσεως του φίλαθλου κοινού, οι υπογράφοντες την ανακοίνωση αυτή άθλητες, εκπαιδευτές καί παράγοντες των άθλημάτων καί πολεμικών τεχνών, JUDO, SHOTOKAN KARATE, WADO-RYU KARATE, AIKIDO, TAE-KWON-DO, TANG-SOO-DO, HAKKO-RYU JU-JITSU, SHORINJI-KEMPO κλπ., παίρνουμε την πρωτοβουλία να πληροφορήσουμε το κοινό για τα εξής:

1) Έδώ καί αρκετά χρόνια διάφοροι Έλληνες που πήγαν στο εξωτερικό ή καί διάφοροι Ξένοι που πέρασαν από την Ελλάδα έφεραν καί διέδωσαν στη χώρα μας τα παραπάνω άθληματα. Με αυτό τον τρόπο δημιουργήθηκαν σε διάφορα σημεία της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης καί της έπαρχίας, έστρες εκπαιδεύσεως στα διάφορα αυτά άθληματα.

To Whom It May Concern:

April, 20, 1978

This is to formally state that Mr. Behrooz Behzadi-nejad, who claims to be a 6th Dan in Kyokushin-Karate, is totally unknown to us and is neither a member nor a Yudansha of the International Karate Organization, Kyokushinkaikkan.

Furthermore, the certificate used by Mr. Behrooz in his claim to be a Kyokushin 6th dan, is not of this Organization and has no resemblance to our Dan Certificates at all.

Signed:

Mas. Oyama
Director of the International
Karate Organization,
Kyokushinkaikkan.

2) Έπειδή η επιθυμία των νέων, κυρίως, να εκπαιδευτούν σ'αυτές τις τέχνες ήταν μεγάλη, καί επειδή ο έλεγχος της προελεύσεως καί της γνησιότητας των εκπαιδευτών ήταν προβληματικός, προέκυψε η σημερινή κατάσταση όπου ανάμεσα στα εκπαιδευτήρια-γυμναστήρια που καλλιεργούνται τα παραπάνω άθληματα στη γνήσια μορφή τους, έχουν δικτυωθεί παρασιτικά (μεμονωμένα ή οργανωμένα) γυμναστήρια καί σχολές, όπου διδάσκονται από ανθρώπους, χωρίς κανένα πραγματικό δίπλωμα παρά με μόνο προσόν το θράσος καί την άνευθυνότητα, άθληματα καί πολεμικές τέχνες που είναι η δόλιες παραφθορές των πραγματικών ή άνυπαρκτες καί έχουν μοναδικό σκοπό την παραπλήθηση καί εξαπάτηση του κοινού καί το εύκολο κέρδος.

3) Σάν συμβολή στον άθλητισμό καί στη σωστή ανάπτυξη των άθλημάτων αυτών καί των πολεμικών τεχνών, θεωρούμε υποχρέωσή μας να πάρουμε ένεργό θέση άπέναντι στην απαράδεκτη αυτή κατάσταση, δεδομένου ότι θίγει τον κάθε ενδιαφερόμενο υποψήφιο άθλητή, θίγει όποιον έχει μέχρι τώρα άσχοληθεί με τα γνήσια σπόρ

κάποια περίοδο της ζωής του και θίγει ακόμα τόν άθλητισμό και την ύγιή κοινωνία στην οποία θέλουμε να ζούμε.

4) Ένωμένοι σε μία συμπαγή και αδιάσπαστη Όμάδα Γνωμοδοτήσεως θέτουμε στη διάθεση του όποιουδήποτε τα διπλώματά μας για έλεγχο. Συγχρόνως αναλαμβάνουμε από αυτή τη στιγμή έκστρατεία αντικειμενικής ενημερώσεως του κοινού με τη μορφή ανακοινώσεων σχετικά με τα διπλώματα όποιουδήποτε εκπαιδευτή ή ιδρυτή σχολής και τό σύστημα της πολεμικής τέχνης που διδάσκει.

5) Μέ βάση τις παραπάνω σκέψεις και αποφάσεις μας παρακαλούμε κάθε σοβαρό και γνήσιο άθλητή ή εκπαιδευτή που αγαπάει τό άθλημά του, την προέλευσή του και τό κοινό του, να συσπειρωθεί μαζί μας και να μάς βοηθήσει σε αυτή την προσπάθεια που γίνεται με σκοπό να ξευγιάνει τόν τομέα αυτό του άθλητισμού.

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ

- Άρτινός Γ., 2 ντάν τζούντο.
- Βερώνης Ι., 3 ντάν τζούντο, 2 ντάν καράτε J.K.A.
- Βλάτσας Γ., 1 ντάν τζούντο.
- Βούρβουλης Α., 1 ντάν τζούντο.
- Καράγιωργας Γ., 2 ντάν τζούντο.
- Κατσιάρης Δ., 1 ντάν τζούντο.
- Μπουλούμπασης Χ., 1 ντάν WADO-RYU KARATE.
- Μοσχονάς Η., 1 ντάν WADO-RYU KARATE.
- Πανωλιάσκος Ι., 1 ντάν καράτε J.K.A.
- Παπαγεωργακόπουλος Θ., 1 ντάν WADO-RYU KARATE.
- Παπαϊωάννου Θ., 1 ντάν καράτε J.K.A.
- Πετρόπουλος Μ., 1 ντάν τζούντο.
- Περσίδης Ε., καφέ ζώνη τζούντο.
- Πιντέρης Γ., 2 ντάν WADO-RYU KARATE.
- Πολίτης Κ., 1 ντάν AIKIDO.
- Ραφτάκης Ν., 1 ντάν καράτε J.K.A.
- Σιώπης Β., 1 ντάν τζούντο.
- Χεκίμογλου Ν., 1 ντάν τζούντο.

Φίλοι άγνωστές:

Στις δύο προηγούμενες σελίδες σας δώσαμε τις επίσημες δηλώσεις των KODOKAN και KYOKUSHIN-KARATE (MAS. OYAMA) σχετικά με τα διπλώματα του δευτέρου αντιπροέδρου της INTERNATIONAL BLACK BELT ASSOCIATION (IBBA) που προβάλλεται τελευταία από τόν Έλ Κουρού στο περιοδικό "Γίν-Γιάνγκ".

Στό έκτο τεύχος μας είχαμε διατυπώσει μερικές σκέψεις σχετικά με αυτό τό άτομο και μετά από αυτό είχαμε πάρει όρισμένα ακρόγυστα άπειλητικά τηλεφωνήματα.

Γιά άλλη μία φορά δηλώνουμε πώς θά είμαστε άμείλικτοι άπέναντι στό φέμα και στην έκμετάλλευση. Οί έρευνές μας και οί καταγγελίες μας θά συνεχιστούν και είμαστε άποφασισμένοι να φτάσουμε μέχρι τό δικαστήριο (ήδη κινήθηκε διαδικασία) για να προστατεύσουμε τό "άγνό άθλητικό πνεύμα" του κάθε ενδιαφερόμενου για τις πολεμικές τέχνες.

Στήν διπλανή σελίδα σας δίνουμε τή φωτογραφία της σελ. 26 του πρώτου τεύχους του περιοδικού "Γίν-Γιάνγκ" που δημοσίευσε τά επίμαχα διπλώματα.

Παρατηρήσεις:

1) Στή θέση 1 διατυμπανίζονται οί τίτλοι του περιήμου αντιπροέδρου της IBBA, BEHROOZ NEJAD. Πρόεδρος της IBBA είναι ο Έλ Κουρού (θά θέλαμε να μάς καταθέσει τά διπλώματά του για έλεγχο, αν είναι άληθινά).

2) Στή θέση 2, ο NEJAD λέει πώς είχε δάσκαλο τόν MAS. OYAMA. Αυτό είναι φέμα. (θά του βάλουμε πιπέρι στό γλώσσα.)

3) Στή θέση 3, τό δίπλωμα από τό KODOKAN γράφει στά γιαπωνέζικα WILLIAM BACKHUS ένώ στό θέση 5 στην άγγλική μετάφραση έχει πλαστογραφηθεί τό όνομα NEJAD. Επίσης στό θέση 4 γράφει τρίτο ντάν ένώ στό θέση 6 πλαστογραφήθηκε έκτο ντάν.

4) Στή θέση 8 στό δίπλωμα τάε-κβόν-ντο του NEJAD γράφει ήμερομηνία γεννήσεως του 15 Μαρτίου 1951. Στή θέση 7 στό δίπλωμα τζούντο γράφει ότι πήρε τό έκτο ντάν στις 19 Ιουλίου 1962, δηλ. έντεκα χρονών, αν κάνουμε τήν άφαίρεση (προκομένος μαθητής).

5) Στή θέση 9 γράφει ότι τό σύστημα είναι NIHON KARATE DO RENMEI SHUKOKAICHO και όχι του MAS. OYAMA που γράφει από κάτω. Στήν 10 γράφει τό όνομα του εκπαιδευτή CHOJIRO TANI, στις 12 και 11 "τιμητικώς πέμπτο ντάν".

6) Τέλος, στό θέση 13 γράφει γιαπωνέζικα τό όνομα του κατόχου του διπλώματος που λέγεται BRUCE TEGUNI, και όχι NEJAD.

Άπορίες:

Τί έχει να πεί για όλα αυτά ή Διεθνής Ένωση Μαυροζώνηδων, ο εκδότης "Φωτεινή Γιώτη και Σία Ο.Ε.", ο Έλ Κουρού και ή παρέα του και ο NEJAD (αν υπάρχει);

ΔΩΡΕΑΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ:

Τά γραφεία της Διεθνούς Ένώσεως Μαυροζώνηδων θά τά βρῆτε στην όδό Δημητρακοπούλου, αρ. 82. Καλλιθέα. Νά πάτε.

Θύμιος Περσίδης

ΣΤΟ ΚΑΡΑΤΕ ΔΕΝ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ Η ΜΥΪΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ... ΜΟΝΟΝ Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΜΥΑΛΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ

Του Μάστερ πρίγκιπα Behrooz Nejad, δευτέρου αντιπροέδρου της διεθνούς οργανώσεως Μαυροζώνηδων, κατόχου 6 Ντάν στο Κίου Κισσινκάι, 6 Ντάν Τά Κβό Ντό, 6 Ντάν Τζούντο Κόντοκαν, 8 Ντάν Σίντο Σορινζι Ρίου Όκινάουα Τάι, 8 βαθμούς στο Τάι Νουί Κούνγκ Φού.

Όταν πήγα από τό Τόκυο τό 1962 να δω τόν Γκράντ Μάστερ Δρ Έλ Κούρου 10 Ντάν Καράτε σήμερα, και 10 μαύρες ζώνες (χρυσά ζώνη) στο Κούνγκ Φού Γούσου, είχα ήδη 10 ετών πειρα στις πολεμικές τέχνες με δάσκαλό μου τόν μάστερ Μας Όγιάμα στο Κιουκισίν - Κάι σύστημα και κατείχα τότε 6 Ντάν στο τζούντο, Κόντοκαν (Τόκυο) και 6 Ντάν στο Μας Όγιάμα σύστημα. Τήν εποχή εκείνη ο Δρ Έλ Κούρου ήταν ήδη ένας από τούς μεγαλύτερους και σπουδαιότερους παίκτες του κόσμου. Άτρωτος κανένας δεν μπορούσε να τόν άγγίξει ούτε και για άστείο. Αυτό ήταν ό,τι ήξερα από τό Τόκυο και τήν Όκινάουα. Έτσι άποφάσισα να πάω να τόν προκαλέσω στο ίδιο τό σχολείο του και να άνακαλύψω εάν πραγματικά είναι ό,τι είναι ή εάν έπρόκειτο μόνο «περί φήμης» όμορφα πλασμένης από τούς Γιαπωνέζους φίλους του στο Κυότο, Όζάκα και Τόκυο. Πήγα λοιπόν να συναντήσω αυτόν τόν άνδρα χαρούμενος, φροσιμένος, περιέργος και ριψοκίνδυνος. Εύτυχής που θά συναντούσα έναν σπουδαίο άνθρωπο. Φοβισμένος μήπως δεν με δεχθεί ή μήπως με κτυπήσει ο ίδιος ή οι μαθηταί του όταν θά τόν προκαλούσα. Ριψοκίνδυνος στην περίπτωση που θά έκανα μάχη με τόν ίδιο ή με κάποιον από τούς μαθητάς-Δασκάλους της σχολής του. Περιέργος να άνακαλύψω εάν πραγματικά ένας τέτοιος άνθρωπος «φαινόμενος» υπάρχει ή πρόκειται περί μίας ώραιας στημένης Μυθολογίας.

Ήταν μέρα Σάββατο του Σεπτέμβρη του 1962. Πάρα πολλοί μαθηταί γυμνάζονταν στην σχολή του (dojo). Τρεις Δάσκαλοι όλοι πάνω από 5 Ντάν έδιναν μαθήματα στους μαυροζώνηδες (Γιουντάνσας) στην χρησιμοποίηση των κινεζικών ξύλων. Κάτι που δεν ήταν άσυνήθιστο για μένα αφού ήμουν είδικος στο Κομπούντο και Ιούντο δηλ. στην τεχνική των ξύλων και σπαθιών. Στην πραγματικότητα βρήκα ένα όμορφο θέαμα, στα παραδοσιακά Όκινάουα σπαθιά πολεμικής τέχνης και τίποτα άλλο. Ο Γκράντ Μάστερ Σόκε Έλ Κούρου δεν είχε κάνει ακόμα τήν εμφάνισή του. Πήγα κοντά σ' ένα δάσκαλο και τόν ρώτησα αν θά μπορούσα να τόν συναντήσω. Σε λίγα λεπτά ή άλθει, μου είπε. Πραγματικά μετά από πέντε λεπτά ο Γκράντ Μάστερ έμπαινε στο dojo. Με πρώτη ματιά φαίνεται να είναι άνθρωπος ταπεινός, φιλικός, ειρηνικός. Έχει όμως τό βλέμμα του «ΘΑΝΑΤΟΥ» όπως συνηθίζουμε να λέμε έμεις στην άνατολή. Άμέσως με τήν είσοδό του οι Δάσκαλοι διέκοψαν και ή ιεραρχικά άνώτερος φώναξε τόσο δυνατά τό «ΟΥΣ» που μου φάνηκε σαν να βγήκε από ένεργό ήφαιστειο και δι από ένα άπλό λαρύγγι. Όλοι ύποκλίθηκαν μπροστά του όπως ακριβώς ή παράδοση, οι κανόνες και ή ήθική του Καράτε άπατούν. Κατόπιν μία τέλεια σιωπή επικράτησε σε όλη τήν Σχολή. Μία σιγή που ύποπλώνει άγάπη, φόβο και σεβασμό για τόν Γκράντ Μάστερ.

Μετά ο Σόκε Έλ Κούρου κάλεσε έναν από τούς δασκάλους του να τόν κτυπήσει γρήγορα και δυνατά με ένα σπαθί. Όλοι περιμέναμε να δούμε. Ο Δάσκαλος που θά τόν κτυπούσε ήταν ένας επιδέξιος Μάστερ στα σπαθιά. Περιμένα μερικά δευτερόλεπτα, αυτοσυγκεντρώθηκε και όρμησε βίαια στον Γκράντ Μάστερ κτυπώντας τον κατ' εύθειαν στο μέτωπο. Όρμησε τόσο γρήγορα και τόσο δυνατά που περιμένα ό,τι θά βλέπαμε τόν Μάστερ κομμένο σε δύο κομμάτια. Όλη ή σκηνή εξέλιχτηκε τόσο γρήγορα, μά τόσο γρήγορα, που μόλις προλάβαμε να δούμε τόν Μάστερ να πάνει με τό άριστερό χέρι του τό σπαθί από τήν κοφτερή πλευρά και τόν δάσκαλο να τόν πετά τρία μέτρα μακριά. Όλοι κοπάξαμε να

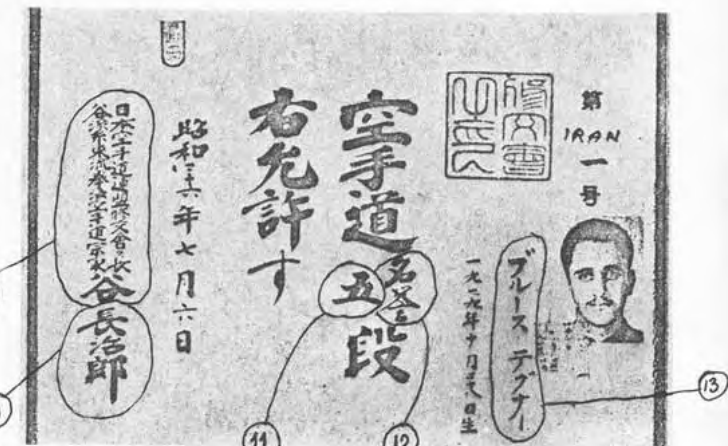
ΓΙΝ ΓΙΑΝΓΚ 26

Δίπλωμα 6 Ντάν στο Τζούντο Κοντοκάν (Τόκυο).

Δίπλωμα 6 Ντάν στο Κορεάτικο Τάι Κουάν Ντό.

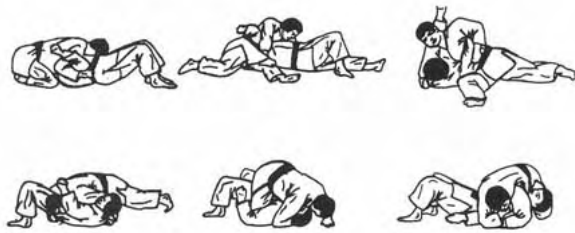
Δίπλωμα 6 Ντάν στο Μας Όγιάμα σύστημα (Κιουσινακάι).

Από τό ημερολόγιο ένός καρατέκα

Από τον Μάριο Κοντοζή

Συνέχεια 2η :

Η ομάδα τζούντο της NAGOYA με τους εκπαιδευτές και τεχνικούς της.

ΑΡΧΗ ΑΛΛΑ...

Πήγαμε πρωί στο γυμναστήριο, στις έννέα ή ώρα. Έξω έβρεχε κατακλυσμώς. (Τό καλοκαίρι στην Ίαπωνία βρέχει συνεχώς και λέγεται "η περίοδος των βροχών".) Είχαμε και εγώ και ο Νίκος μεγάλο τράκ. Προσπαθούσαμε να μήν τó δείξουμε, καλυπτόμενοι πίσω από αυτό τό Έλληνικό "έγώ" που πάντα κυριεύει όλους τους Έλληνες. Μπήκαμε στην αίθουσα τού τζούντο. Καμιά πενηνταριά μεγαλόσωμοι Ίάπωνες, όλοι μαύρες ζώνες, κάνανε προθέρμανση. (Έμεις, είχαμε ύπόψη μας τούς δικούς μας αστυνομικούς και έτσι επαναπαύαμε τό μυαλό μας στην θύμησή τους, μιά και ξέραμε καλά πόσο άσχετοι ήταν και είναι από τά BUDO.) Άλλάξαμε με τό πάσο μας (σφάλμα μεγάλο) και πάλι με τό ίδιο "πάσο μας" μπήκαμε στο ντότζο. Άμέσως όλοι οι άθλητές παραταχτήκανε για τόν καθιερωμένο χαιρετισμό. Έπι κεφαλής ο SATO σενσέϊ, ο όποιος προτού αρχίσουμε τόν χαιρετισμό κάτι είπε στα γιαπωνέζικα και όλοι οι Ίάπωνες αστυνομικοί-άθλητές γελάσανε. "Ενοίωσα τό αίμα μου να ανεβαίνει στο κεφάλι μου. Θεώρησα μεγάλη προσβολή αυτό τό γέλιο, όμως έβλεπα ότι όλοι ήταν τουλάχιστον 10 κιλά βαρύτεροι από έμένα (τότε ήμουν 68 με 70 κιλά) και φθάνανε μερικοί και τά 100 κιλά. Καθήσαμε στο τέλος τής γραμμής τής παρατάξεως μιά και είμασταν οι μοναδικές δύο άσπρες ζώνες μέσα εκεί. Ένας δέ Γιαπωνέζος μεγαλόσωμος με άγριωπό πρόσωπο μās καθοδηγούσε με σπρωξίματα και γρυλίσματα ποιά θέση να πάρουμε. "Ημουν έξω φρενών. Σκέφτόμουν, "αυτή είναι η περιβόητη εύγένεια των Γιαπωνέζων;" Δέν είπα τίποτα στον Νίκο. Έγινε ο χαιρετισμός. Ένας άλλος Γιαπωνέζος σε στρατιωτικό τόνο μās είπε να πάμε κοντά στον δάσκαλο. Έντελώς σοκαρισμένοι (αν και έχω κάνει στον στρατό, αν και τά παιδικά μου χρόνια τά πέρασα

σχεδόν όλα μέσα σε στρατώνες στην Άλεξανδρούπολη) ένοιωθα σαν να ήμουν στην πρώτη ημέρα που παρουσιάστηκα στο στρατό. Καθήσαμε με τόν Νίκο σε μιά απόσταση από τόν σενσέϊ SATO, κοιταχτήκαμε, δέν καταλαβαίναμε τί γινότανε. Γιατί καθήσαμε άπέναντι από τής μαύρες ζώνες; Ξαφνικά όλοι οι Ίάπωνες βάλανε τά γέλια, δυνατά γέλια, που έφταναν στα αυτιά μου σαν γέλια κοροϊδευτικά, περιπαιχτικά (έτσι νόμιζα εκείνη τή στιγμή). Ένας Γιαπωνέζος από τήν πρώτη γραμμή δεύτερος, με σπασμένα Άγγλικά και τρομερά άλλαζο-νική φωνή και ύφος μās είπε να συστηθούμε. Σχεδόν με δυσκολία νομίζω βγήκαμε οι φωνές μας για να πούμε από πού είμαστε και τά όνόματά μας. (Άργότερα μάθαμε ότι είναι άπαραίτητο σε ένα ντότζο να συστήνονται οι ξένοι ή οι καινούργιοι μαθητές στους παληούς.) Πάλι γέλια από τούς Γιαπωνέζους. "Ήθελα με μιά τρομερή διάθεση να σπάσω τό μούτρα αυτού που μās μίλησε, τού φηλού με τά γυαλιά και άς ήταν 30 κιλά βαρύτερός μου, ίσως και περισσότερο. (Άργότερα έμαθα δύο πράγματα, ότι αυτός ήταν πρωταθλητής κόσμου στο τζούντο, είχε τήν δεύτερη θέση στους περασμένους Όλυμπιακούς και είχε 5 ντάν -δέν θυμάμαι τό όνομά του-, και τό δεύτερο και κυριώτερο έμαθα να κάνω τήν "πάπια" όπως λέμε στην πατρίδα διότι η λέξη "παλληκαριά" δέν αρμόζει και δέν λογαριάζεται στα BUDO.)

Άφου έγινε μιά ώραίότατη γυμναστική, αρχίσαμε κατά ζεύγη έφαρμογή τεχνικών. "Όχι μιάς τεχνικής αλλά πολλών. Έγώ έγινα ζεύγος με τόν Νίκο. Περισσότερο κοιτούσαμε τούς άλλους παρά κάναμε τεχνικές. Άρχισα με μπασίματα. Έδώ πρέπει να όμολογήσω ότι είχα χρόνια να γυμνασθώ στο τζούντο και αυτό τόν τρόπο, και άφ'έτερου είμαι σχετικά άσχετος όσον άφορά τήν πρακτική εκπαίδευσή του, μιά και όπως ανέφερα προηγουμένως, είχα έπιδοδοεί στο καράτε. Άντίθετα ο Νίκος βρισκόταν στο στοιχείο του και σε καλή φόρμα. Αυτό τό ήξερα και τό διαπίστωνα, αλλά δέν τολμούσα να πώ στον δάσκαλο τήν αλή-

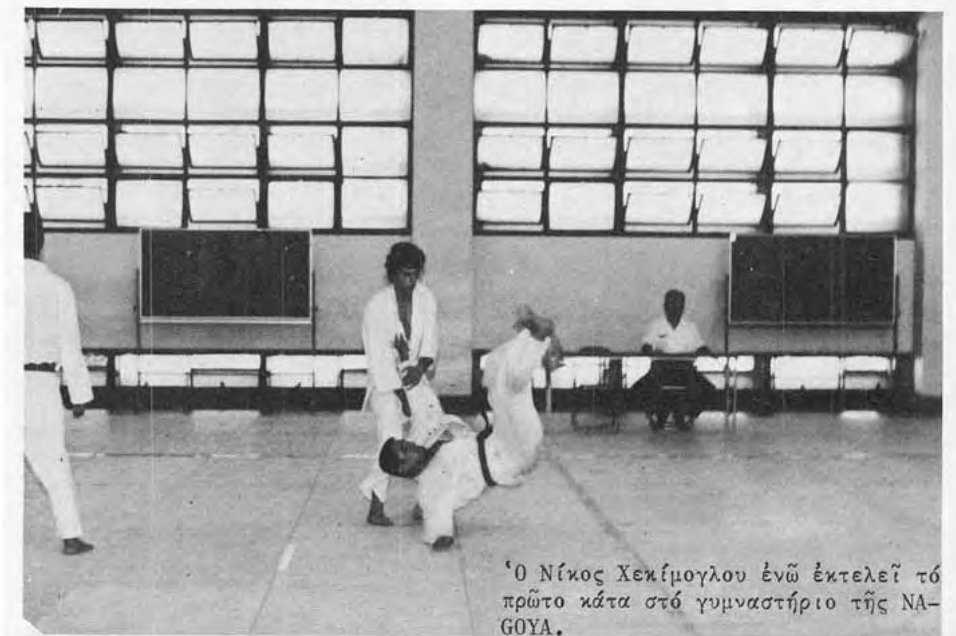
Καταληκτικό UCHIMATA σε έσωτερικούς αγώνες τζούντο (NAGOYA).

θεια. Οι πρώτες πτώσεις από τόν Νίκο υπήρξαν όδυνηρές για μένα. Άρχισα να νοιώθω σαν μολύβι βαρύς. Ο δέ Νίκος έβαζε όλα του τά δυνατά για να δείξει τήν έπιδεξιότητά του. Όμως υπήρχε μέσα μου ο φόβος μήπως αλλάξαμε και μās περιλάβαιναν οι Γιαπωνέζοι, οι όποιοι ήταν κάτι τό ασύλληπτο για μās. Τρομερά σκληροί, υπέροχες τεχνικές τρομερά εύλύγιστοι παρ'όλα τά κιλά τους. Τήν στιγμή άκριβώς που μās φώναζαν να αλλάξουμε, έμένα με φώναξε ο SATO σενσέϊ που μέχρι εκείνη τήν ώρα μās παρακολούθησε. "Ενοίωσα να εξαλαφρώνω, βλέποντας να πιάνει τόν Νίκο ένας μεγαλώσωμος Ίάπωνας και να τόν "παίξει" σαν παιχνιδάκι. Ο δάσκαλος με τήν βοήθεια τού φίλου Ίάπωνά μου έξήγησε ότι λόγω τού ποδιού μου άφ'ένος και

λόγω τού ότι ήμουν πίσω στο τζούντο (φαινόταν καθαρά, ειδικά για αυτόν), αν ήθελα μπορούσα να περάσω στην αίθουσα τού KENDO για να έκανα τήν αρχή σε αυτό. Γεμάτος χαρά δέχθηκα, θά δεχόμουν ότιδήποτε αρκεί να βρισκόμουν μακριά από αυτό τό ντότζο και αυτούς τούς "γορίλλες"! Άφησα τό τμήμα τού τζούντο λέγοντας μέσα μου: "Καλή τύχη Νίκο, ο Θεός να σε φυλάει από αυτά τά θηρία!"

ΠΡΩΤΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟ KENDO

Έδώ πρέπει να κάνω μιά παρένθεση και να σάς πώ λίγα λόγια για τό KENDO μιά και ξέρω πολύ καλά ότι αυτό τό άθλημα δέν υπάρχει στην Έλλάδα. Είναι ένα είδος ξιφομαχίας, θά έλεγα, με σπαθιά από μπαμπού

Ο Νίκος Χεκίμογλου ενώ εκτελεί τό πρώτο κατά στο γυμναστήριο τής NAGOYA.

τά λεγόμενα "σινάϊ". Σινάϊ υπάρχουν πολλών ειδών, ποιότητας και μεγεθών. Έπίσης ο άθλητής φορά, αντί για το άσπρο γκι, χακάμα και μπλέ γκι. Επίσης μία προσωπίδα που ονομάζεται MA έναν θώρακα που ονομάζεται DO και σκληρά γάντια που ονομάζονται KOTE. Το MA, DO και KOTE είναι προστατευτικά εξαρτήματα του άθλητή, και συγχρόνως τα μέρη που μόνο σε αυτά επιτρέπεται να κτυπήσεις εύστοχα και να πάρει βαθμό.

Τό KENDO αρχίζει από τό 5ο κύου και φτάνει στά ντάν. Στο 5ο κύου, δηλ. οι αρχάριοι, δέν φοράνε προστατευτικά. Αρχίζουν μέ τήν στολή (χακάμα και γκι) νά μαθαίνουν νά χρησιμοποιούν εύστοχα και γρήγορα τό "σινάϊ" τό όποιο θεωρείται ότι παίζει τό ρόλο τής "κατάνας". Τά "κάτα" δέ γίνονται μέ τό "ΜΠΟΚΤΟ", όμοιομα κατάνας, αλλά από ξύλο. Έδώ κλείνω αυτήν τήν παρένθεση που έκανα για νά σάς δώσω μία περιληπτική εικόνα του KENDO.

Ένώ, λοιπόν, άφησα τόν Νίκο, μέ τούς "Άγριους" γεμάτος χαρά πέ- ρασα στό δεύτερο όροφο όπου μέ πή- γαν στά γραφεία του KENDO. Μέ σύ- στησαν στον SANO σενσέϊ, 7 ντάν στο KENDO, και υπεύθυνο για τήν εκπαί- δευση τής Άστυνομίας. Μίλησαν λί- γο στά Γιαπωνέζικα και χωρίς νά στραφούν καν προς τό μέρος μου φώ- ναξαν κάποιον ό όποιος ήρθε μου έριξε μία ματιά μίλησαν λίγο, έφυ- γε για 2-3 λεπτά και ξαναγύρισε μέ έναν σάκο και ένα βαρύ "σινάϊ".

Άνοιξαν τόν σάκο οι δύο δάσκαλοι, και πάντα χωρίς νά μου μιλήσουνε άρχισαν βιαστικά νά μέ ντύνουν. Είλικρινά είχα ασπίσει, πρώτη φο- ρά φορούσα τέτοιου είδους φορεσιά. Τά προστατευτικά άφού μου τά δοκι- μασαν τά ξανάβαλαν στον σάκο. Σε λίγο ήμουν έτοιμος. Σπράχνοντάς με έλαφρά μέ έβαλαν σε μία μεγάλη αί- θουσα μέ ξύλινο πάτωμα. Τουλάχιστον 100 KENDO-KA Άστυνομικοί ήταν μέσα και κάνανε προθέρμανση. Μέ τά προ- στατευτικά τους, και τά "σινάϊ" στά χέρια μου θύμιζαν φωτογραφίες του μεσαίωνα. Είχα ανατριχιάσει.

Συνέχεια στο έπομενο

ju-jitsu:

ιστορικό

σκέψεις

σχόλια

Άπό τόν Θάνο Παπαγεωργακόπουλο

Συνέχεια 4η:

Ο άφοπλισμός, μόνο σαν τελευταία λύση.

Παρ' όλα αυτά που βλέπει κανείς στα KATA του AI-KIDO μέ ξύλινο σπαθί ή στις θεαματικές επιδείξεις που ένας καρατέκα άφοπλίζει έναν σπαθοφόρο, κανένας ζίου-ζιτσούκα στά συγκαλά του δέν θα σκεπτόταν νά άφοπλίζει έναν όπλισμένο αντίπαλο, έκτός αν ή ζωή του βρισκόταν σε άμεσο κίνδυνο και κανένας άλλος όρ- μος δέν του έμενε άνοιχτός. Διαφορετικά, πολύ πιθα- νόν γρήγορα θα ήταν ένας νεκρός.

Τότε τό ζίου-ζιτσου, όπως είναι φανερό, ήταν μία τέχνη για πρακτική και λογική έφρμολή που νά έξασφα- λίζει τήν έπιβίωση, και όχι τό νά χάσει κανείς τήν ζωή του σε μιάν άνόητη επίδειξη του πώς νά άφοπλίζει έναν σπαθοφόρο. Αυτό δέν σημαίνει πως δέν υπήρχαν τεχνικές ζίου-ζιτσου για νά άφοπλίζει κανείς έναν σπαθοφόρο, αλλά αυτές ήταν μάλλον ικανότητες ανθρώ- πων καλά φημένων στη μάχη και στις τεχνικές της παρά δογματικές μέθοδοι δοσμένες βεβιασμένα σ' ένα μαθητή κατά τήν διάρκεια τής εκπαίδευσης στο ζίου-ζιτσου.

Διαβάζουμε ότι ό MUSASHI MIYAMOTO άφόπλισε και σκότωσε έναν ξιφομάχο του TENSHIN-KATORI-SHINTO-RYU, κάποιον ARIMA KIHEI ήλικίας 13 έτών, ρίχνοντάς τον και χτυπόντας τον στο έδαφος. Τέτοιες πράξεις άπαι- τούσαν μάλλον άυτοκυριαρχία και κυριαρχία των περι- στάσεων παρά όποιεσδήποτε έξειδικευμένες τεχνικές.

Υπήρχαν στην έποχή πριν από τόν TOKUGAWA δύο κύριες κατευθύνσεις στο ζίου-ζιτσου: α) Τό νά μπορεί κανείς νά συλλαμβάνει ή νά έξουδετερώνει έναν άοπλο άνθρωπο ή ομάδα ανθρώπων, άοπλος ή όπλισμένος. β) Τό νά μπορεί κανείς νά υπερισχύσει σε μιά μάχη πάνω στον αντίπαλό του, που μπορεί νά είναι όπλισμένος ή όχι, μέ πάλι έχοντας βάσει τά όπλα του κατά μέρος, φυλά- γοντάς τα για νά τά χρησιμοποιήσει άργότερα ή σε συν- δυασμό μέ τήν πάλη του.

Και οι δύο αυτές κατευθύνσεις μπορούν νά χρησι- μοποιηθούν στο "SUIEI-JUTSU", (κολύμπι μέ πανοπλία) και αυτές οι έκλεπτισμένες ύποβρύχιες τεχνικές πάλι ονομάζονταν "ASHI-GARAMI". Έδώ έχουμε μία βασική διαφορά ανάμεσα στο ζίου-ζιτσου και στις μεθόδους αυτόάμυνας των συγχρόνων πολεμικών τεχνών. Στο ζίου- ζιτσου μάθαινε κανείς τά όρια των δυνατοτήτων του και θα τό σκεπτόταν πολύ πριν δοκιμάσει νά άφοπλίζει ένα σπαθιστή ή έναν άκοντιστή, έκτός αν ή ζωή του βρισκόταν σε κίνδυνο και ή άρνηση νά αντίσταθεί θα όδηγούσε αναπόφευκτα στο θάνατο. Όταν συγκρίνει κα- νείς αυτό μέ τά KATA του JUDO και του AIKIDO και τις επιδείξεις του KARATE καταλαβαίνει ότι ό επιτιθέμενος σπαθιστής είναι στις τελευταίες περιπτώσεις ένας κλό- ον χρησιμοποιώντας τό σπαθί του μέ τέτοιο τρόπο που θα ντρόπιαζε όποιοδήποτε άξιοπρεπή ξιφομάχο.

Πριν από τήν έποχή του TOKUGAWA ό πραγματικός όρος ζίου-ζιτσου δέν υπήρχε. Ο στρατηγός SHINRA YOSHIMITSU ιδρυτής του DAITO-RYU είχε χρησιμοποιήσει τόν όρο "AI-KI-JUTSU" για νά περιγράψει τις μεθό- δους σ' αυτή του τήν τέχνη.

Ο πρίγκηπας HISAMORI TAKENOUTSI, ιδρυτής τής έπωνύμου σχολής του, διάλεξε τόν όρο "KOGUSOKU" για νά περιγράψει τις μεθόδους του, ενώ ό γυιός του KA- GANOUZUKE τό άλλαξε σε "TORI-TE", ή "TORI-DO", που σημαίνουν άνασχετικά κόλπα ή άνασχετικοί τρόποι, αντίστοιχα. Άλλοι όροι όπως "TAI-JUTSU" ή τέχνη του σώματος, χρησιμοποιήθηκαν σαν τρόποι για νά διακρί- νεται ή τέχνη τής μιάς σχολής από τής άλλης. Όμως από τόν 16ο αιώνα, υπήρξε μία είσοβλή κινέζικων με- θόδων στο ζίου-ζιτσου και μέ καλλιγραφικό μεταγρα- ματισμό, αυτές οι σχολές τής κινέζικης διασύνθεσης καθιέρωσαν τούς όρους "HAKUDA", "KEMPO", "KAKUTO- JUTSU", "SHUHAKU", "KEIKO-JUTSU", "GIGEKI-TE", "HO- TEI-JUTSU".

KUMIUCHI

Ο όρος YAWARA χρησιμοποιήθηκε πριν από τήν πε- ρίοδο EDO για νά περιγράψει αυτές τις τέχνες. Άντι- θετα μέ τήν άποψη που υποστηρίζουν πολλοί ιστορικοί, ό όρος "KUMIUCHI" δέν ήταν ένας γενικός όρος για τό ζίου-ζιτσου που αντικαταστάθηκε από τόν YAWARA.

Ο όρος "KENDEN-KUMIUCHI" χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από τόν EISHIU INUGANI του TSUTSUMI-HOZAN RYU στην περίοδο EISHO, και σημαίνει πάλη μέ χρήση όπλων. Κατόπιν τό συντόμευσε σε KUMIUCHI (πάλη). Άργότερα όμως μεταγενέστερες σχολές χρησιμοποιήσαν τόν όρο "YOROI-KUMIUCHI" (πάλη μέ πανοπλία) για νά περιγράψουν τις έξειδικευμένες μεθόδους του. Ο όρος "KOGUSOKU" πρωτοχρησιμοποιήθηκε τόν Ιούνιο του 1532 από τόν HISAMORI TAKENOUCHI για νά περιγράψει τις ιδέες του πάνω στην τέχνη. Περισσότερο από 400 χρόνια άργότερα τό 1942, ό άπόγονός του και 14ος άρχηγός τής σχολής TOICHIRO TAKENOUCHI έγραψε:

"Τό KOGUSOKU δέν είναι τό όνομα πανοπλίας ή ρούχου κάτω από τήν πανοπλία, αλλά μία τέχνη άυτοά- μυνας που προστατεύει έξ' ίσου μέ τήν πανοπλία."

Στό "YOROI-KUMIUCHI" χρησιμοποιείται στην τέχνη τό "METEZASHI" ή "YOROI-DOSHI" ένα έγχειρίδιο που κρεμόταν στο δεξί πλευρό και τό χρησιμοποιούσαν για νά τρυπούν τις μεταλλικές πλάκες τής πανοπλίας.

Συνέχεια στη σελ. 39.

aikido: ιστορία καί τέχνη

MORIHEI UESHIBA,
ο ιδρυτής του AIKIDO.

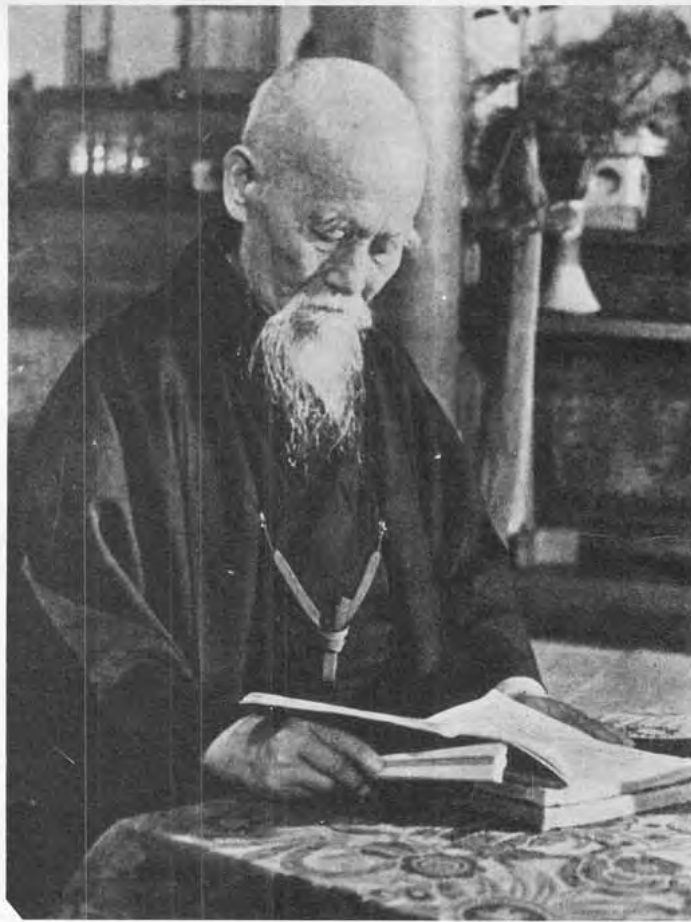

Από τον Κώστα Πολίτη

Συνέχεια από το 6ο τεύχος

Ποτέ δεν θα μπορούσαμε να φτάσουμε στην επιτυχία με αξίες και ειλικρινείς προσπάθειες, εάν παραβούμε τους νόμους της φύσης. Θα έρθει η μέρα που θα τιμωρηθούμε. Έχει μεγάλη σημασία για κάθε άτομο να πειθαρχεί, ώστε να δέχεται τις εύλογες της φύσης με ευγνωμοσύνη και να αντιλαμβάνεται την σχετική αξία κάθε εύλογίας καθώς την δέχεται.

Ο μεγάλος δάσκαλος έλεγε πάντοτε ότι οι πολεμικές τέχνες βασίζονται στην αγάπη. Μερικοί από αυτούς που άκουγαν την παράδοση αυτή θεωρία τη δεχόντουσαν με κάποια ύποψια. Μάλιστα ένας μαθητής ρώτησε πώς είναι δυνατόν να τόνονομάζει κανείς αγάπη όταν μαθαίνει να ρίχνει τον αντίπαλό του ή να τόν κτυπά ή να τοῦ προξενεί πόνο. Ο μαθητής αυτός έβλεπε την μορφή και όχι το πνεῦμα του Αϊκίντο του οποίου οι αρχές δεν είναι τίποτε άλλο από τις αρχές της φύσης. Κατά διάρκεια της εξάσκησης στις πολεμικές τέχνες το πνεῦμα αυτό πρέπει να υπερτερεί σε κάθε πράξη. Στο Αϊκίντο δεν ρίχνεις τον αντίπαλό σου για μία άλλη προσωπική ικανοποίηση ούτε τόν ρίχνεις για χάρη του να τόν ρίξεις με βία. Τόν ρίχνεις ή σε ρίχνει σύμφωνα με τους νόμους της φύσης. Έτσι, και οι δύο μαζί βελτιώνεστε και βοηθάτε ο ένας τόν άλλο. Εάν κάποιος δεν ακολουθεί τους νόμους της φύσης ίσως να αποτύχει ακόμα και στην προσπάθειά του να κουνήσει τόν αντίπαλό του. Οι εξασκούμενοι δεν είναι οι προσεκτικοί μαχητές που μάχονται ο ένας τόν άλλο, αλλά απλώς ο καθένας είναι ένας καθρέπτης που μέσα σε αυτόν μπορεί ο άλλος να δει ποιος είναι ο σωστός και ποιος έχει λάθος. Μαζί χρησιμοποιούνται σαν τόν ακόνι για μία αμοιβαία βελτίωση του ἑαυτοῦ τους. Αυτό ο οποίος κινάται να βελτιώσει μόνο τόν ἑαυτό του και δεν ενδιαφέρεται καθόλου για τούς άλλους, ποτέ δεν θα γίνει είδημον

στο Αϊκίντο. Εάν κατά την διάρκεια της προπονήσεως κάποιος νιώσει μία δυσαρέσκεια όταν ρίχνει τόν αντίπαλό του ή ρίχνεται από αυτόν, τότε η ο ένας ή ο άλλος ή και οι δύο μαζί πρέπει να έχουν παραβεί κάποιο νόμο της φύσης. Τότε είναι καιρός να ξαναρχίσουν από την αρχή.

Όταν ρίχνεις τόν αντίπαλό σου χωρίς να αισθάνεσαι ότι τόν ρίχνεις, όταν σε ρίχνει χωρίς να αισθάνεσαι ότι σε ρίχνει, όταν εξασκούμενοι φτάσετε να γίνετε ένα, όταν δείχνετε υπακοή στους νόμους της φύσης σε κάθε κίνηση του σώματός σας, όταν τόν σώμα και τόν πνεῦμα σας ενισχύονται από ένα μεγαλόφυχο συναίσθημα τόν ένα για τόν άλλο, όταν κάθε πράξη σε αυτόν τόν αγώνα είναι εκδήλωση αγάπης, τότε θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτό είναι τόν Αϊκίντο.

Ο μαθητής του Αϊκίντο εξασκείται με μεγάλη ειλικρίνεια και μέσα σε μία εύχρηστη, αρμονική και πραγματικά φιλική ατμόσφαιρα, που εκπλήσει όποιον παρακολουθεί για πρώτη φορά. Τόν Αϊκίντο χρησιμοποιείται σαν απόδειξη στην θεωρία που ανέπτυξε ο Μεγάλος Δάσκαλος, ότι οι πολεμικές τέχνες βασίζονται στην αγάπη και μπορούμε να αντιληφθούμε τόν πνεῦμα και τόν χαρακτήριστικά που διέπουν την θεωρία αυτή.

Ας υποθέσουμε ότι υπάρχει ένα απότομο βουνό, τόν οποίο δεν έχει ακόμα κατακτηθεί. Αν και πολλοί προσπάθησαν να φτάσουν στην κορυφή του, πολλοί λίγοι κατάφεραν να φθάσουν στή μισά τόν δρόμο. Μερικοί έχασαν τόν δρόμο, άλλοι τή ζωή τους, και άλλοι πόν τυχροί επέστρεφαν χωρίς να πάνδουν κανένα κακό.

Αλλά τότε ήρθε ένας άνθρωπος με σιδερένια θέληση, αφοβία, αποφασιστικότητα και ήρεμη σκέψη. Όπλισμένος με αλύγιστο πνεῦμα και τή γνώση από τούς προγόνους του, κατάρθωσε τελικά να κατακτήσει τή κορυφή αυτή, μέσω της υπέρτατης προσπάθειάς του. Εδόξε όλη του τή ζωή για να φτάσει στην κορυφή. Και τότε κοίταξε πίσω του και άνοιξε ένα δρόμο για τούς άλλους με τόν διάφορα σημάδια που ἄφησε σε όλο τόν δρόμο.

Σήμερα όποιοςδήποτε μπορεί να άναρριχηθεί σε αυτό τόν βουνό και να αισθανθεί τόν ίδια συναισθήματα όπως αυτός. Εάν δεν ύπήρχε αυτός που σημάδεψε τόν διάφορα μονοπάτια για να φτάσει στην κορυφή, κάποιος άλλος όχι μόνον δεν θα μπορούσε να άναρριχηθεί στο βουνό αλλά θα ήταν άνικανος να κρίνει εάν ο δρόμος που έπερνε ήταν σωστός ή όχι. Ποιός λοιπόν δεν θα εξέφραζε τήν ευγνωμοσύνη του σε αυτόν τόν "σημαδευτή τών μονοπατιών";

Τόν ίδιο συμβαίνει και στο AIKIDO. Αυτοί οι όποιοι διὰ μέσου του AIKIDO επιθυμούν να καταλάβουν τούς νόμους της φύσης και να τούς εφαρμόσουν, πρέπει πρώτα να εκφράσουν τήν ευγνωμοσύνη τους στον Μάστερ MORIHEI UESHIBA και να σκαλίσουν τόν όνομά του στην καρδιά τους.

Ο ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ AIKIDO

Ο ιδρυτής του AIKIDO, O-SENSEI (ο Μεγάλος Δάσκαλος) MORIHEI UESHIBA γεννήθηκε στην έπαρχία WAKAYAMA τής Ιαπωνίας τόν 1883. Στην παιδική του ηλικία ήταν άσθενικός και αδύνατος και δεν θα μπορούσε ποτέ κανείς να φανταστεί ότι θα γινόταν ένας άντρας με ισχυρή ύγεια και ο ιδρυτής μιάς τέτοιας υπέρτατης πολεμικής τέχνης που ξάφνιασε τήν Ιαπωνία.

Μία μέρα καθώς καθόταν άβοήθητος και κοίταζε τούς σκληρούς τόν χωριού να δέρνουν τόν πατέρα του για πολιτικές διαφορές, ο μικρός UESHIBA όρκίστηκε ότι ποτέ δεν θα σταματοῦσε τις προσπάθειές του να γίνει δυνατός ότιδήποτε και αν τόν κόστιζε σε χρόνο και ταλαιπωρία. Θα ήταν ικανός μία μέρα να τούς αντιμετώπισει και αυτοί θα έφευγαν από φόβο. Θα είχε μεγάλη ισχύ. Και έτσι άρχισε η προσπάθειά του.

Ηθελε να σπουδάσει ότιδήποτε είχε σχέση με τις τέχνες της αυτοάμυνας και τήν πολεμική επιστήμη γνωστή ως BUDO. Έξασκήθηκε σχεδόν σε όλες τις υπάρχουσες πολεμικές τέχνες, άρχίζοντας με τόν KITO-RYU, JU-JITSU, YAGYU-RYU, AIQI-RYU, HOZO IN-RYU και τελικά με τόν DAITO-RYU. Ότιδήποτε νόμιζε ότι ήταν τόν καλύτερο, ακόμα και μοντέρνα γυμναστική, JUDO, KENDO, τήν τέχνη της ξιφολόγησης, τόν σπούδαζε σε κάθε ευκαιρία που τόν δινόταν. Περιπλανήθηκε από μέρος σε μέρος φάγοντας για δασκάλους και εξέδεξε όλη του τήν περιουσία και αυτόν τόν τρόπο.

Εάν τόν νεαρό και άσθενικό παιδί ήξερε τήν ταλαιπωρία και τις άρρώστιες που τόν περίμεναν, άποφασισμένες να επιβραδύνουν τόν ρυθμό του ή και ακόμα να ματαιώσουν τις φιλόδοξίες του, πιθανόν να συνέχιζε τήν προσπάθειά του γνωρίζοντας τις αντίξοότητες. Ο μέσος άνθρωπος θα τόν είχε παρατήσει από τήν πρώτη στιγμή, όχι όμως ο MORIHEI UESHIBA. Τρεις φορές άγωνίστηκε ενάντια σοβαρών άσθενειών και κάρθισε μόνος στο κρεβάτι κάθε φορά. Και κάθε φορά με κόπο κατάφερε να δυναμώσει τόν σώμα του που είχε εξασθενήσει από τις πολύμηνες άρρώστιες.

Τόν να άναρρώσει όμως δεν ήταν άρκετό για αυτόν. Έφαγνε για διέξοδο για τήν νεοαποκτηθείσα νεανική του δύναμη. Εάν κάποιος έκανε δύο φορές τή δουλειά ενός μέσου ανθρώπου, αυτός θα τήν έκανε τέσσερεις. Κατά τή διάρκεια τών πατροπαράδοτων εορτών τόν ρυζιού, (ειδικά μαγειρεμένο ρύζι τόν οποίο χτυπιόταν με βαρεία ξύλινα σφυριά, άμορφου σχήματος για να φτιάξουν κάτι σαν τηγανίτες), στον συναγωνισμό αυτόν ο νεαρός UESHIBA συναγωνιζόταν ταυτοχρόνως δέκα άντρες

και συνήθως τελείωνε τόν συναγωνισμό με τέτοια δυνατά χτυπήματα που συχνά έσπαζε τόν σφυρί. Στο τέλος άπεφάσισαν να μην τόν αφήνουν να παίρνει μέρος στον συναγωνισμό άρνούμενοι ευγενικά και αντί αυτού τόν προσέφεραν τσάι και διάφορα γλυκίσματα.

Κατά τήν διάρκεια της εξασκήσεως του στις πολεμικές τέχνες έδειξε τόν μέγιστον τόν σεβασμό στους δασκάλους του, με τόν να τούς έτοιμάζει τόν φαί τους και ακόμα να τούς κάνει μπάνιο. Όταν όμως άρχισε η προπόνηση άφιέρωνε τόν ἑαυτό του εξόκληρου σε αυτήν. Στα νεανικά του χρόνια αν και είχε ύψος 1,55 ζύγισε 74 κιλά. Τόν πρώην αδύναμο σώμα του είχε γίνει δυνατό σαν σίδηρο. Είχε άποφασίσει να άφιέρώσει τόν ἑαυτό του στην εξάσκηση τών άλλων.

Κατά τήν διάρκεια τόν Ρωσο-Ιαπωνικού πολέμου (1904-1905) και σε ηλικία 21 ετών, πήγε έθελοντής στον στρατό και πολέμησε στο μέτωπο. Έκει προσπάθησε να θέσει υπό δοκιμή τήν δύναμή του και τήν ύπεροχή του στις πολεμικές τέχνες. Μετά τόν πόλεμο πήγε στο νησί HOKKAIDO και εργάστηκε σαν υπεύθυνος τών μεταναστών. Ακόμα και όταν ήταν άπασχολημένος με τήν καλλιέργεια τής γής ή εξάσκηση του στις πολεμικές τέχνες τόν είχε γίνει έμμονη ιδέα.

Συνέχεια στο έπόμενο.

Συνέχεια από τή δελ. 37.

Για να γυρίσουμε στο "KOGUSOKU", υπάρχουν άποδείξεις ότι στην περίοδο SENGOKU JIDAI, πριν από τήν περίοδο TOKUGAWA, ο όρος "CHOGUSOKU" άναφερόταν σε μακρό σπαθί και ο όρος "KOGUSOKU" στο κοντό σπαθί ή έχειρίδιο. Είναι λογικό, λοιπόν, να πιστέψουμε ότι ο HISAMORI TAKENOUCI σκεπτόταν κατά κάποιο τρόπο πάνω στις κατευθύνσεις τόν KENDEN KUMIUCHI όταν ίδρυε τή σχολή του.

Έχουμε άρκετες άποδείξεις ώστε να θεωρούμε ότι όροι όπως "KUMIUCHI", "KOGUSOKU" και "TORI-TE" περιγράφουν πάλη, συχνά με όπλα, άνασχετικής μορφής κάνοντας χρήση πολλές φορές τόν "TORI-NO-NAWA" ή "HOJO-JUTSU" (άναμφισβήτητη στην περίπτωση τής σχολής TAKENOUCI τής πρώτης σχολής TORI-NO-NAWA). Αντίθετα όροι σαν τόν "KEMPO", "KAKUTO-JUTSU", "SHU-HAKO" κτλ. δίνουν περισσότερη έμφαση σε κτυπήματα, λακτίσματα και άνατροπές.

Αυτό πάλι δεν σημαίνει πώς τόν KUMIUCHI και οι παρόμοιοι όροι εξαίρουσαν τόν κτυπήματα, απλώς έδιναν περισσότερη έμφαση στις λαβές και στις στρεβλώσεις. Ο γενικός όρος που χρησιμοποιούσαν για να καλύψουν τόν σκοπό και τήν κλίμακα όλων αυτών τών άσκήσεων ήταν YAWARA ή YAWARA-JUTSU. Τόν ιδεόγραμμα YAWARA-JUTSU μπορούσε επίσης να είναι JU-JUTSU ή, πόν σωστά JIU-JITSU όταν δοθεί η άναγκαία προσθήκη τόν "I" αντί για τόν γιαπωνέζικο σύμφωνο "J", αν γραφεί στα Λατινικά. Μία σχολή, η OGURI RYU χρησιμοποίησε τόν I616 τόν όρο WA-JUTSU για να περιγράψει τόν δική της στήλ τόν YAWARA που σημαίνει μαλακή ή παθητική τέχνη. (WA - εϊρήνη.)

Στην περίοδο TOKUGAWA, οι δύο κλάδοι τόν JU-JITSU ενώθηκαν. Ο πρώτος κλάδος ήταν με τις καθαρά γιαπωνέζικες μεθόδους, όπως οι AI-KI τόν DAITO-RYU, YAWARA-GI και YAWARA-GE τόν BUJUTSU-RYU, TORIDO τόν ARAKI-KEMPI RYU κτλ. Ο δεύτερος κλάδος είναι κινέζικης καταγωγής. Έχει δύο ξεχωρα σημεία μεταφύτευσης στην ιστορία τόν JU-JUTSU. Ένα πριν από τήν περίοδο TOKUGAWA και ένα στην αρχή της.

Συνέχεια στο έπόμενο

Μπρούς Λή: ο θρύλος

Συνέχεια 4η:

Πολλοί από την παρέα του Λή ασχολούντο με τό κούνγκ-φού για να μάθουν να μάχονται και όχι για λόγους υγείας. Του Λή τοῦ ἄρεσε να μοιράζεται τις συγκινήσεις των συγκρούσεων με τις άλλες σχολές:

"Σύμφωνα με την παράδοση ή μιὰ σχολή προκαλοῦσε την ἄλλη και ὀριζόταν τόπος και ὥρα για τή συνάντηση. Τήν ἡμέρα αὐτή, και οἱ δύο σχολές παρειαρίζονταν με τούς εκπαιδευτές και τούς μαθητές για να ὑποστηρίξουν τόν ἀγωνιστή τους. "Ισχυαν κανόνες πρόχειροι και τόσο ἀσήμαντοι, πού ὁ ἀγῶνας γινόταν σχεδόν χωρίς αὐτούς. Κανένας δέν πληγωνόταν γιατί οἱ τέχνες αὐτές τότε δέν είχαν τόση ἀποτελεσματικότητα... Ποτέ δέν εἶδα ἄνθρωπο τόσο πληγωμένο για να σταλεῖ σε νοσοκομεῖο."

Τό ἐνδιαφέρον του Μπρούς Λή για τῖς πολεμικές τέχνες δέν ἐλαττώθηκε ὅταν πήγε στό Πανεπιστήμιο τῆς Οὐάσινγκτον για να σπουδάσει φιλοσοφία. Σέ κάθε εὐκαιρία πού τοῦ παρουσιαζόταν στό ἀκαδημαϊκά του μαθήματα, ἀνέπτυσσε τά ἐξωπανεπιστημιακά του ἐνδιαφέροντα. Σέ μιὰ ἐκθεση πού εἶχε τόν τίτλο "Μιὰ στιγμή κατανόησης", ὁ Λή περιέγραφε τό κούνγκ-φού σάν ἕνα ἰδιαίτερο εἶδος ἐπιδεξιότητας, σάν τέχνη περισσότερο παρά σάν φυσική ἀσκηση. Ἡ τέχνη εἶναι ἕνας ἔμμεσος, εὐφυής και λεπτός τρόπος πού ἀκονίζει ἀποτελεσματικά τό μυαλό του ἀνθρώπου. Ἡ ἀρχή του κούνγκ-φού δέν εἶναι ἀκριβῶς ἐπιστημονική, μαθαίνεται μετά ἀπό ἐκπαίδευση και πρακτική ἐξάσκηση. Ἀναπτύσσεται αὐθόρμητα με τήν εὐαισθησία και τήν ἐπιθυμία. Τό κεντρικό νόημα τῆς ἀρχῆς του κούνγκ-φού εἶναι τό "τάο" - τό αὐθόρμητο.

Τά τέσσερα χρόνια τῆς σκληρῆς ἐκπαίδευσης του Λή στήν τέχνη του κούνγκ-φού τόν ἔμαθαν να κατανοεῖ τήν ἀρχή τῆς εὐγένειας - ἐξουδετερώνοντας τήν προσπάθεια του ἀντιπάλου του και ἐλαττώνοντας τή δική του δαπάνη ἐνέργειας. Ἡ μέθοδος αὐτή ὀδηγεῖ σε ἡρεμία και ὄχι σε ἀσκητική προσπάθεια.

Ἡ ἰδέα μοιάζει εὐκόλη, ἡ ἐφαρμογή της ὅμως εἶναι δύσκολη. Ἡ συμπλοκή με ἕνα ἀντίπαλο συνέπαιρνε τόν Λή και τό μυαλό του ταραζόταν. Μετά ἀπό μιὰ σειρά ἀμοιβαίων κτυπημάτων, ὄλη ἡ θεωρία πήγαινε περίπατο. Ἡ μόνη σκέψη πού παρέμενε στό μυαλό του ἦταν ὅτι με κάποιο τρόπο πρέπει να χτυπήσει τόν ἀντίπαλό του.

Ἐκείνη τήν ἐποχή, ἐπί κεφαλῆς τῆς Σχολῆς Γουίνγκ Τσέουνγκ, πλησίαζε τόν Λή και προσπαθοῦσε να τόν χαλαρώσει και να τόν ἡρεμήσει. "Ἐξέχασε τόν ἑαυτό σου και ἀκολούθησε τήν κίνηση του ἀντιπάλου σου" ἔλεγε ὁ καθηγητής. "Ἄφησε τόν ἑαυτό σου να κάνει τήν ἀντεπίθεση χωρίς να σκεφτεῖ προηγουμένως. Μάθε να ἐνεργεῖς αὐθόρμητα, χωρίς να προηγεῖται ἡ σκέψη."

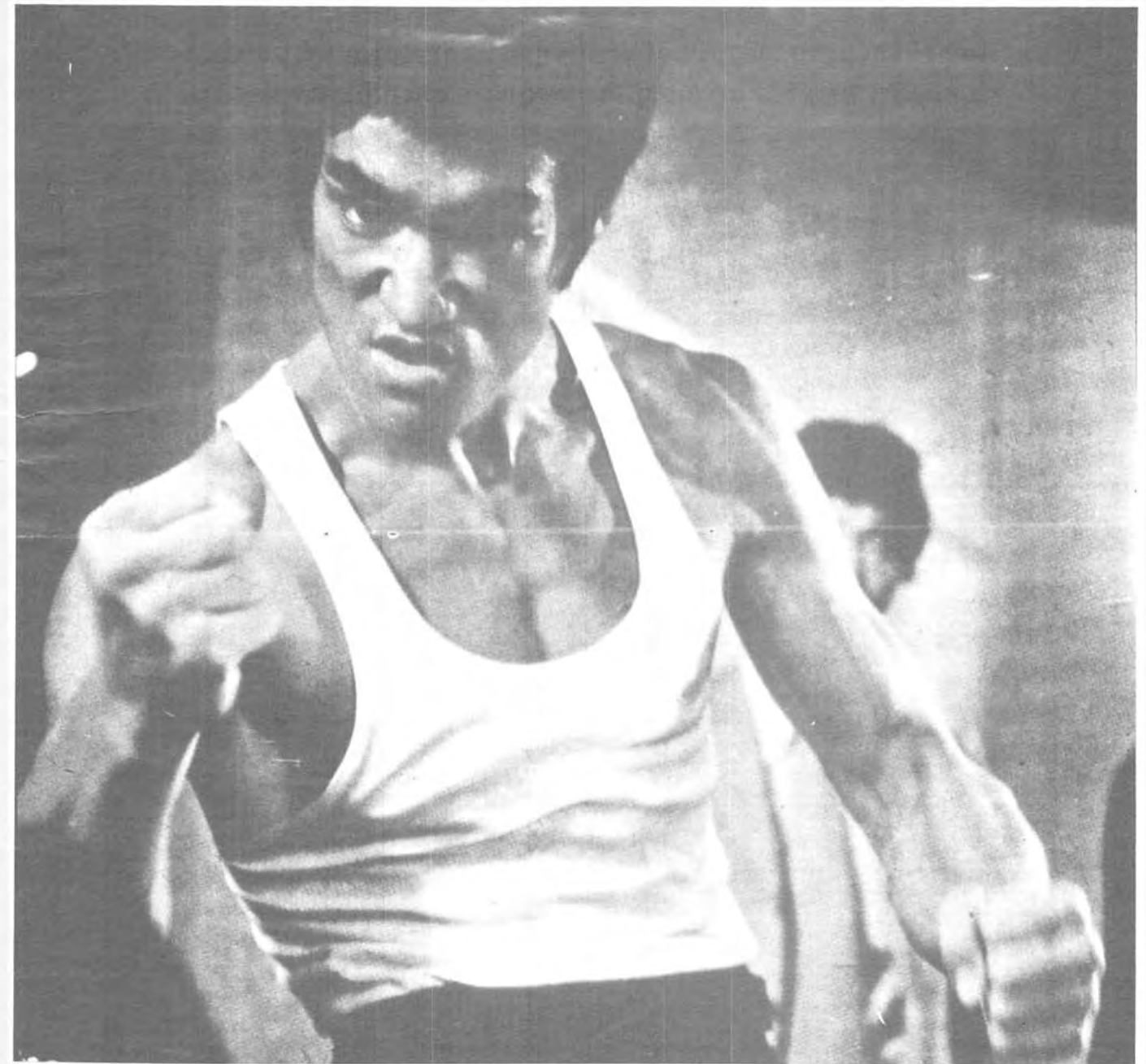
Τό μυστικό ἦταν αὐτό, να χαλαρώνει. Ἀλλά ὅταν ὁ Λή σκεφτόταν ὅτι πρέπει να χαλαρώνει, βρισκόταν ἀμέσως σε ἀντίφαση. Μέσα στή λέξη "πρέπει" βρισκόταν ἡ σκέψη, πού ἔπρεπε κανονικά να ἀποφεύγει, σύμφωνα με τήν ἐννοια τῆς χαλάρωσης. Ὁ εκπαιδευτής του τόν πλησίαζε πάλι και τοῦ ἔλεγε: "Λή, ἀκολούθησε τή φύση και μή παρεμβαίνεις. Μήν ἀντιστέκεσαι στή φύση, ἀκολούθησέ την. Μή προπονηθεῖς αὐτή τήν βδομάδα. Πήγαινε σπίτι και σκέψου."

Ὁ Λή ἔμεινε στό σπίτι τήν ἐπόμενη βδομάδα. Μετά ἀπό πολλές ὥρες συλλογισμοῦ, ἀποφάσισε να κάνει βόλτα με μιὰ βάρκα. Στή θάλασσα σκεφτόμενος τήν ἐκπαίδευσή του, τάβαλε με τόν ἑαυτό του και ἔδωσε μιὰ γροθιά στή θάλασσα. Ἀκριβῶς τή στιγμή ἐκεῖνη, ἔκανε ξαφνικά τήν σκέψη ὅτι τό νερό, τό βασικό αὐτό στοιχεῖο ἦταν ἡ οὐσία του κούνγκ-φού. Ὅσο και ἂν κτυπάει κάποιος τό νερό, αὐτό δέν παθαίνει καμιά ζημιά, ὅσο και ἂν τό μαχαιρώνει δέν πληγώνεται. Τό να τό κρατήσεις στή φούχτα σου εἶναι ἀδύνατο. Τό νερό χωράει ὅπουδήποτε και παρ' ὅλο πού φαίνεται ἀδύναμο, μπορεῖ να εἰσχωρήσει σε ὅποιαδήποτε οὐσία. Τή φύση του νεροῦ ἀνακάλυψε ὁ Λή σάν κατευθυντήριο ἀρχή.

Γευόμενος ἀκόμα ὁ Μπρούς Λή τήν ἐμπειρία του αὐτή, συνέχιζε να κοιτάζει μέσα στό νερό, ὅταν ξαφνικά εἶδε σε ἀντανάκλαση στό νερό ἕνα πουλί πού πετοῦσε. Μιὰ ἄλλη κρυμμένη ἐννοια εἶχε ξεκαθαριστεῖ. Δέν θάπρεπε οἱ σκέψεις και οἱ εὐαισθησίες, πού εἶχε μπροστά σε ἕνα ἀντίπαλο, να περνοῦν σάν ἀντανάκλαση ἐνός πουλιοῦ στό νερό; Ὁ Λή κατάλαβε ὅτι αὐτό ἐννοοῦσε ὁ καθηγητής Γίπ, ὀλαδὴ να δέχεσαι να πηγαίνεις μαζί με τή φύση σου και ὄχι ἐναντία σε αὐτήν.

Ὁ Λή ἔαπλωσε στή βάρκα, ἔχοντας τήν αἴσθηση, ὅτι ἐνώθηκε με τό "τάο", ὅτι ἔγινε ἕνα με τή φύση. Ἀφήνοντας τή βάρκα να πηγαίνει μόνη, ὁ Λή ἔμενε ἐκεῖ ἀπολαμβάνοντας μιὰ κατάσταση ἐσωτερικῆς ἰκανοποίησης πού ὄλα εἶχαν ξεκαθαριστεῖ στό μυαλό του.

Ἀργότερα, ἔπρεπε να ἀφαρμόσει τό μάθημα πού πήρε ἀπό τήν ἐμπειρία του στή βάρκα στους φίλους του και τούς μαθητές του, λογικοποιώντας τήν ἐννοια του "τάο", και σίγουρος πλέον ὅτι δέν ἔφθανε μόνο ἡ τεχνική γνώση του κούνγκ-φού. Τό πνεῦμα του κούνγκ-φού γίνεται κατανητό μόνο ὅταν τό μυαλό του ἀνθρώπου βρίσκεται σε ἀρμονία με τῖς ἀρχές τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς. Αὐτό ἐπιτυγχάνεται με τή διατήρηση ρευστότητας στό μυαλό, κρατώντας το ἐλεύθερο ἀπό ἄλλες διανοητικές μελέτες και ἐπηρεαστικές ἐνοχλήσεις. Σύμφωνα με τή γνώμη του Λή, ὁ καθένας μπορεῖ να φτάσει στό τελικό σκοπό του, ἂν οἱ σκέψεις του διαπνέονται ἀπό ἐπιμονή, καθορισμό του σκοποῦ και σφοδρή ἐπιθυμία να τῖς κάνει πραγματικότητα.

Ἐκεῖνη τήν ἐποχή, ὁ Λή εἶχε ἀποφασίσει τί εἶδους ἄνθρωπος ἤθελε να γίνε. Με τήν ἀνατροφή, τήν ἐκπαίδευση και τή μόρφωση πού εἶχε, δέν θά πρέπει να ἦταν πολύ δύσκολο να ἀποφασίσει.

Ἀναγνώριζε ὅτι ὁ κόσμος ἦταν γεμάτος ἀπό ἄνθρωπους πού θέλουν να γίνουν κάτι. Αὐτοῖ οἱ ἄνθρωποι θέλουν να πᾶνε μπροστά, ἀλλά ἡ φιλοδοξία δέν ἔχει θέση στό κούνγκ-φού.

Πρέπει να τονιστεῖ ὅτι ἡ ἰδέα αὐτή ἐκφράστηκε πρῖν περάσει ἀπό τό μυαλό του ἡ πιθανότητα να γίνει στάρ. Ἔστω κι ἂν ἄλλαξε λίγο μετά τήν πραγματοποίηση αὐτή, ποτέ δέν ἔπαψε να τό πιστεύει αὐτό.

Ὁ Λή αἰθάνονταν ἀκόμα ὅτι ἕνας πραγματικός ἄνθρωπος του κούνγκ-φού, δέν εἶναι καθόλου περήφανος. Ἡ περηφάνεια δείχνει κάποια ὑπεροχή. Ἡ περηφάνεια ἔχει μέσα της φόβο και ἀνασφάλεια, σύμφωνα με τή σκέψη του Λή, γιατί ὅταν σκοπεύεις να φτάσεις ψηλά και τελικά τό κατορθώσεις, αὐτόματα ἀρχίζεις να ἀνησυχεῖς μήπως χάσεις αὐτά πού ἔχεις.

Ὁ Λή ὑποστήριζε ὅτι ὁ ἄνθρωπος του κούνγκ-φού δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τή γνώμη τῶν ἄλλων, και ὅτι ὁ

δάσκαλος του κούνγκ-φού, ἀντίθετα με ἕνα ἀρχάριο, πρέπει να εἶναι ἐπιφυλακτικός. Να εἶναι ἡσυχος και μετρίφρων, χωρίς ἐπιθυμία ἐπιδείξεως. Ἡ ἐκπαίδευση του κούνγκ-φού δημιουργεῖ μιὰ ἐπίδοση πνευματικῆ. Ὁ δάσκαλος αἰσθάνεται ἐλεύθερος στους πνευματικούς ἀγῶνες. Φῆμη και ὑψηλή θέση δέν σημαίνουν τίποτα γι' αὐτόν.

Οἱ ἰδέες αὐτές δείχνουν τήν εὐγενή ταπεινή ἐπιρροή του καθηγητή Γίπ. Σιγά-σιγά, ὁ Λή ἀπομακρυνόταν ἀπό τήν ἐπιρροή αὐτή, ὅσο ἡ αὐτοπεποίθησή του και ἡ γνώση του μεγάλωναν. Ἐνας μεταγενέστερος ὀρισμός του Λή για τόν "κλασσικό ἄνθρωπο του κούνγκ-φού" δείχνει τῖς ἀλλαγμένες του ἰδέες. Διατύπωνε λοιπόν ὅτι ὁ "κλασσικός" ἄνθρωπος εἶναι ἕνα κράμα ρουτίνας, ἰδεῶν και παραδόσεων, κλεισμένος σε ἕνα καλοῦπι. Για τόν Λή ἡ πραγματικότητα ἀλλάζει κάθε λεπτό.

Συνέχεια στό ἐπόμενο.

Άπό τόν Φοῖβο Χρίστου.

judo στήν Κύπρο

Στό μεταξύ ἐλπίζουμε πώς οἱ διεθνεῖς αὐτές συναντήσεις θά συνεχισθοῦν γιά τό καλό γενικά τοῦ ἑλληνικοῦ καί κυπριακοῦ τζοῦντο.

Βέβαια ἐκτός ἀπό αὐτό τόσο τό περιοδικό μας ὅσο καί ὁ Γ.Γ. τῆς Κυπριακῆς Ὀμοσπονδίας κ. Φ. Χρίστου εἰσηγοῦμεθα καί ἀγωνες μεταξύ Κύπρου - Ἀθηνῶν - Θεσσαλονίκης, ἢ ἀκόμα καλύτερα μεταξύ Ἀθηνῶν - Θεσσαλονίκης - Λευκωσίας - Λεμεσσοῦ. Οἱ τέσσερις αὐτές πόλεις πρωτεύουσες καί συνπρωτεύουσες διαθέτουν αὐτή τήν στιγμή τίς καλύτερες μονάδες τοῦ Ἑλληνικοῦ καί Κυπριακοῦ Τζοῦντο.

Ἐλπίζουμε ὅτι ἡ θαυμάσια αὐτή ἰδέα θά πραγματοποιηθεῖ καί μάλιστα αὐτό τόν χρόνο.

Ἄξιζει νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ Κύπρος εἶναι μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως Τζοῦντο καί τῆς Διεθνοῦς Ὀμοσπονδίας Τζοῦντο ἀπό τό 1973.

Φοῖβος Χρίστου

Παρά τό γεγονός ὅτι ἀργήσαμε νά γράψουμε γιά τόν ἀγῶνα τζοῦντο μεταξύ τῶν ἐθνικῶν ομάδων Κύπρου - Ἑλλάδος πού ἔγινε τόν περασμένο Μάρτιο στήν Λευκωσία καί τελείωσε μέ νίκη τῆς Ἑθνικῆς Ἑλλάδος, ἐντούτοις ὁ ἀνταποκριτής μας στήν Λευκωσία κ. Φοῖβος Χρίστου, ὁ ὁποῖος εἶναι καί Γ.Γ. τῆς Παγκυπρίου Ὀμοσπονδίας Τζοῦντο-Καράτε μᾶς πληροφορεῖ:

Ὁ ἀγῶνας μεταξύ τῶν δύο αὐτῶν ἀδελφῶν ομάδων παρά τό γεγονός ὅτι ἔγινε μέ πολύ μεγάλο πείσμα καί φανατισμό, ἐντούτοις χαιρετίσθηκε ἀπό τίς χιλιάδες τῶν φίλων τοῦ εὐγενικοῦ αὐτοῦ ἀθλήματος καί τοῦς ὑπεύθυνους τῆς Κυπριακῆς Ὀμοσπονδίας γιατί ἔγινε ἡ ἀρχή τῶν καλῶν σχέσεων μεταξύ τοῦ Ἑλληνικοῦ καί Κυπριακοῦ τζοῦντο, πού ὁμολογουμένως διαθέτουν πολύ καλές μονάδες.

Ἡ ἐθνική ομάδα τζοῦντο Ἑλλάδος ὅπως ἀγωνίστηκε ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς ομάδας τζοῦντο Κύπρου στήν Λευκωσία τόν περασμένο Μάρτιο. Στήν φωτογραφία διακρίνεται δεξιά ὁ ἰατρός κ. Γεώργιος Βλάτσας ὁ ὁποῖος συνόδευε τήν ἑλληνική ομάδα. Ὡς γνωστόν ἡ ἐθνική Ἑλλάδος κέρδισε τήν Κυπριακή ομάδα μέ 5-3, τόσο στά ὁμαδικά ὅσο καί στά ἀτομικά ἀγωνίσματα.

Φίλοι ἀναγνώστες:

Ἀφιερῶσαμε αὐτό τό χῶρο στήν ἀλληλογραφία σας μέ τό περιοδικό μας. Μέ χαρά μας θά δεχόμαστε γράμματά σας καί θά δίνουμε πληροφορίες καί ἀπαντήσεις στίς ἀπορίες σας.

Άπό τήν Ἰωάννα Κοκόση

ἀλληλογραφία μέ τούς ἀναγνώστες

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΤΖΟΥΝΤΟ - ΚΑΡΑΤΕ

P.O.Box 4698
NICOSIA - CYPRUS
Telegrams:
CYFEJUKA

The Cyprus Judo - Karate Federation

MEMBERS OF THE INTERNATIONAL JUDO FEDERATION AND THE EUROPEAN JUDO UNION

16η Μαΐου 1978.

Διευθυντήν Ἀθλητικοῦ
Περιοδικοῦ "Δυναμικό
Τζοῦντο-Καράτε"
κ.Ε.Κ. Περισίδη.

Ἀγαπητέ Κύριε,

Ἐκ μέρους τοῦ προέδρου καί τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ Δ.Σ. τῆς Παγκυπρίου Ὀμοσπονδίας Τζοῦντο/Καράτε ὡς ἐκφράζω εὐχαριστίας διά τήν ἀποστολήν τοῦ ὑπό τόν τίτλον ΔΥΝΑΜΙΚΟ Τζοῦντο/Καράτε μηνιαίου ἀθλητικοῦ περιοδικοῦ σας καί ἰδιαιτέρως τά θερμά συγχαρητήρια ὅλων τῶν ἀθλητικῶν παραγόντων τοῦ τόπου μας διά τήν λίαν ἐπιμελεμένη ἐκδοσιν τήν ἐμφάνισιν καί τό περιεχόμενόν του. Ἡ ἐκδοσίς του τιμᾶ καί ὑμᾶς καί τήν Ἑλληνικήν ἀθλητικήν οἰκογένεια.

Ἀγαπητοί Κύριοι:

Οἱ συνεργάτες μου κι ἐγώ σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τά καλά σας λόγια καί τήν συμπαραστάσή σας στήν προσπάθειά μας. Παρ' ὅλο πού τό περιοδικό μας κυκλοφορεῖ ἐπτά μῆνες στήν Ἑλλάδα καί στέλνεται ἀνελλιπῶς δωρεάν σέ ἑλληνικούς ἀθλητικούς συλλόγους, καί ἑλληνικές ἀθλητικές ἀρχές, ἰδρύματα, σωματεῖα, ἀστυνομία κλπ., τό γράμμα σας εἶναι τό πρῶτο πού παίρνουμε ἀπό ἐπίσημη ὁμοσπονδία ἢ ἀθλητική ἀρχή καί πού μᾶς τονώνει καί ἐνθαρρύνει στό τόλμημα τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

Νά εἶστε βέβαιοι πώς εἴμαστε πάντα ἐτοιμοί νά περιλάβουμε στίς σελίδες μας κάθε συνεργασία σας πού θά προωθεῖ τό ἄθλημα καί θά συσφίγγει τίς σχέσεις μας.

Μέ ἐκτίμηση

Θύμιος Περισίδης

Κύριε Περισίδη:

Κατ'άρχην, θά ήθελα νά σᾶς συγχαρῶ καί ἐσᾶς καί τούς συνεργάτες σας γιά τήν ἐκδοση αὐτοῦ τοῦ θαυμάσιου περιοδικοῦ. Κατάγομαι ἀπό τήν Πάτρα καί εἶμαι ἀθλητής τοῦ WADO-RYU καί κάτοχος τοῦ βου KYU.

Θά ήθελα νά ἀναφέρω ὀρισμένα πράγματα καί ἀπορίες πού γεννιῶνται στόν καθένα γιά τήν παρουσία τῶν πολεμικῶν τεχνῶν στήν Ἑλλάδα καί εἰδικότερα τοῦ καράτε.

Ἡ ἐπαρχία εἶναι τελείως ἀπομονωμένη καί οἱ πολεμικές τέχνες γι' αὐτήν εἶναι ἕνα μακρυνό ὄνειρο. Π.χ. στήν Πάτρα ὑπάρχουν μόνο δύο σχολές WADO-RYU στυλ. Ὅσο γιά ἄλλα στυλ καράτε καί γιά τζούντο οὔτε λόγος νά γίνεται. Στήν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα ἡ κατάσταση εἶναι ἀκόμα χειρότερη. Ἀλλά ἄς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι Ἑλλάδα δέν εἶναι μόνο ἡ Ἀθήνα καί ἡ Θεσσαλονίκη. Γι' αὐτό θά σᾶς παρακαλέσω νά ἐνισχύετε διά ἀφιέρωσης ἀρθρῶν τόν ἀγῶνα τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐπαρχίας περιγράφοντας τίς διαφορές δραστηριότητες αὐτῆς π.χ. ἐπιδείξεις, ἀγῶνες, γιά τήν περαιτέρω ἐξάπλωση τῶν πολεμικῶν τεχνῶν.

Στήν Ἀθήνα ἐπίσης παρατηρεῖται τό τραγικό φαινόμενο τῆς ἐξάπλωσης τῶν μὴ ἀναγνωρισμένων σχολῶν. Μέσα σέ μιά πληθώρα σχολῶν οἱ ἀνεγνωρισμένες σχολές μετριοῦνται μέ τά δάχτυλα τοῦ χεριοῦ. Δηλαδή οἱ ὑπόλοιποι εἶναι διάφοροι ἐπιτήδειοι πού φοροῦν μιά μύρη ζώνη καί μερικά ντάν γιά νά ἐκμεταλλεῦνται τούς συναθρώπους τους. Μερικοί μάλιστα προχωροῦν καί ἐκδίδουν περιοδικά μέ σκοπό τήν διαφήμιση καταστρέφοντας ἀληθινά αὐτά τά ὠραία ἀθλήματα. Μά νομίζουν ὅτι εἵμαστε παιδιά νά πιστέφουμε τίς τεχνικές θανάτου, δηλητηριασμένο ἠλεκτρικό ἄγγιγμα κλπ., πού παραλίγο νά μέ κάνουν νά κτυπήσω τό κεφάλι μου στόν τοῖχο.

Ἀλλά δέν φταῖνε μόνο αὐτοί. Εὐθύνη ἔχουν καί οἱ ἀναγνωρισμένοι καθηγητές τοῦ καράτε. Θά μπορούσαν νά δημιουργήσουν μιά Ὀμοσπονδία πού θά ἐκλείνε τούς μοντέρνους πορτοφολάδες ὅπως ἄλλωστε γίνεται καί σέ ἄλλα κράτη. Ἀς μὴν ξεχνᾶνε ὅτι ζημιώνονται καί αὐτοί ἀπό αὐτήν τήν κατάσταση. Θά ήθελα πάρα πολύ νά μάθω τίς ἐνέργειες πού γίνονται ὡς πρός αὐτό τό θέμα.

Εὐστάθιος Κεπενκίδης
Πάτρα

Υ.Γ. Τό γράμμα μου ἀντιπροσωπεύει τίς ἀπόψεις ἐνός μεγάλου ἀριθμοῦ φίλων τῶν πολεμικῶν τεχνῶν στήν Πάτρα.

Φίλε μας κ. Κεπενκίδη:

Σέ εὐχαριστοῦμε γιά τά καλά σου λόγια.

Πράγματι, ἡ ἐπαρχία εἶναι ἀπομονωμένη ὅσον ἀφορᾷ τίς πολεμικές τέχνες. Γίνεται πάντως μεγάλη ἐπίσημη προσπάθεια νά διαδοθεῖ τό τζούντο. Ἐπίσης, ἡ ἰδιωτική πρωτοβουλία θά καταφέρει ὅπως ὅποτε νά διαδόσει τό καράτε στά στυλ πού ἔχουν γνήσια προέλευση καί ἐκπαιδευτές.

Ἀπό τήν ἄλλη μεριά, ὅλοι οἱ γνήσιοι ἐκπαιδευτές καί ὀργανισμοί πού ἔχουν σχέση μέ τά ἀθλήματα τζούντο καί καράτε εἶναι ἀποφασισμένοι νά χρησιμοποιοῦν ὅλα τά μέσα γιά νά ἐνημερώσουν τό κοινό καί νά ἐμποδίσουν κάθε ἀπατεῶνα. Δυστυχῶς ὑπάρχει ἕνας γνήσιος ἐκπαιδευτής πού ἀντί νά βοηθάει τήν κατάσταση, τήν θολώνει χειρότερα "γιατί θέλει νά εἶναι οὐδέτερος καί δέν θέλει νά τά χαλάσει μέ κανένα". Ἀλλά γρήγορα θά μπεῖ κι αὐτός στή θέση του.

Τέλος, ὅσον ἀφορᾷ τό "δηλητηριασμένο ἠλεκτρικό ἄγγιγμα", βλέπε σελ. 30.

Ἀγαπητό J-K:

Τό τεῦχος σου τοῦ Ἀπριλίου ἦταν καί τό τεῦχος μέ τό ὁποῖο σέ γνώρισα καί σχημάτισα τήν καλύτερη γνώμη σέ σχέση μέ ἄλλα περιοδικά.

Θά ήθελα νά κάνω μερικές ἐρωτήσεις. Θά ήθελα νά μοῦ γράψετε ἀπό ποιά ἡλικία μπορεῖ κανεῖς νά φοιτησε σέ σχολή πολεμικῶν τεχνῶν καί συγκεκριμένα καράτε καί κούνγκ-φού. Ἐάν οἱ μαθητές τῆς κάθε σχολῆς δέχονται χτυπήματα πάνω στό μάθημα ἀπό τόν ἐκπαιδευτή, καί ἀκόμα θά ήθελα νά μοῦ συστήσετε καμμιά καλή σχολή τῆς Ἀθήνας πού νά ἔχει τμήματα παιδικά ἢ ἐφηβικά.

Περιμένω ἀπάντησή σας.

Στέλιος Ψαδόπουλος
Ἄγ. Ἀνάργυροι
Ἀθήνα

Φίλε μας Στέλιο Ψαδόπουλε:

Σέ εὐχαριστοῦμε γιά τό γράμμα σου.

Γνωρίζουμε ὅτι στό τζούντο ὑπάρχουν τμήματα μέ παιδιά ἀπό 7-8 χρονῶν (στόν Πανελλήνιο, στόν Ὀμιλο Ἀντισφαιρίσεως, στό BUDOKAN κτλ.) ὅπως ἐπίσης καί στό καράτε (στό KENBUKAN, Καλλιθέα, στή σχολή τοῦ κ. PAGE, Γλυφάδα, κτλ.).

Οἱ μαθητές τῶν σχολῶν αὐτῶν δέν δέχονται ποτέ χτυπήματα ἀπό τούς ἐκπαιδευτές. Ἀκόμα καί ὅταν παίξουν μεταξύ τους προσέχουν ὁ ἕνας τόν ἄλλον.

Οἱ σχολές πού θά μπορούσαμε νά σοῦ συστήσουμε δυστυχῶς εἶναι μᾶλλον μακριά ἀπό τό σπίτι σου.

Ἵπομονή μέχρι νά ἀπλωθοῦν αὐτά τά σπόρ ἀκόμα περισσότερο.

Γειά χαρά.

Ἀγαπητοί μας φίλοι ἀναγνώστες:

Πολλοί ἀπό ἐσᾶς μᾶς ζητήσατε τίς διευθύνσεις τῶν συνεργατῶν μας Γεράσιμου Ἀρτινοῦ καί Μάριου Κοντοζή στήν Ἰαπωνία. Σᾶς δίνουμε τίς δύο διευθύνσεις καί μπορεῖτε νά τούς γράψετε ἀπευθείας γιά κάθε σας ἀπορία στίς πολεμικές τέχνες.

Οἱ ἀπάντησεις τους θά δημοσιεύονται καί ἀπό τό περιοδικό μας γιατί παρόμοιες διευκρινήσεις καί ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα θά θέλουν πολλοί ἀναγνώστες μας.

MR. GER. ARTINOS
C/O MATSUDA SAMA
HONGO 5-7-9
BUNKYO-KU, TOKYO
J A P A N

MR. MARIOS KONTOZIS
C/O HOITSUGAN DOJO
2-II-4 NISHI EBISU
SHIBUYA-KU, TOKYO T-I50
J A P A N

Φίλοι τῶν πολεμικῶν τεχνῶν:

Μόλις ἐξασφαλίσουμε γιά τήν Ἑλλάδα τήν ἀποκλειστική ἀντιπροσώπευση τοῦ μεγάλου ἰαπωνικοῦ οἴκου

TAIHEI TRADING CO., LTD.

γιά εἶδη πολεμικῶν τεχνῶν.

Ἦδη παραλάβουμε δοκιμαστική παραγγελία περιορισμένου ἀριθμοῦ judogi καί karategi (φόρμες γιά judo καί karate) ἰαπωνικῆς κατασκευῆς καί μοναδικῆς ποιότητας. Ὅσοι ἐνδιαφέρεστε γιά κατάλογο εἰδῶν καί τιμῶν (μικρή ἢ μεγάλη παραγγελία) τηλεφωνήστε μας στό 8216509 ἢ γράψτε μας πρός «Ε. Περισίδη, Ρεθύμνου 8, Ἀθήνα 147».